Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2005

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΔ'

Τετάρτη 27 Ιουλίου 2005 (πρωί)

Αθήνα, σήμερα στις 27 Ιουλίου 2005, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.39' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Α' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΤΡΑΓΑΚΗ.**

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 26.7.2005 εξουσιοδότηση του Τμήματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΙΓ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 26 Ιουλίου 2005 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμων:

1. «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Οργανισμού για την Απαγόρευση των Χημικών Όπλων (Ο.Α.Χ.Ο.) για τα προνόμια και τις ασυλίες του (Ο.Α.Χ.Ο.)».

2. «Κύρωση Μνημονίου Κατανόησης μεταξύ της Διπλωματικής Ακαδημίας της Ελλάδας και του Εθνικού Ιδρύματος Εξωτερικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας της Αργεντινής.»

3. «Κύρωση της Συμφωνίας πολιτιστικής συνεργασίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Ινδονησίας».

4. «Κύρωση της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία της αρχαιολογικής κληρονομιάς (αναθεωρημένη)».

5. «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Βραζιλίας για συνεργασία στον τομέα του τουρισμού».

6. «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Λιβάνου για συνεργασία στον τομέα του τουρισμού».

7. «Αρχές και Κανόνες για την εξυγίανση της λειτουργίας και την ανάπτυξη βασικών τομέων του εμπορίου και της αγοράς – Θέματα Υπουργείου Ανάπτυξης».)

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας σχετικά με τους στόχους και τη διαχείριση της πρωτοβουλίας για το Ευρωπαϊκό Σχολικό Δίκτυο».

Όπως είναι γνωστό, το νομοσχέδιο στην επιτροπή ψηφίστηκε κατά πλειοψηφία. Το ψήφισαν και το ΠΑΣΟΚ και ο Συνασπισμός και βέβαια η Νέα Δημοκρατία. Είχε αντιρρήσεις το ΚΚΕ.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Εξακολουθούν να υπάρχουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Εξακολουθείτε να έχετε τις αντιρρήσεις.

Επομένως κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Κύρωση της Συμφωνίας σχετικά με τους στόχους και τη διαχείριση της πρωτοβουλίας για το Ευρωπαϊκό Σχολικό Δίκτυο».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Κύρωση της Συμφωνίας σχετικά με τους στόχους και τη διαχείριση της πρωτοβουλίας για το Ευρωπαϊκό Σχολικό Δίκτυο» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

"Κύρωση της Συμφωνίας σχετικά με τους στόχους και τη διαχείριση της πρωτοβουλίας για το Ευρωπαϊκό Σχολικό Δίκτυο

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Συμφωνία σχετικά με τους στόχους και τη διαχείριση της πρωτοβουλίας για το Ευρωπαϊκό Σχολικό Δίκτυο, που υιοθετήθηκε στη Λισσαβόνα στις 25 Ιουνίου 1998, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

Άρθρο δεύτερο

Οι τροποποιήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 34 της Συμφωνίας τίθενται σε ισχύ σύμφωνα με τις συνταγματικές διαδικασίες.

Άρθρο τρίτο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμφωνίας που κυρώνεται, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 2 αυτής, από την 20ή Ιουνίου 2003."

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Τμήμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το Τμήμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 28 Ιουλίου 2005.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (Άρθρα 29 παράγραφος. 1, 130 παράγραφος 8 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 43/25-7-2005 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας κ. Σοφίας Καλαντζάκου προς τους Υπουργούς Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με τα προβλήματα στην έκδοση των αδειών Ε-pass και ΤΕΟ-pass κλπ..

2. Η με αριθμό 48/25-7-2005 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Εμμανουήλ Σκουλάκη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την τοποθέτηση φωτεινών σηματοδοτών και τον ηλεκτροφωτισμό του κόμβου Μουρνιών του Νομού Χανίων.

3. Η με αριθμό 46/25-7-2005 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Χουρμουζιάδη προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την επανεξέταση της ένταξης της Γ' Ζώνης στη δημιουργία του Εθνικού Πάρκου στο Δέλτα των ποταμών Γαλλικού, Αξιού, Λουδία, Αλιάκμονα κλπ..

4. Η με αριθμό 45/25-7-2005 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με την προμήθεια πολεμικών αεροσκαφών από τις ΗΠΑ κλπ.

Εισερχόμαστε στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας.

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Ρυθμίσεις για την προώθηση της απασχόλησης, την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και άλλες διατάξεις».

Όπως είναι γνωστό, έχει ληφθεί η απόφαση για εξάλεπτα και θα ήθελα να παρακαλέσω τους κυρίους συναδέλφους, επειδή είναι εβδομήντα δύο εγγεγραμμένοι ομιλητές και αντιλαμβάνονται όλοι, ότι σήμερα πρέπει να ψηφιστεί το νομοσχέδιο επί της αρχής, τουλάχιστον στην πρωινή συνεδρίαση, να είμαστε συνεπείς ως προς το χρόνο μας.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Μελάς.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία με σταθερό ρυθμό υλοποιεί τις προεκλογικές της υποσχέσεις και δεσμεύσεις. Προβαίνει σε διαρθρωτικές αλλαγές, τομές και μεταρρυθμίσεις, προκειμένου να βγει η χώρα από τη στασιμότητα και το τέλμα, που την είχαν οδηγήσει οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και να οδηγηθεί στο δρόμο της ανάπτυξης και της προόδου.

Μέσα στο γενικό πλαίσιο αυτής της πολιτικής είναι και οι μεταρρυθμίσεις του υπό συζήτηση νομοσχεδίου που αφορά εργασιακά και άλλα θέματα.

Στόχος του είναι η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, η προώθηση της απασχόλησης με δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, αλλά και της κοινωνικής συνοχής, αφού εμπεριέχει ρυθμίσεις, που λύνουν χρονίζοντα θέματα.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση προσπαθεί με υπερβολές, με ακρότητες, με ισχυρές δόσεις παραπληροφόρησης να μειώσει την πραγματική ουσία και προσφορά του νομοσχεδίου. Το πράττει αυτό, δυστυχώς, για καθαρά αντιπολιτευτικούς λόγους, βάζοντας το κομματικό συμφέρον πάνω από τα συμφέροντα του τόπου μας.

Τα προβλήματα όμως της κοινωνίας, αλλά και γενικά τα ζητήματα που αφορούν την πρόοδο της χώρας μας δεν θα πρέπει να τα βλέπουμε με συνδικαλιστικές ή κομματικές παρωπίδες, αλλά με τακτική προσφοράς, προσφοράς στην ανάπτυξη του τόπου και στη βελτίωση της ποιότητας ζωής των πολιτών, προσφοράς στην καταπολέμηση της ανεργίας, που είναι ένα μεγάλο πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας σήμερα και που κληροδοτήθηκε και αυτό από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ.

Ερωτώ τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ. Προσέφερε ο νόμος Γιαννίτση, έστω και να είχε καλές προθέσεις, στην καταπολέμηση της ανεργίας; Συμφωνείτε, πιστεύω, πως όχι. Προσέφερε ο νόμος Γιαννίτση στην αύξηση των αποδοχών των εργαζομένων; Και εδώ πιστεύω ότι συμφωνείτε ότι δεν προσέφερε. Προσέφερε μόνο στην εκμετάλλευση των εργαζόμενων, δηλαδή στην εκμετάλλευση της «μαύρης» εργασίας.

Εμείς τι επιδιώκουμε με το νομοσχέδιο αυτό; Επιδιώκουμε αφ' ενός μεν να μη συνεχιστεί η «μαύρη» εργασία, με τις ασφαλιστικές δικλείδες που θέτουμε, αφ' ετέρου δε ο εργαζόμενος να πληρώνεται την υπερεργασία του με προσαύξηση 25% και να έχει μεγαλύτερες αποδοχές.

Αναδείξατε, κύριοι της Αντιπολίτευσης, ως μείζον θέμα το ανύπαρκτο διευθυντικό δικαίωμα των εργοδοτών. Η πραγματικότητα όμως είναι ότι δεν δίνουμε κανένα διευθυντικό δικαίωμα ούτε απόλυτο ούτε περιορισμένο ούτε άμεσο ούτε έμμεσο. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Απλά, νομοθετούμε, ότι μετά από συμφωνία εργοδότη και εργαζόμενων, να δίνεται η δυνατότητα οι εργαζόμενοι στην επιχείρηση να εργάζονται δύο ώρες την ημέρα επιπλέον επί τέσσερις μήνες και για αντίστοιχο χρόνο να εργάζονται δύο ώρες λιγότερο ή να παίρνουν τον επιπλέον χρόνο σε άδεια. Σε περίπτωση διαφωνίας, ειδική επιτροπή μετά από διάλογο θα δίνει την καλύτερη λύση.

Και αυτό το αναδείξατε ως μείζον θέμα, ότι δήθεν εμείς με τον τρόπο αυτό θέλουμε να στηρίξουμε την εργοδοσία. Κάνετε όμως ένα πολύ μεγάλο λάθος. Εμείς δεν θέλουμε να στηρίξουμε μονομερώς ούτε τους εργοδότες ούτε τους εργαζόμενους. Στηρίζουμε και τους δύο – αυτή είναι η πραγματικότητα - για το καλό και των δύο και για να έχουμε μεγαλύτερη ανάπτυξη και περισσότερη απασχόληση.

Οι πολιτικές οι δικές σας, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, οδήγησαν τις ελληνικές επιχειρήσεις στις γειτονικές χώρες. Χιλιάδες ελληνικές επιχειρήσεις μετακόμισαν στη Βουλγαρία, αλλά και δεκάδες στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας. Εμείς δεν θέλουμε να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση. Δεν θέλουμε να συνεχιστεί η υπονόμευση του μέλλοντος και των εργαζόμενων και των ανέργων και των επιχειρήσεων. Θέλουμε οι επιχειρήσεις να μείνουν στη χώρα μας.

Ρωτήσατε, κύριοι συνάδελφοι, τους εργαζόμενους μιας επιχείρησης, που είναι έτοιμη να κλείσει, τι θα ήθελαν; Θα ήθελαν μια τέτοια διευθέτηση ή να κλείσει η επιχείρηση και να μείνουν άνεργοι; Οπωσδήποτε θα ήθελαν το πρώτο. Και γι' αυτό προσπαθούμε να ελαττώσουμε την αγωνία που ζουν οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα, μήπως έρθει και η σειρά τους, μήπως κλείσει η επιχείρηση, στην οποία εργάζονται και μείνουν άνεργοι.

Γνωρίζετε ότι μια επιχείρηση, με πολλά καταστήματα στο λεκανοπέδιο της Αττικής, αλλά και σε όλη την Ελλάδα, με πάνω από χίλιους πεντακόσιους εργαζόμενους, οδηγείται άμεσα σε κλείσιμο; Ρώτησε κανείς από σας, κύριοι της Αντιπολίτευσης, που ωρύεστε για το νομοσχέδιο αυτό, τι θα προτιμούσαν οι εργαζόμενοι στην επιχείρηση αυτή; Θα προτιμούσαν να λει-

τουργήσουν με αυτό το εναλλακτικό ωράριο και να μην κλείσει η επιχείρηση ή με σταθερό ωράριο και να κλείσει;

Επειδή, λοιπόν, συζήτησα με ανθρώπους που εργάζονται εκεί, μου είπαν ότι θα προτιμούσαν, προκειμένου η επιχείρηση να σταθεί στα πόδια της, να δουλέψουν ακόμη και επιπλέον, έστω και μία ώρα την ημέρα, για μεγάλο χρονικό διάστημα, για να μη μείνουν άνεργοι. Φαίνεται όμως ότι εσείς, τον πόνο και την αγωνία αυτών των ανθρώπων δεν την αισθάνεσθε.

Προτιμάτε οι επιχειρήσεις να στηρίζονται σε πήλινα πόδια και στη συνέχεια να καταρρέουν, με συνέπεια την αύξηση της ανεργίας, παρά να υπάρχουν κάποιες διευθετήσεις, όπως αυτές του νομοσχεδίου. Εμείς δεν προτιμούμε αυτό. Προτιμούμε ισχυρές επιχειρήσεις με σταθερή ανάπτυξη. Αυτή είναι η δική μας φιλοσοφία, αυτή είναι η δική μας πολιτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν και άλλες ρυθμίσεις με τις οποίες ρυθμίζονται άλλα θέματα σ' αυτό το νομοσχέδιο, όπου αναδεικνύεται για μία ακόμα φορά και η κοινωνική ευαισθησία του αρμόδιου Υπουργείου, αλλά και η ευαισθησία της Κυβέρνησης, διότι σκύβουμε και λύνουμε προβλήματα που για δεκαετίες είχαν μείνει άλυτα.

Επειδή δεν έχω χρόνο να αναφερθώ σ' αυτά τα θέματα, θέλω να σας πω ότι υπάρχουν πολλές σημαντικές ρυθμίσεις με τις οποίες δίνονται λύσεις σε διάφορα θέματα.

Κλείνοντας, τονίζω ότι το νομοσχέδιο αυτό βοηθά και τον εργαζόμενο και την εργοδοσία και την καταπολέμηση της ανεργίας, γι' αυτό το ψηφίζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κ. Καραμπίνας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΠΙΝΑΣ: Ειλικρινά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έκπληξη προκαλεί το γεγονός ότι ορισμένοι δεν αντιλαμβάνονται το μέγεθος των προβλημάτων της ελληνικής οικονομίας και ιδιαίτερα αυτών στο χώρο της εργασίας και της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων, καθώς επίσης και το γεγονός ότι άλλαξαν οι καταστάσεις στο παγκόσμιο οικονομικό γίγνεσθαι, καταστάσεις που διαμόρφωσαν ένα νέο διεθνοποιημένο οικονομικό περιβάλλον με ελεύθερες αγορές, των οποίων τη λειτουργία διακρίνει ο σκληρός ανταγωνισμός και εξ αυτού του λόγου απαιτούνται γρήγορες προσαρμογές της οικονομίας μας στις νέες αυτές συνθήκες.

Δεν υπάρχει άλλος δρόμος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Είμαστε στο μονόδρομο που έπρεπε από δεκαετίες να είχαμε ακολουθήσει. Όταν οι άλλοι έτρεχαν με διακόσια, εμείς στην Ελλάδα τους κοιτούσαμε απλώς να περνούν. Τους ρυθμούς που απαιτούντο δεν μπόρεσε να παρακολουθήσει το γραφειοκρατικό και δυσκίνητο κράτος με τις αντιλήψεις που το διέκριναν, αντιλήψεις που ήταν πέρα για πέρα ανασταλτικές για τα νέα δεδομένα.

Από το 1981 μέχρι το Μάρτιο του 2004, με εξαίρεση την τριετία 1990-1993, οι πολιτικές που είχαν εφαρμοστεί από τη διακυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ήταν σε πλήρη δυσαρμονία με τις απαιτήσεις των καιρών. Από τις 7 Μαρτίου 2004 η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας πληρώνει για μία ακόμη φορά τη νύφη για όσα προβλήματα κληρονόμησε και το προκλητικό είναι ότι τα ακούμε και από πάνω από εκείνους που τα δημιούργησαν.

Από την πρώτη ημέρα διακυβέρνησης δεχόμαστε μία ανηλεή επίθεση από όλους όσους το κράτος εξέθρεψε, από όλους όσους χάνουν τα προνόμιά τους, από όλους τους αποκομμένους από την κοινωνία και τα προβλήματά της. Και επειδή αισθανόμαστε ότι δεν έχουμε κανέναν απολύτως λόγο να σιωπάμε και να μην απαντάμε στις προκλήσεις, ρωτάμε τους υπόλογους, που δεν είναι άλλοι από τη σημερινή Αξιωματική Αντιπολίτευση:

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στο ένα χρόνο και πέντε μήνες που είναι στην εξουσία δημιούργησε τους πεντακόσιους πενήντα χιλιάδες ανέργους που παραλάβαμε το 2004; Σήμερα φυσικά έχει μειωθεί κατά μία μονάδα η ανεργία. Είναι ευχάριστο αυτό, αλλά η προσπάθεια πρέπει να συνεχιστεί και αυτό κάνουμε και με αυτό το νομοσχέδιο.

Η Νέα Δημοκρατία δημιούργησε τα δύο εκατομμύρια Έλληνες να ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας, τις έξι από τις δεκατρείς περιφέρειες της χώρας να είναι στις τελευταίες θέσεις των περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το βιοτικό επίπεδο των Ελλήνων να υπολείπεται κατά τριάντα ποσοστιαίες μονάδες του μέσου κοινοτικού όρου, να είμαστε οι τελευταίοι σε εισροή άμεσων επενδυτικών κεφαλαίων μακριά από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας να βρίσκεται μεταξύ των μη αναπτυγμένων χωρών, η παραοικονομία να είναι στο 30%, ενώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση να είναι στο 15%; Εμείς καταστήσαμε τη χώρα από τις πλέον σκληρές στη φορολογική επιβάρυνση; Εμείς απωλέσαμε δεκάδες τρισεκατομμυρίων δραχμών εισροών κεφαλαίων από την Ευρωπαϊκή Ένωση, που θα συνέβαλαν στην ανάπτυξη υποδομών; Εμείς δημιουργήσαμε το 6,2% έλλειμμα και το 112% δημόσιο χρέος; Εμείς διαμορφώσαμε συντάξεις 300, 400 και 500 ευρώ; Εμείς διαμορφώσαμε μισθούς 700 ευρώ;

Όλα αυτά και άλλα πολλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που δεν μπορούν λόγω του χρόνου να απαριθμηθούν, ήταν αποτέλεσμα της δικής σας πολιτικής, για το λόγο ότι από τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια κυβερνούσατε τα είκοσι. Γι' αυτά τα επιτεύγματά σας, γι' αυτές τις κατακτήσεις του λαού που επικαλείσθε, αγωνίζεστε να διατηρηθούν; Έχετε την εντύπωση ότι η κοινωνία μας είναι ικανοποιημένη;

Είστε λάθος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Σε ό,τι αφορά πάντως τη Νέα Δημοκρατία και την Κυβέρνησή της, όλα αυτά τα θεωρούμε δυστυχία και προβλήματα. Η όλη προσπάθειά μας - και οι πολιτικές που εφαρμόζουμε - είναι για να βελτιώσουμε το βιοτικό επίπεδο του ελληνικού λαού και να τον οδηγήσουμε στην πρόοδο και την ευημερία.

Η δική σας προσπάθεια να χαρακτηρίσετε την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας ως αντιλαϊκή και αντεργατική, για να εξυπηρετήσετε την κομματική σας σκοπιμότητα, δεν ευσταθεί για τους εξής βάσιμους λόγους. Με την εισοδηματική πολιτική που ακολούθησε η Κυβέρνηση το 2005 χορήγησε αυξήσεις στους εργαζόμενους, πάνω από τον πληθωρισμό και με το φορολογικό νόμο, ελαφρύνσεις. Στους συνταξιούχους, μάλιστα, οι αυξήσεις ήταν διπλάσιες από τον πληθωρισμό με την επιστροφή του ΛΑΦΚΑ.

Ο κοινωνικός προϋπολογισμός εκτελείται, όπως διαμορφώθηκε από εσάς, με επιπρόσθετα περίπου 1 δισεκατομμύριο ευρώ για τις ανάγκες των ταμείων, κάτι που εσείς δεν είχατε προβλέψει. Και όλα αυτά, ενώ πληρώνουμε για τα χρέη που δημιουργήσατε τοκοχρεολύσια το χρόνο τόσα όσα οι μισθοί και οι συντάξεις των δημοσίων υπαλλήλων και τα έξοδα όλων των νοσοκομείων της χώρας, ενώ παράλληλα μειώνουμε και τα ελλείμματα που κρύβατε κάτω από το χαλί.

Πού βρίσκεται, λοιπόν, ο αντιλαϊκός και αντεργατικός χαρακτήρας της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας; Μόνο στην σκοπιμότητα που θέλετε να υπηρετήσετε. Εκεί βρίσκεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης.

Και στο παρόν σχέδιο νόμου, όπως και σε κάθε προηγούμενο, συμπεριλαμβάνονται φιλεργατικές ρυθμίσεις επιβεβαιώνοντας τη σταθερή επιδίωξη της Κυβέρνησης να επιλύει προβλήματα των εργαζομένων, των συνταξιούχων και των ασθενέστερων κοινωνικών ομάδων, με γνώμονα την κοινωνική δικαιοσύνη και την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής.

Ας έρθουμε στο πρώτο μέρος του νομοσχεδίου, για το οποίο έχουν εκδηλωθεί διαφωνίες και αντιρρήσεις από την Αντιπολίτευση, Μείζονα και Ελάσσονα, καθώς και από τη ΓΣΕΕ. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τις ρυθμίσεις που συμπεριλαμβάνονται σ' αυτό το μέρος του νομοσχεδίου επιδιώκει τη διατήρηση των θέσεων εργασίας, την αύξηση της απασχόλησης και τη μείωση της ανεργίας, χωρίς να θίγει κατακτήσεις των εργαζομένων, όπως το οκτάωρο.

Η ρύθμιση για τις υπερωρίες που επαναφέρεται με το νομοσχέδιο είναι το καθεστώς που λειτούργησε επί εικοσιπέντε χρόνια και όλες οι κυβερνήσεις που πέρασαν μέχρι το 2000, καθώς και όλες οι ηγεσίες του συνδικαλιστικού κινήματος, υιοθέτησαν και διατήρησαν, διότι προφανώς απέδιδε προς όφελος των εργαζομένων. Σε κάθε περίπτωση η ρύθμιση αυτή δεν δικαιολογεί αντιρρήσεις και αντιδράσεις, πολύ δε περισσότερο όταν

το καθεστώς μετά το 2000 σχετικά με τις υπερωρίες δεν απέδωσε τα αναμενόμενα, δηλαδή την αύξηση της απασχόλησης και τη μείωση της ανεργίας.

Και τώρα σε ό,τι αφορά τη διευθέτηση του χώρου εργασίας, έχω να πω τα εξής. Γνωρίζετε ότι ο θεσμός αυτός ισχύει στη χώρα από δεκαπενταετίας και κανείς δεν νομίζω ότι αμφισβητεί την αναγκαιότητα ύπαρξής του στην οικονομία. Ιδιαίτερα στη χώρα μας ο εποχικός χαρακτήρας πολλών επιχειρήσεων και οι ρυθμοί που αυτό συνεπάγεται στη λειτουργία τους επιβάλλουν...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Τελειώνω.

...ορθολογικότερη οργάνωση του χρόνου απασχόλησης και την προσαρμογή του στις μεταβαλλόμενες ανάγκες της παραγωγικής διαδικασίας, ώστε να ενδυναμωθεί η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και να διατηρηθούν οι υφιστάμενες θέσεις εργασίας καθ' όλο το χρόνο.

Η διαφωνία του εργαζόμενου σε ό,τι αφορά τη διευθέτηση του χρόνου δεν στοιχειοθετεί σε καμία περίπτωση λόγο απόλυσης. Το απόλυτο διευθυντικό δικαίωμα στη διευθέτηση του χρόνου δεν υφίσταται στο παρόν σχέδιο νόμου, γιατί δεν πιστεύουμε ότι θα συνέβαλε στους επιδιωκόμενους στόχους μας και οι τυχόν διαφωνίες θα επιλύονται μέσω θεσμικών οργάνων με την ισότιμη συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων και του κράτους.

Επίσης, δεν προκύπτει από το όλο πνεύμα του νομοσχεδίου ότι η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων θα ενισχυθεί από τη συμπίεση του κεφαλαίου εργασία, που αποτελεί μέρος του συνολικού παραγόμενου προϊόντος, καθόσον ό,τι προβλεπόταν από το ν. 2784/2000 σχετικά με τις υπερωρίες ήταν πέρα από την πραγματικότητα. Κανείς εργοδότης δεν πλήρωνε τα προβλεπόμενα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΠΙΝΑΣ: Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν μπορεί, λοιπόν, να σφυρίζει αδιάφορα μπροστά στα προβλήματα των εργαζομένων, των επιχειρήσεων και ιδιαίτερα μπροστά στο μεγάλο πρόβλημα της ανεργίας που είναι η χειρότερη μορφή κοινωνικού αποκλεισμού.

Με το παρόν σχέδιο νόμου επιζητούμε τη λύση αυτών των προβλημάτων και στοχεύουμε να σταματήσουμε το κύμα μετανάστευσης βιομηχανικών μονάδων στα Βαλκάνια και την περαιτέρω αποδυνάμωση του παραγωγικού ιστού της χώρας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Ευθυμίου έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ήταν απόλυτα άδικο από τη σκοπιά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να μην αναγνωρίσει τη συνέπεια, την ειλικρίνεια και την καθαρότητα της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας. Οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι η Κυβέρνηση πλέον έδειξε καθαρά τον εαυτό της, τις προθέσεις της, σε ποιους απευθύνεται, ποιους στηρίζει, ποιους υπηρετεί και ποιους εν ονόματι αυτών καλείται να συντρίψει.

Είναι πια μια αλυσίδα μέτρων, μια αλυσίδα νομοθετημάτων, μια αλυσίδα πρωτοβουλιών που έχουν θέσει την Κυβέρνηση αποκλειστικά στην υπηρεσία των ισχυρών και αποκλειστικά εις βάρος όλων των ασθενέστερων. Αυτό σήμανε το φορολογικό νομοσχέδιο που έδωσε προνόμια μόνο στους ολίγους και αυτό σήμαινε φυσικά η αύξηση του ΦΠΑ που συνέτριψε όλους τους υπόλοιπους Έλληνες.

Αυτό είναι το νομοσχέδιο για την επιχειρηματικότητα. Αυτό είναι το νομοσχέδιο για το ωράριο, που τόσο περήφανα έφερε ο κ. Σιούφας στη χώρα, - μια και ο κ. Καραμπίνας έλεγε ότι κληρονόμησε πολλά αρνητικά η Κυβέρνηση, γι' αυτό δρα - στη χώρα η οποία, με τα επίσημα στοιχεία της Ένωσης Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων της Ευρώπης που προσκομίστηκαν στη Βουλή, είχε το τέταρτο πιο ευλύγιστο ωράριο. Και παρ' όλα αυτά, στην τέταρτη χώρα της Ένωσης μ' ένα ωράριο που θα μπορούσε να εξυπηρετεί όλους, έρχεται ο κ. Σιούφας να συντρίψει συνειδητά τη μικρομεσαία επιχείρηση υπέρ των λίγων πολυεθνικών εταιρειών.

Και τώρα έρχεται ο κ. Παναγιωτόπουλος, με τη σειρά του, να θέσει την τελευταία σφραγίδα επιθυμώντας κι επιχειρώντας να συντρίψει τις δυνάμεις της εργασίας, πάλι υπέρ των λίγων, πάλι υιοθετώντας με απόλυτο τρόπο την ατζέντα του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών.

Και όλα αυτά μ' ένα επιχείρημα ότι αυτά θα οδηγήσουν στην ανάπτυξη της χώρας. Θα έπρεπε όμως η Νέα Δημοκρατία να εξηγήσει στον ελληνικό λαό πώς είναι δυνατόν με τις τόσο λανθασμένες προηγούμενες πολιτικές να είχαμε σταθερούς ρυθμούς ανάπτυξης, 4%, που σε ορισμένες περιπτώσεις έφθασε το 4,7%, και τώρα, με αυτές τις «γενναίες» πολιτικές ανάπτυξης, να υποστηρίζει ο κ. Αλογοσκούφης ότι θα έχουμε 3% ρυθμό ανάπτυξης, που όλοι ξέρουν - και ο κ. Αλογοσκούφης το ξέρει - ότι στην καλύτερη περίπτωση θα είναι 2,5%. Πώς, λοιπόν, ενώ ασκείται μια πολιτική συντριβής του παραγωγικού ιστού της χώρας που αφορά τη «ραχοκοκαλιά» των μικρομεσαίων και τους εργαζόμενους, η ανάπτυξη από 4,7% που ήταν στην επάρατη περίοδο του ΠΑΣΟΚ προσδιορίζεται τώρα στο 3% και πιθανόν να είναι μόνο 2,5%;

Υπάρχει εκεί ένα γιγάντιο κενό, όχι μόνο απλής λογικής, αλλά υπάρχει και ένα κενό πολιτικής. Και θα έπρεπε να είναι πάρα πολύ προσεκτική η Κυβέρνηση σε κάτι, μια και δήλωσε επανειλημμένα, και δια στόματος κ. Καραμανλή, ότι δεν θα δίσταζε και κομμουνιστής να γίνει εάν πρόκειται να υπηρετήσει το δημόσιο συμφέρον. Και μια και έχετε μια τέτοια έλξη, με τον Υπουργό σας να θέλει να είναι ο «κόκκινος» Πάνος, ας μελετήσει ένα φαινόμενο που ο Μαρξ το περιέγραφε με πολύ μεγάλη ακρίβεια. Είμαστε εδώ στο ναό της Δημοκρατίας. Είμαστε στο Κοινοβούλιο. Και έχετε εσείς, η Νέα Δημοκρατία, μια αυτάρκη ρητορική γιατί απευθύνεστε ανάμεσά μας. Θα έπρεπε, λοιπόν, ως μαθητευόμενοι μαρξιστές να προσέξετε μια ενότητα που έχει ο Μαρξ στην «18η Μπριμέρ του Λουδοβίκου Βοναπάρτη», που αναφέρεται σ' ένα παράξενο και συχνό φαινόμενο, σ' ένα φαινόμενο που το ονομάζει «κοινοβουλευτικό κρετινισμό», ότι, δηλαδή, ένα κοινοβούλιο ξεχνά ότι συμπυκνώνει την κοινωνία μέσα στην αίθουσά του, έχει μία αυτάρκεια, διαλέγεται ανάμεσά του, λειτουργεί με πλειοψηφίες ή μειοψηφίες και δεν εκπροσωπεί την κοινωνία μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα.

Σ' αυτήν, λοιπόν, την Αίθουσα η φωνή που θα έπρεπε να ακουστεί δεν είναι μόνο η φωνή μιας κυβερνητικής πλειοψηφίας ούτε η ατζέντα του ΣΕΒ. Έπρεπε να ακουστεί το σύνολο των δυνάμεων, που θα ήταν σε θέση να διορθώσουν και να ανασχέσουν τα κυβερνητικά λάθη. Γιατί παρά την αφιέρωσή σας στην ανάπτυξη, αυτό που είναι δεδομένο απόλυτα, με μαθηματική βεβαιότητα, είναι ότι θα έχουμε οπισθοχώρηση της ανάπτυξης με τα μέτρα που λαμβάνετε, θα έχουμε πρόσθετη μείωση του εργατικού εισοδήματος, θα έχουμε συντριβή των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, άρα μείωση και του κύκλου της πραγματικής οικονομίας. Θα έχουμε από κάθε άποψη αύξηση της ανεργίας.

Κύριε Γιακουμάτο, μια και είσθε εσείς παρών σήμερα, θα πρέπει να ξέρετε ότι ούτε ο ΣΕΒ, που τον υπηρετείτε, είναι ενιαίος. Οι μεγάλες επιχειρήσεις του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών είναι αυτές που έχουν εκσυγχρονιστεί και αυτές οι οποίες δεν έχουν ανάγκη την κρατική νομοθεσία. Αυτές που υπηρετεί η νομοθεσία σας είναι οι επιχειρήσεις που δεν θέλουν να εκσυγχρονιστούν, είναι αυτές που είναι «αεριτζήδικες», της αρπαχτής, που αντιλαμβάνονται ότι μόνο με το ξεζούμισμα, τη συντριβή του εργασιακού χρόνου των εργαζομένων και του εισοδήματός τους θα οδηγηθούν σε κάποια κερδοφορία, κερδοφορία που δεν θα γίνει όμως επένδυση, αλλά θα γίνει για να μεγαλώσει το σκάφος του επιχειρηματία και να συναγωνίζεται τους άλλους επιχειρηματίες στα εμβλήματα της κοινωνικής του ισχύος.

Υπηρετείτε το χειρότερο κομμάτι του ΣΕΒ και ούτε καν τους ανταγωνιστικούς και υγιείς επιχειρηματίες. Καλλιεργείτε την ίδια τάξη του σχεδίου Μάρσαλ την κρατικοδίαιτη, η οποία αντιλαμβάνεται ως ανάπτυξη μόνο ό,τι αρμέγει, ό,τι ξεζουμίζει από τον εργαζόμενο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Είναι μια συνολικά αδιέξοδη πολιτική, είναι μια πολιτική που οδηγεί στο ακριβώς αντίστροφο από το ζητούμενο και είναι μια πολιτική πανικού εν' όψει του μοιραίου λάθους που έκανε η Νέα Δημοκρατία και κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Η Νέα Δημοκρατία δεν υπηρετεί κάποια αναπτυξιακή λογική. Υπηρετεί το θεμελιώδες λάθος της απογραφής, γι' αυτό και αυτά τα μέτρα θα αποτύχουν προς μεγάλη δυστυχία του ελληνικού λαού και νέα οικονομικά μέτρα θα έχουμε από το Σεπτέμβρη και μετά, ακριβώς γιατί οδηγείτε τον εαυτό σας σε ένα φαύλο κύκλο που θα τον τελειώσει ο ελληνικός λαός.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Ο συνάδελφος κ. Αθανάσιος Παπαγεωργίου έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας βάπτισε το 2005 ως έτος ανταγωνιστικότητας. Στο όνομα όμως της ανταγωνιστικότητας γνωρίζουμε αυτές τις ημέρες την πιο άγρια επίθεση σε βάρος των εργαζόμενων, την πιο άγρια επίθεση σε βάρος των μικρομεσαίων. Ζούμε την περίοδο επιστροφής στις πιο άγριες συνθήκες εκμετάλλευσης της εργασίας.

Τούτες τις ημέρες με τις επιλογές της Κυβέρνησης συντελείται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια βίαιη μεταβολή στο status το κοινωνικό, συντελείται μια βίαιη ανακατανομή του πλούτου υπέρ των ισχυρών. Ζούμε την επιστροφή στις πιο κακές στιγμές της εργασίας, των εργασιακών σχέσεων και του περιβάλλοντος. Ζούμε στην ουσία την περίοδο της επιστροφής στον «εργασιακό» μεσαίωνα.

Φυσικά είναι προφανές ότι με τα μέτρα αυτά της Κυβέρνησης δεν ενισχύεται η ανταγωνιστικότητα, αντίθετα ενισχύονται οι ισχυροί, ενισχύονται οι τσέπες των ισχυρών. Η Κυβέρνηση εάν, πραγματικά, ήθελε να τονώσει την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, δεν θα έπρεπε να κατευθύνεται μόνο στο συντελεστή εργασίας και στη μείωση αυτού του συντελεστή. Θα έπρεπε να πάρει και άλλα μέτρα ή δεν θα έπρεπε στην ουσία να αυξήσει το ΦΠΑ από 18% στο 19% ή να ακολουθήσει περιοριστικές πολιτικές, οι οποίες στην ουσία θανατώνουν την αγορά. Οι πολιτικές της Κυβέρνησης είναι αυστηρά ταξικές, επιβάλλονται χωρίς διάλογο και στην ουσία μας μεταφέρουν στο 1955, την περίοδο της υποχρεωτικής διαιτησίας.

Όμως, αυτά τα μέτρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι ξεκομμένα. Είναι συνέχεια των προηγούμενων μέτρων, για παράδειγμα της μονομερούς μείωσης των φορολογικών συντελεστών στις επιχειρήσεις. Και λέμε «μονομερή μείωση», γιατί ταυτόχρονα δεν έγινε αντίστοιχη μείωση της φορολογίας στους εργαζόμενους ή στις μικρές επιχειρήσεις, τις προσωπικές εταιρείες που φθάνουν τον αριθμό των εξακοσίων χιλιάδων. Είναι συνέχεια της διεύρυνσης του ωραρίου λειτουργίας των καταστημάτων, είναι τέλος το υπό συζήτηση ωράριο εργασίας των εργαζομένων που δίνει προνόμια στις επιχειρήσεις και φυσικά δεν δημιουργεί προϋποθέσεις για ανάπτυξη και μείωση της ανεργίας.

Η Κυβέρνηση στην ουσία κινείται με βάση τα κλασικά νεοφιλελεύθερα μοντέλα της πλήρους απορύθμισης των αγορών και, ιδιαίτερα, της αγοράς εργασίας και του σαρώματος των συντάξεων και των μισθών των εργαζομένων.

Όραμά της, από ό,τι φαίνεται, είναι η καθιέρωση μισθών κοινωνικού dumping, η καθιέρωση μισθών του ενός ευρώ, των μισθών αυτών των χωρών της Ασίας και των Βαλκανικών χωρών, της εργασίας από το πρωί έως το βράδυ των ανήλικων παιδιών. Είναι, πραγματικά, αυτό το όραμα όπου προσπαθεί να δημιουργήσει θεωρητικά, συγκριτικά πλεονεκτήματα ανταγωνιστικότητας, όμως στην πράξη δεν θα το πετύχει με τη μείωση των μισθών και των συντάξεων. Δίνει προνόμια μόνο στις επιχειρήσεις και την επιχειρηματικότητα και στους ισχυρούς για να δημιουργήσει ανταγωνιστικότητα, αλλά δεν θα το πετύχει.

Φυσικά η Κυβέρνηση επικαλείται, κυρίες και κύριοι, με την πολιτική της την ανάγκη να ανακοπεί η φυγή των επιχειρήσεων προς το εξωτερικό. Κάνει λάθος όμως η Κυβέρνηση, διότι δεν θα ανακοπεί η φυγή, διότι οι επιχειρήσεις πάντα θα ψάχνουν συνθήκες «εργασιακού» μεσαίωνα, πάντα θα ψάχνουν τις χώρες που προσφέρουν κοινωνικό dumping, πάντα θα υπάρχουν τέτοιες χώρες και δεν θα ανακοπεί αυτή η ροή φυγής των επιχειρήσεων.

Λέει και κάτι άλλο η Κυβέρνηση, ότι θα χτυπηθεί η ανεργία. Μεγαλύτερη κοροϊδία απ' αυτό το επιχείρημα δεν υπάρχει, κατά τη γνώμη μου. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιος επιχειρηματίας θα προσλάβει νέους εργαζόμενους όταν μπορεί να κάνει χρήση της απλήρωτης εργασίας ή της πάμφθηνης υπερωρίας;

Και φυσικά ακούμε εδώ τους λεονταρισμούς του κ. Παναγιωτόπουλου – έτσι είναι εθισμένος, ο κύριος Υπουργός και ο κύριος Υφυπουργός- ότι θα χτυπήσει τις κακές επιχειρήσεις, εάν δεν εφαρμόσουν αυτά τα καινούργια μέτρα.

Νομίζω ότι ο λαός έχει κουραστεί από τους επικοινωνιακούς λεονταρισμούς και κανένας πια δε σας πιστεύει, κύριε Υπουργέ, γιατί η πραγματικότητα στην αγορά είναι άγρια και η πραγματικότητα θα γίνει πολύ πιο άγρια το επόμενο χρονικό διάστημα.

Η προσπάθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για διευθέτηση του χρόνου εργασίας και η ευελιξία είναι όντως σε βάρος των εργαζόμενων, γιατί οδηγούν στην κατάργηση του οκτάωρου και του σαραντάωρου. Είναι σε βάρος της ποιότητας ζωής, της υγείας και της ασφάλειας των εργαζόμενων. Αποδιοργανώνει την οικογενειακή και κοινωνική ζωή των εργαζόμενων, μειώνει τις αποδοχές και τους μισθούς κατά 10% ή 15% με βάση διάφορους υπολογισμούς και φυσικά θίγει τα ασφαλιστικά ταμεία και τις συντάξεις. Ιδιαίτερα θίγει τους εποχικά εργαζόμενους και αυτούς που παρέχουν εργασία με δελτία παροχής υπηρεσιών. Δεν δημιουργεί, όπως προείπαμε, νέες θέσεις απασχόλησης, ενώ το ρίσκο του επιχειρηματία το πληρώνουν μόνο οι εργαζόμενοι.

Με το νέο τρόπο διευθέτησης ισχυροποιείται το διευθυντικό δικαίωμα, μιας και καταργούνται οι επιτροπές που έλυναν τα προβλήματα, όπως η νομαρχιακή επιτροπή διευθέτησης και ο ΟΜΕΔ και αντικαθίστανται από το κυβερνητικό ή κατευθυνόμενο όργανο διευθέτησης των διαφορών. Καθίσταται υποχρεωτική η διευθέτηση, αφού η άρνηση αποτελεί λόγο απόλυσης των εργαζόμενων.

Τέλος με το νέο καθεστώς των υπερωριών μειώνονται οι αποδοχές, μιας και είναι δραματική η μείωση των αμοιβών.

Φυσικά υπάρχουν και δύο–τρία άλλα στοιχεία, όπως ότι αυξάνονται οι ώρες διευθέτησης ετησίως από εκατόν τριάντα οκτώ σε διακόσιες πενήντα έξι και οι υπερωρίες και η υπερεργασία γίνονται έξω από το καθεστώς των συλλογικών συμβάσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι δεν μπορεί να κάνει τίποτα, διότι η ευελιξία και η μερική απασχόληση παγκοσμίως είναι μία νέα εξέλιξη και άλλες χώρες το εφαρμόζουν και δημιουργούν συγκριτικά πλεονεκτήματα.

Θα μπορούσε να συμφωνήσει κανένας μόνο με την εξής διαφορά. Αν υπάγονταν στις ελεύθερες διαπραγματεύσεις και συλλογικές συμβάσεις οι καινούριες ρυθμίσεις. Δεν πρέπει η οργάνωση εργασίας να επαφίεται μόνο στο διευθυντικό δικαίωμα του εργοδότη ή σε ατομικές συμφωνίες με τους εργαζόμενους. Η διευθέτηση πρέπει σ' αυτές τις περιπτώσεις να ρυθμίζεται ανάλογα με τον κλάδο, την επιχείρηση και τις συλλογικές συμβάσεις ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

... για να αποκομίζουν αντισταθμιστικά οφέλη οι εργαζόμενοι, όπως γίνεται σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τέλος η διευθέτηση πρέπει να γίνεται με βάση το νόμο που ψηφίστηκε ομόφωνα, το ν. 1876/90.

Οι ρυθμίσεις αυτές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μας

βρίσκουν σύμφωνους, είναι προκλητικές, δεν σέβονται τον εργαζόμενο και θα μας βρουν όλους αντίθετους και θα ακυρωθούν στην πράξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε.

Ο συνάδελφος κ. Καρασμάνης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και αυτήν την εβδομάδα συνεχίζεται το θέατρο του παραλόγου. Είμαστε θεατές μιας Κυβέρνησης, η οποία έχει πιάσει τα μηνύματα των καιρών και προσπαθεί με ρήξεις, τομές, διαρθρωτικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις να σπάσει τα κατεστημένα άλατα και να πορευθεί μπροστά.

Από την άλλη πλευρά έχουμε μία Αντιπολίτευση, η οποία τραβάει τις τρίχες της κεφαλής της, χτυπιέται και οδύρεται στα τηλεοπτικά παράθυρα και μέσα στην Αίθουσα της Βουλής ότι όλες αυτές οι μεταρρυθμίσεις απαξιώνουν τον παραγωγικό κοινωνικό ιστό. Μάλιστα λέγεται από συναδέλφους Βουλευτές, οι οποίοι ήταν μέλη μιας κυβέρνησης ή στήριζαν προ ολίγων μηνών μία κυβέρνηση, η οποία με την αλλοπρόσαλλη οικονομική της πολιτική οδήγησε χιλιάδες επιχειρήσεις σε λουκέτο και δεκάδες χιλιάδες Έλληνες στα ταμεία της ανεργίας. Με τη φοροληστρική της πολιτική οδήγησε τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις σε μεγάλα οικονομικά και κοινωνικά αδιέξοδα. Ακόμα και ο αναπτυξιακός σας νόμος είχε κενό, ήταν ανενεργός.

Πρέπει ακόμα να είμαστε και ηθικά περήφανοι, γιατί καταφέραμε να εισαγάγουμε και τα λευκά είδη ένδυσης που χρησιμοποιήθηκαν στους Ολυμπιακούς Αγώνες από τις γειτονικές χώρες! Όχι γιατί δεν μπορούσαμε να τα κατασκευάσουμε, αλλά γιατί απλώς καταβαραθρώσατε αυτόν τον κραταιό επιχειρηματικό κόσμο της ένδυσης και της κλωστοϋφαντουργίας, που άλλοτε ήταν σημείο αναφοράς του μικρομεσαίου χώρου και της εθνικής μας οικονομίας.

Ο κ. Παπανδρέου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επισκέφθηκε πριν από λίγες μέρες την Πέλλα.

Ρώτησε πόσες βιομηχανίες υπήρχαν και πόσες έκλεισαν την τελευταία δεκαετία, πόσες έφυγαν στο εξωτερικό, πόσες θέσεις εργασίας χάθηκαν, πόσες μικρομεσαίες μεταποιητικές και εμπορικές επιχειρήσεις έβαλαν λουκέτο, πώς χάθηκαν όλες οι αγορές για τα αγροτικά μας προϊόντα;

Όλη αυτή η κατάσταση είναι δυνατόν να αποκοπεί μέσα σε λίγους μήνες; Είμαστε Κυβέρνηση ολίγων μηνών. Δεν είναι δυνατόν να γίνουν όλα αυτά τα πράγματα. Ακόμα και τα θαύματα χρειάζονται κάποιο χρόνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούστηκαν πολλά αυτές τις μέρες. Οι συνάδελφοι της Μείζονος Αντιπολίτευσης δεν φείσθηκαν χαρακτηρισμών της επιστροφής στους προηγούμενους αιώνες. Διαβάσαμε, ακούσαμε για δουλοπάροικους, για Παπάγου, για 1819, για 1919, για 1936, ένα κακόγουστο μάθημα εργατικής ιστορίας, μια έξαρση αντικυβερνητικής υστερίας. Ποτέ στο παρελθόν, σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα, δεν ειπώθηκαν τόσες αναλήθειες, τόσες υπερβολές. Τέτοια προσπάθεια διαστρέβλωσης της πραγματικότητας δεν υπήρξε.

Και αναρωτιέμαι, όπως αναρωτιέται κάθε καλόπιστος πολίτης αναλογιζόμενος τις δήθεν καταγγελίες σας, τις δήθεν αλήθειες σας, το εξής. Μα τέλος πάντων, τι συμβαίνει με τη νέα Κυβέρνηση; Ομαδική παράκρουση έπαθαν και με κάθε τρόπο προσπαθούν να κάνουν κακό σε όλους αυτούς που την εμπιστεύτηκαν, σε όλους αυτούς που χρειάζονται τη στήριξή της, σε όλους αυτούς που εναπόθεσαν τις ελπίδες τους και την αγωνία τους για το αύριο στην Κυβέρνηση Καραμανλή;

Όχι, κύριοι συνάδελφοι. Ο ελληνικός λαός γνωρίζει ότι πρέπει να προχωρήσουμε μπροστά, ότι πρέπει να σπάσουν αυτά τα κατεστημένα άλατα που αντιδρούν. Πρέπει να γίνουν αυτές οι μικρές ειρηνικές επαναστάσεις. Προς αυτήν την κατεύθυνση κινείται το παρόν νομοσχέδιο – ειδικότερα το πρώτο σκέλος του νομοσχεδίου - και στο δεύτερο μέρος του δίνονται λύσεις σε προβλήματα που θα έπρεπε να έχουν δοθεί προ πολλού, σε ευαίσθητα κοινωνικά προβλήματα, όπως για παράδειγμα, στη σύνταξη για τους χήρους και τις χήρες της ηλικίας των σαράντα χρόνων που με δική σας διάταξη, με δικό σας νόμο καταργήθηκαν και έρχεται η σημερινή Κυβέρνηση και τις επαναχορηγεί.

Μάλιστα, βλέπουμε συναδέλφους της Μείζονος Αντιπολίτευσης να κόπτονται ότι δήθεν πιέσαμε την ηγεσία του Υπουργείου Απασχόλησης για να την επαναχορηγήσει και το ποσοστό του 50% το πάει στο 70%, όπως και άλλους συναδέλφους να κυκλοφορούν δελτία Τύπου ότι δήθεν αυτοί πέτυχαν αυτήν την αύξηση του ποσοστού.

Εμείς, κύριοι συνάδελφοι, όλο αυτό το χρονικό διάστημα, πιέσαμε την προηγούμενη κυβέρνηση να επαναχορηγήσει τη σύνταξη στους χήρους και στις χήρες των σαράντα χρόνων.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής, για του λόγου του αληθές, τα έγγραφα με τις αρνητικές απαντήσεις που έδινε η τότε ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Καρασμάνης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και θα σταθώ ακόμα στη θετική διάταξη γι' αυτούς οι οποίοι δεν μπορούν να θεμελιώσουν δικαίωμα σύνταξης, επειδή δεν έχουν δύο, πέντε, δέκα, έως εκατόν πενήντα ένσημα. Δίνουμε, λοιπόν, τη δυνατότητα σ' αυτούς τους ανθρώπους να εξαγοράσουν αυτά τα ένσημα και να θεμελιώσουν δικαίωμα σύνταξης. Και, μάλιστα, δίνουμε τη δυνατότητα και στους κληρονόμους να κάνουν χρήση αυτού του δικαιώματος.

Θα δώσω, λοιπόν, πάλι στα Πρακτικά της Βουλής τις παρεμβάσεις που έχουμε κάνει με τις ερωτήσεις που έχουμε καταθέσει και τις αρνητικές απαντήσεις που παίρναμε σ' αυτό το μεγάλο θέμα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Καρασμάνης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και θα σταθώ στη θετική διάταξη που θέσπισε η ηγεσία του Υπουργείου Απασχόλησης. Είναι μία γενναία απόφαση που δίνει τη δυνατότητα στο συνεταιριστικό κίνημα να ρυθμίσει τις εισφορές του στα ασφαλιστικά ταμεία με εκατόν είκοσι μηνιαίες δόσεις και χωρίς προκαταβολή, γιατί, πράγματι, το συνεταιριστικό κίνημα βρίσκεται μπροστά σ' ένα μπερδεμένο πελώριο κουβάρι πιστοδανειοληπτικών αδιεξόδων που μόνο μία γόρδια λύση μπορεί να το ξεμπλέξει. Προς αυτήν την κατεύθυνση, το νομοσχέδιο δίνει θετική λύση και επαινώ την ηγεσία του Υπουργείου Απασχόλησης που πήρε αυτήν την απόφαση.

Τα υπόλοιπα για το συνεταιριστικό κίνημα που βρίσκεται σ' αυτά τα αδιέξοδα, όσο και το ποιοι ευθύνονται και ποιοι είναι υπόλογοι, θα τα πούμε στο νομοσχέδιο που θα έρθει του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης.

Αναμφίβολα, κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο κατοχυρώνει το οκτάωρο και σε εβδομαδιαία και σε μηνιαία και σε ετήσια χρονική περίοδο και καταργεί τη «μαύρη» εργασία με τις γνωστές συνέπειες. Ο ελληνικός λαός γνωρίζει ότι οι αλλαγές που επιδιώκονται δεν είναι απλώς αναγκαίες αλλά επί της ουσίας συνιστούν την τελευταία, ίσως, ελπίδα για ανάπτυξη και νοικοκύρευση του δημοσιονομικού χάους.

Προς αυτήν την κατεύθυνση κινείται αυτό το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα και γι' αυτό δίνω θετική ψήφο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Καλαφάτης έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νέα διακυβέρνηση έχει κάνει σαφές ότι αντιλαμβάνεται πλήρως τις προκλήσεις των καιρών, τις ανάγκες της κοινωνίας, τη συνεχώς διαμορφούμενη και μεταβαλλόμενη διεθνή οικονομική και πολιτική πραγματικότητα.

Γι' αυτό, έχει κάνει πολύ καθαρό και σαφές εδώ και πολλά χρόνια, ήδη από την προεκλογική περίοδο, ότι θα βαδίσει το δρόμο της προόδου μέσα από τομές, μεταρρυθμίσεις, κινήσεις, οι οποίες θα απελευθερώσουν τις δημιουργικές δυνάμεις των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, θα κινηθούν μέσα σε υγιείς βάσεις, μέσα σε πλαίσια ανταγωνισμού και μέσα σε κανόνες, οι οποίοι, ουσιαστικά, θα εφαρμόζονται και θα ισχύουν το ίδιο απέναντι σε όλους.

Αυτές ήταν δεσμεύσεις, τις οποίες καλούμαστε τώρα να υλοποιήσουμε μέσα από συγκεκριμένα βήματα. Ένα τέτοιο συγκεκριμένο βήμα είναι και το σημερινό νομοσχέδιο που έρχεται να συμπληρώσει μία σειρά από νομοθετικές και πολιτικές πρωτοβουλίες, οι οποίες έχουν λάβει χώρα εδώ και πολλούς μήνες από όλα τα Υπουργεία, με ένα κύριο σκοπό, να βοηθήσουμε την ανάπτυξη, όχι όμως να έχουμε ανάπτυξη για την ανάπτυξη, αλλά κυρίως να έχουμε ποιότητα παντού, ποιότητα στις παρεχόμενες υπηρεσίες, ποιότητα στα προϊόντα τα οποία προσφέρονται στους καταναλωτές, με τελικό αποδέκτη τον καταναλωτή και με τελική κατάληξη την ανάπτυξη.

Εδώ θα πρέπει να κάνουμε μία μικρή δίλεπτη αναφορά στο παρελθόν του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, το οποίο βέβαια κυριάρχησε για είκοσι χρόνια στη διακυβέρνηση της χώρας και έζησε η χώρα ένα καθεστώς ενός, ιδιότυπου θα έλεγα εγώ, σοσιαλισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα ταλαιπωρήθηκε μεταξύ πρώτου, δεύτερου, τρίτου δρόμου προς το σοσιαλισμό, προσπάθησε να βρει τρένα, βρήκε τρένα, έχασε τρένα, ανέβηκε σε τρένα εκσυγχρονισμού, είδε κάποιο φως στο τούνελ. Τελικά, το φως ήταν πυγολαμπίδα, ταξίδεψε μέσα σ' αυτό το ταξίδι του εκσυγχρονισμού, δεν έφθασε όμως πουθενά. Δεν έφθασε πουθενά γιατί το ΠΑΣΟΚ δεν μπορούσε να παντρέψει μια βαθιά ιστορία και ένα έντονο λαϊκό –λαϊκιστικό για πολλούς, θα έλεγα - στοιχείο με τις ανάγκες που είχε η χώρα για πραγματικό εκσυγχρονισμό και πρόοδο.

Έτσι, λοιπόν, μέσα σ' αυτά τα χρόνια της διαδρομής, το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα δημιούργησε ένα μύθο ότι μπορεί να μετεξελίσσεται, να μεταλλάσσεται, να προσαρμόζεται στις ανάγκες και στις απαιτήσεις των καιρών. Για κάποιους, αυτό ήταν πολιτικός «χαμαιλεοντισμός», για τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ είναι ικανότητα προσαρμογής στα νέα δεδομένα.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, υπάρχει ένα χαρακτηριστικό το οποίο αποτελεί σταθερή αξία για το κόμμα του ΠΑΣΟΚ και αυτό είναι ο άκρατος λαϊκισμός και η έλλειψη συναισθήματος πολιτικής ευθύνης. Γι' αυτό και βλέπουμε αυτές τις μέρες το ΠΑΣΟΚ, σαν να χρησιμοποιεί μια φανταστική μηχανή του χρόνου, να ταξιδεύει είκοσι χρόνια πίσω, να χρησιμοποιεί μία ρητορική και ένα πολιτικό λόγο ο οποίος απαντάται στις ανάγκες της τότε εποχής - που κατά την προσωπική μου άποψη ακόμα και την τότε εποχή ήταν απαρχαιωμένος και απαξιωμένος- αλλά σε κάθε περίπτωση να χρησιμοποιεί έναν πολιτικό λόγο, ο οποίος απαντάται, ή θεωρείται ότι απαντάται, στις ανάγκες της εποχής του 1980-1985.

Όμως, έχουμε πάει μπροστά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Οι απαιτήσεις είναι διαφορετικές, οι ανάγκες είναι διαφορετικές και, αν θέλετε, η κοινωνία είναι διαφορετική και ώριμη να δεχτεί μεταρρυθμίσεις και τομές, οι οποίες, πραγματικά, θα οδεύουν προς την καλυτέρευση της ζωής των ίδιων των πολιτών, αλλά και των εργαζομένων, γιατί υπάρχει και εδώ πέρα ένα παιχνίδι, μία σπέκουλα, η οποία πολλές φορές εμφανίζεται κυρίως από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι θα θιγούν δήθεν τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Νομίζω ότι και ο Υπουργός και ο Υφυπουργός, αλλά και πάρα πολλοί συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, βεβαίως και ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, απέδειξαν ότι το μόνο που δεν κάνει αυτό το νομοσχέδιο είναι να θίξει βασικά δικαιώματα των εργαζομένων που αφορούν βέβαια το χρόνο εργασίας, τα εργασιακά του δικαιώματα.

Και είναι αυτό το νομοσχέδιο ένα ακόμα βήμα. Δεν είναι η πανάκεια ούτε πιστεύουμε ότι μονάχα με μία νομοθετική πρωτοβουλία, με ένα νομοσχέδιο, θα μπορέσουμε να εξαλείψουμε τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν, κυρίως, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, οι οποίες αποτελούν παραδοσιακά τη σπονδυλική στήλη της εθνικής μας οικονομίας, να μπορέσουμε να βελτιώσουμε δραματικά αυτή την κατάσταση.

Όμως, είναι ένα βήμα που το τολμούμε, γιατί γνωρίζουμε ότι θα ωφεληθούν, κυρίως, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και, φυσικά, συνακόλουθα και οι ίδιοι οι εργαζόμενοι.

Αυτό γίνεται γιατί επιτέλους οριοθετείται και προσδιορίζεται με ακρίβεια ο θεσμός της υπερεργασίας με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, ορθολογικοποιείται η αμοιβή των υπερωριών και της υπερεργασίας και αναβαθμίζεται ο θεσμός της διευθέτησης του χρόνου εργασίας για να αποδείξουμε εν τοις πράγμασι, ακόμα μία φορά ότι η σπέκουλα που χρησιμοποιούν σχετικά με τη χρήση του διευθυντικού δικαιώματος και της ταύτισης που επιχειρείται πολλές φορές από το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, της ταύτισης της Νέας Δημοκρατίας με το κεφάλαιο που δήθεν αντιπαλεύεται η Αξιωματική Αντιπολίτευση, είναι ένας μύθος γιατί διευθυντικό δικαίωμα δεν υπάρχει.

Βέβαια υπάρχει και το άλλο κομμάτι του νομοσχεδίου που αφορά την κοινωνική συνοχή, όπου θέματα που απασχολούν για πάρα πολλά χρόνια πάρα πολλές ομάδες συμπολιτών μας δεν αντιμετωπίστηκαν, όπως βέβαια είναι η εξαγορά του χρόνου ασφάλισης για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος, ο διακανονισμός οφειλόμενων ασφαλιστικών εισφορών, οι συντάξεις λόγω θανάτου και άλλα.

Είναι, λοιπόν, καθαρό ότι μέσα στη γενικότερη προσπάθεια που καταβάλλει η νέα διακυβέρνηση να φέρει την άνοιξη σε ένα μεγάλο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας, κυρίως σ' αυτούς που υπέφεραν όλα αυτά τα χρόνια επί κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ, κυρίως στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, κυρίως με το να φέρουν την ανάπτυξη σε εταιρείες και σε επιχειρήσεις οι οποίες έχουν δημιουργικό πνεύμα, θέλουν να προσφέρουν στην ευρύτερη ελληνική ανάπτυξη, αλλά δεν το κάνουν.

Έτσι, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταλήγω πως είναι ανάγκη να σταθούμε όλοι κοντά σ' αυτό το νομοσχέδιο και γι' αυτό το ψηφίζω και καλώ και όλους σας να πράξετε το ίδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κ. Ματζαπετάκης έχει το λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΜΑΤΖΑΠΕΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αφού κατάφερε η Κυβέρνηση με την απογραφή να εκθέσει ανεπανόρθωτα την οικονομική εικόνα της χώρας, να αποτρέψει μελλοντικούς επενδυτές να έλθουν και να συμβάλλουν στη δημιουργία έργων τα οποία θα είχαν θετικά αποτελέσματα στη βελτίωση του οικονομικού κλίματος, έρχεται τώρα εσπευσμένα και ερασιτεχνικά να δημιουργήσει μία εικόνα ανταγωνιστικότητας φορτώνοντας όλα τα βάρη στον εργαζόμενο, γιατί όταν γίνεται μία προσπάθεια - που ασφαλώς πρέπει να γίνει - για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, η οποία όμως πάσχει, πρέπει να είναι μία κοινή δράση πολλών παραγόντων, εκ των οποίων ένας, ασφαλώς, είναι οι εργαζόμενοι, αλλά όχι μόνον αυτοί.

Με το σχέδιο νόμου που συζητάμε, η Κυβέρνηση μοιάζει να στρέφεται αποκλειστικά και εκδικητικά κατά των εργαζομένων, προσπαθώντας να προκαλέσει την εντύπωση ότι για την περιπέτεια που περνάει σήμερα η οικονομία μας είναι υπεύθυνοι αυτοί.

Δεν πρέπει να μας διαφεύγει το γεγονός ότι το νομοσχέδιο έχει αναστατώσει τον εργαζόμενο κόσμο όλων των παρατάξεων και αποχρώσεων γιατί δεν τον πλήττει μόνο οικονομικά, αλλά και κοινωνικά και ταξικά. Είναι ένας ακόμα «κρίκος» στην κοινωνική αδικία γιατί επιδιώκεται η παροχή από τον εργαζόμενο περισσότερης δουλειάς για λιγότερα λεφτά. Επιχειρείται να κρατηθεί ο εργαζόμενος πατέρας ή η εργαζόμενη μάνα, κυρίως, περισσότερες ώρες μακριά από την οικογένειά της την οποία πρέπει να φροντίζει, ενώ ταυτόχρονα πληρώνεται λιγότερο και εν τέλει προσωπικά νομίζω ότι πλήττεται ο κοινωνικός ιστός.

Κύριοι συνάδελφοι, νομοθετούν προς όφελος των βιομηχάνων χρησιμοποιώντας τον εργαζόμενο με μονομερή εκμετάλλευση. Μ' αυτό το σχέδιο νόμου μας επαναφέρουν σε παλαιές εποχές και νοοτροπίες. Πάνε πενήντα χρόνια πίσω τον εργαζόμενο και σβήνουν με μία μονοκοντυλιά τις κατακτήσεις των τελευταίων δεκαετιών.

Έχουν αντιληφθεί οι νομοθέτες ότι αντιδρά και αγανακτεί σύμπας ο εργατικός κόσμος; Ακόμα και οι συνδικαλιστές του κόμματός τους έχουν ξεσηκωθεί. Μάταια προσπαθείτε να τους επιβάλλετε τις θελήσεις σας και βάζετε το Γενικό Γραμματέα του κόμματός σας να απειλεί με εκλογές αν δε συμμορφωθούν προς τις υποδείξεις.

Ας έλθω, όμως, στο προκείμενο. Πέραν της ωμότητας, ο νομοθέτης επιχειρεί να ειρωνευτεί τον εργαζόμενο αρχίζοντας το κείμενο με την πομπώδη φράση και με τον ψευδεπίγραφο παλικαρισμό: «Η Κυβέρνηση προχωρεί με τόλμη και αποφασιστικότητα σε σημαντικές θεσμικές παρεμβάσεις». Θα ήταν, όμως, δικαιότερο αν άρχιζε λέγοντας ότι με το νομοσχέδιο αυτό επιβάλλεται περισσότερη δουλειά στους εργαζόμενους με λιγότερες αμοιβές ενώ παρέχονται μεγαλύτερα κέρδη στους εργοδότες.

Με αιχμές την κατάργηση του οκταώρου και τη μείωση του κόστους των υπερωριών, το νομοσχέδιο αυτό προβλέπει μείωση στο ήμισυ του κόστους των υπερωριών από 50% σε 25% για τις πρώτες πέντε ώρες την εβδομάδα, δηλαδή οκτώ ώρες εργασίας σε περίπτωση εξαήμερης εβδομαδιαίας εργασίας.

Και για τις επόμενες μέχρι τις πρώτες εκατόν είκοσι ώρες εργασίας σε 50% από 100%, ενώ για τις πέραν των εκατόν είκοσι ωρών περιορίζονται στο 75% από 150%.

Ενισχύεται το εργοδοτικό δικαίωμα για την υποχρεωτική εργασία με επιπλέον πέντε ώρες εβδομαδιαίως, σαράντα πέντε ώρες από σαράντα τρεις ώρες που ίσχυε και σαρανταοκτάωρο εβδομαδιαίως για εξαήμερα. Το σημαντικότερο όμως είναι ότι σε περίπτωση άρνησης του εργαζομένου θα απολύεται άνευ αποζημιώσεως.

Ο εργοδότης θα μπορεί επιπλέον να διεκδικήσει εργασία διακοσίων πενήντα έξι ωρών το οκτάμηνο και δέκα ώρες ημερησίως από οκτώ ώρες που είναι σήμερα. Καταργείτε την έννοια της παράνομης εργασίας και την απενοχοποιείτε, βαφτίζοντάς την ως εξαίρεση. Έτσι ο εργοδότης μπορεί να μη δηλώνει τις υπερωρίες του εργαζόμενου, αφαίμαξη δηλαδή των εσόδων. Για τη διευθέτηση των διαφορών προβλέπεται συγκρότηση πενταμελούς επιτροπής στην οποία οι εργαζόμενοι καταδικάζονται a priori να είναι μειοψηφία. Θα είναι μόνο δύο, άρα έχουμε δεδομένες αποφάσεις. Στην επιτροπή θα μπορεί να προσφεύγει με σιγουριά ο εργοδότης ενώ ο εργαζόμενος είναι εκ των προτέρων καταδικασμένος. Το πλέον όμως σκληρό κτύπημα είναι στον τομέα της υπερεργασίας που του επιβάλλεται, που αν δεν τη δεχθεί ο εργαζόμενος, απολύεται.

Το σχέδιο νόμου είναι σαφές δείγμα αναλγησίας της Κυβέρνησης και ωμής κατεδάφισης εργατικών και κοινωνικών κατακτήσεων. Ενεργεί καθ' υπαγόρευση των εργοδοτών. Το σχέδιο νόμου είναι κομμένο και ραμμένο στα μέτρα των εργοδοτών, πλήττοντας καίρια τους εργαζόμενους σε όλους τους τομείς. Όταν έλθει το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία – και θα έλθει σύντομα - θα το καταργήσουμε.

Ακούστε όμως πώς εκφράστηκαν κάποιοι φίλοι μου εργαζόμενοι από την Κρήτη: «Μ' απογραφή, περικοπές και έξυπνες άλλες λύσεις, την εργατιά Κυβέρνηση γρήγορα θα διαλύσεις και όσοι πέρυσι ευχότανε, καλύτερα του χρόνου, που να 'ξεραν οι άμοιροι πως θα 'ταν χρόνος πόνου».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο συνάδελφος κ. Κιλτίδης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι και στην επιτροπή είχαμε την ευκαιρία να κάνουμε μία διεξοδική συζήτηση. εκτιμώ όμως ότι μετά τη συζήτηση που έγινε και αυτά που είδαν το φως της δημοσιότητος, Κάποιος πρέπει να θυμίσει σε τι κατάσταση βρίσκεται αυτήν τη στιγμή η χώρα και οι πολίτες της ή σε ποια κατάσταση ήταν μέχρι την παράδοση της εξουσίας με την κοινοβουλευτική επιταγή στις 7 Μαρτίου 2004.

Χωρίς ακραίους χαρακτηρισμούς και οτιδήποτε άλλο που να απαξιώνει την πολιτική ορολογία, αγαπητοί συνάδελφοι, εκτιμώ ότι η μεταφορά μου που έχει να κάνει με την ιατρική μου ιδιότητα, ότι αποτυπώνει επακριβώς το κλίμα που επικρατούσε και εν πολλοίς ακόμη επικρατεί στην πατρίδα μας. Η πατρίδα μας βρίσκεται σε ένα καταθλιπτικό σύνδρομο, σε ένα σύνδρομο που έχει να κάνει με εκείνον τον ασθενή που κοιμάται, κοιμάται και ξυπνάει κουρασμένος και δεν έχει διάθεση για δημιουργία, που το κυρίαρχό του στοιχείο είναι η κλινοφιλία. Εκεί έχουν φθάσει τα αντανακλαστικά τα δημιουργικά και τα πολιτικά των Ελλήνων πολιτών, αγαπητοί συνάδελφοι.

Γιατί έφθασε σ' αυτό το καταθλιπτικό σύνδρομο που τείνει να γίνει κατατονία εάν δεν υπάρξουν καινοτόμες δράσεις και αποφάσεις που να δώσουν ένα πλαίσιο εντελώς διαφορετικό στη δράση και λειτουργία των Ελλήνων πολιτών, μέσα στη σύγχρονη πραγματικότητα που έχει δημιουργηθεί; Και βεβαίως δεν πρέπει να εθελοτυφλούμε, όπως η στρουθοκάμηλος και να μη βλέπουμε τι γίνεται στο διεθνές περιβάλλον και κατ' εξοχήν στους γείτονές μας. Γιατί παράγινε αυτή η συζήτηση, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι όποιος επικαλείται τη Ρουμανία, τη Βουλγαρία, τα Σκόπια, ψάχνει να βρει άλλοθι ή ότι θέλει να κάνει τους Έλληνες πολίτες σαν τους πολίτες που έχουν αυτά τα κράτη.

Όμως η πραγματικότητα είναι δεδομένη. Η όσμωση θα γίνει θέλουμε δεν θέλουμε. Και πολλές φορές οι ευνομούμενες πολιτείες, η ανεπτυγμένη Ευρώπη και ο ανεπτυγμένος κόσμος θέλουν να κάνουν δράσεις σε εκείνα τα μέρη όπου υπάρχει η φτώχια, για να μη μετακυληθεί η παραβατικότης και όλα τα συνωδά εκείνων των πολιτών μέσα στα δικά τους εδάφη.

Έτσι, λοιπόν, θα σας θυμίσω αγαπητοί συνάδελφοι, ότι το καταθλιπτικό σύνδρομο στην πατρίδα μας επήλθε στην ιστορική διαδρομή που η πτωχή Ελλάς είχε πτωχούς πολίτες, αλλά υπήρχε ένα πλαίσιο δημιουργίας, όπως μου αρέσει να λέω πολύ παραστατικά «στα τριβόλια και στα αγκάθια περπατώντας», υπήρχε το πλαίσιο για να δημιουργήσουμε, να γευθούμε τη δημιουργία. Κατόπιν ζήσαμε τα φαινόμενα της όποιας δημιουργίας με διαστροφικό χαρακτήρα, με τα φαινόμενα του νεοπλουτισμού. Και επειδή είμαι από αυτούς που πρώτος ομίλησα πριν από μια δεκαετία για το φαινόμενο των νεοπτώχων, τα τελευταία τρία χρόνια, αγαπητοί συνάδελφοι – να συμπεριλάβω και την δική μας διακυβέρνηση - ζούμε το φαινόμενο των νεοπτώχων που είτε σε καλό βιοτικό επίπεδο είτε ανεπτυγμένο είτε και πλούσιο ζει το καταθλιπτικό σύνδρομο, γιατί δεν του δίνεται εκείνο το πλαίσιο να δημιουργήσει το κάτι περισσότερο που πάντοτε αταξικά και διαταξικά δημιουργούσε ο Έλληνας πολίτης στην ελεύθερη κοινωνία που ζούσε από το 1950 και μετέπειτα. Εκεί βρισκόμαστε, αγαπητοί συνάδελφοι.

Έτσι, λοιπόν, η νέα διακυβέρνηση, η Νέα Δημοκρατία – το λέω όχι με την αυταρέσκεια του κυβερνητικού Βουλευτή - τι έπρεπε να κάνει; Έπρεπε να δει την πραγματικότητα αγαπητοί συνάδελφοι. Έπρεπε να δει πού βρισκόμαστε αυτήν τη στιγμή, τη σύγχρονη πραγματικότητα μετά την πτώση του υπαρκτού σοσιαλισμού, ποια στίφη ανθρώπων δυστυχισμένων ήρθαν προς αυτήν και ποιοι υπερηφανεύτηκαν ότι χρησιμοποιώντας και αξιοποιώντας αυτούς με τη «μαύρη» εργασία επέτυχαν θαύματα για τον πληθωρισμό.

Ας αναλάβουμε, λοιπόν, σε μια συγκροτημένη και συντεταγμένη πολιτεία όλοι τις ευθύνες μας και βεβαίως με τα γνωρίσματα της ελευθερίας, της δημιουργίας και της ανοχής, αγαπητοί συνάδελφοι, και να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους. Τι χρειαζόταν η πατρίδα μας; Έναν καινούργιο αναπτυξιακό νόμο. Έγινε. Τι χρειαζόταν στο διεθνές περιβάλλον; Έναν καινούργιο φορολογικό νόμο. Έγινε και βήμα-βήμα θα αποδώσει. Αγγίζει σήμερα η Κυβέρνηση και τις εργασιακές σχέσεις όχι γιατί είναι άσπλαχνη ή θέλει να απεμπολήσει τη φιλανθρωπία της προς τους ανθρώπους. Γιατί βλέπει την πραγματικότητα και προς τιμήν της παίρνει εκείνα τα ευεργετικά μέτρα, τα μικρά ίσως, τα παρεμβατικά για το ασφαλιστικό, που ελαφρύνουν. Δεν σας κάνει εντύπωση ότι και στους τρεις τομείς, φορολογία, ανάπτυξη και εργασιακές σχέσεις μάτωσε τα χέρια της αυτή η Κυβέρνηση μη υπολογίζοντας το κόστος; Στο ασφαλιστικό όμως που έχει να κάνει με τη διασφάλιση του μέλλοντος και της μελλοντικής γενιάς είμαστε προσεκτικοί και βεβαίως θα γίνουν προσεκτικά βήματα και βεβαίως είναι προς τιμήν της που από τα τέσσερα πράγματα που ζητούσα εγώ τότε ως νέος Βουλευτής, τα τρία τα φέρνει σήμερα με ευεργετικές διατάξεις περί των χηρών και των εχόντων δικαίωμα, αν προεξοφλούν το συνταξιοδοτικό τους δικαίωμα, να προχωρήσουν.

Έτσι, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, πιστεύω ότι δεν πρέπει να διαιρούμε τους πολίτες. Το ιταλικό θαύμα της συντεχνίας, το ιαπωνικό θαύμα που το επικαλούμαστε πρέπει να μάς εμπνεύσει και μονιάζοντας εργαζομένους και εργοδότες να προχωρή-

σουμε για το καλύτερο αποτέλεσμα στην πατρίδα μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο κ. Δεικτάκης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΙΚΤΑΚΗΣ : Κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα νομοσχέδιο του οποίου η σοβαρότητα και η αναγκαιότητα για τα θέματα στα οποία καλείται να δώσει λύσεις μάς επιβάλλει να το προσεγγίσουμε με την ανάλογη προσοχή. Το συζητούμενο νομοσχέδιο επιχειρεί με τις παρεμβάσεις του να δώσει λύσεις σε χρονίζοντα θέματα εργασιακών και ασφαλιστικών σχέσεων.

Ειδικότερα, με τις διατάξεις του άρθρου 2, περί διευθέτησης του χρόνου εργασίας, επιχειρεί μια ουσιαστική τομή σε μια παράμετρο που αγγίζει το σκληρό πυρήνα του προβλήματος της ελληνικής οικονομίας, την αχίλλειο πτέρνα της δηλαδή, επιχειρεί να ενδυναμώσει την ανταγωνιστικότητά της και τη διατήρηση και την αύξηση των θέσεων εργασίας.

Κύριοι συνάδελφοι, αν όλοι μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα συμφωνούμε ότι τη ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας αποτελούν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και ότι η κρίσιμη παράμετρος, από την οποία εξαρτάται η βιωσιμότητά τους, είναι η ανταγωνιστικότητά τους, τότε η παρέμβαση την οποία επιχειρεί το προτεινόμενο νομοσχέδιο θα πρέπει να μας βρει όλους σύμφωνους.

Εξηγώ γιατί. Στην πατρίδα μας ο εποχικός χαρακτήρας δεκάδων εκατοντάδων επιχειρήσεων, καθώς και η μεταβολή της παραγωγικής τους διαδικασίας, με έντονες αυξομειώσεις, είναι κάτι δεδομένο. Εάν, λοιπόν, οι επιχειρήσεις αυτές δεν διαθέτουν τους εργαζόμενους την ώρα που πραγματικά τους έχουν ανάγκη και απεναντίας καλούνται να στηρίζουν το εισόδημα αυτών των ίδιων των εργαζομένων την ώρα που η παραγωγική τους διαδικασία βρίσκεται σε ύφεση και το εργατικό δυναμικό πλεονάζει, όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι με τέτοια παραγωγική διαδικασία και με τέτοιους ρυθμούς εργασίας το μέλλον είναι αβέβαιο. Και αυτό συνεπάγεται τη δημιουργία ενός σταθερού και ασφαλούς εργασιακού περιβάλλοντος που πρωτίστως ενδιαφέρει τους εργαζομένους.

Σε κανέναν από εμάς, που καλούμαστε να ψηφίσουμε το σημερινό νομοσχέδιο, αλλά κύρια στους ίδιους τους εργαζόμενους, που η σημερινή παγκοσμιοποιημένη οικονομία με τον έντονο και σκληρό ανταγωνισμό, που έχει προβάλει, δεν αφήνονται περιθώρια για εφησυχασμό ή επιφανειακή αντιμετώπιση.

Κανείς δεν ισχυρίζεται –και ιδιαίτερα ο ομιλών- πως από μόνη της η διευθέτηση του χρόνου εργασίας αποτελεί τη λυδία λίθο για την επίλυση του προβλήματος της ανταγωνιστικότητας.

Σ' αυτήν τη δύσκολη εξίσωση, όμως, μια παράμετρος για την επίλυσή της είναι και η διευθέτηση του χρόνου εργασίας. Σίγουρα χρειάζονται και πολλά άλλα. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι σήμερα δεν πρέπει να πάρουμε τις σωστές αποφάσεις σε σχέση με ό,τι προτείνει το νομοσχέδιο.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να παρατηρήσω ότι οι διατάξεις του προτεινόμενου νόμου δεν είναι εργαλείο αποκλειστικά στα χέρια της εργοδοσίας αφού για να ισχύσει, χρειάζεται συμφωνία επιχείρησης-εργαζομένων, η έγκριση της οριζόμενης επιτροπής διευθέτησης του χρόνου εργασίας. Και - το σημαντικότερο - η άρνηση του εργαζομένου να δεχθεί τη διευθέτηση στο χρόνο εργασίας του δεν συνιστά σε καμία περίπτωση λόγο για να καταγγελθεί η σύμβαση εργασίας του.

Κύριοι συνάδελφοι, εάν το ζητούμενο, με βάση την προτεινόμενη διευθέτηση χρόνου εργασίας, είναι η εξασφάλιση σταθερού και ασφαλούς εργασιακού περιβάλλοντος για τους εργαζομένους, τότε θα πρέπει με την ίδια θετική ματιά να δούμε την επαναφορά, με τις διατάξεις του άρθρου 1 του προτεινόμενου νόμου, των όσων ίσχυαν σε σχέση με το θεσμό της υπερεργασίας και τις υπερωρίες πριν το 2000, περίπου δηλαδή για είκοσι πέντε χρόνια.

Δεν θα ήθελα σήμερα να αμφισβητήσω τις προθέσεις των αλλαγών που συντελέστηκαν το 2000 για αύξηση της απασχόλησης μέσα από την αποθάρρυνση των επιχειρήσεων να χρησιμοποιούν την πανάκριβη υπερωριακή απασχόληση για να καλύψουν τις αυξημένες ανάγκες τους αντί την πρόσληψη νέου εργατικού δυναμικού.

Κρίνοντας, όμως, εκ του αποτελέσματος, όπως αναφέρεται και στην αιτιολογική έκθεση του παρόντος νομοσχεδίου, αντί της αύξησης της απασχόλησης, τα ποσοστά ανεργίας συνέχισαν να αυξάνονται. Πολλές επιχειρήσεις, κυρίως της Βόρειας Ελλάδας, οδηγήθηκαν σε μετεγκατάσταση εκτός ελληνικών συνόρων και, τελικά, αντί να επιτευχθεί η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, η ανασφάλεια ήταν το κύριο χαρακτηριστικό στο επισφαλές κλίμα που δημιουργήθηκε για τις ήδη υπάρχουσες.

Επίσης, η αύξηση του όγκου των δικαστικών υποθέσεων για μη καταβολή δεδουλευμένων από αμοιβή υπερωριακής απασχόλησης οδηγεί αβίαστα στο συμπέρασμα ότι ο εργαζόμενος δεν καρπώθηκε τις υψηλές αμοιβές της υπερωριακής απασχόλησης και οι επιχειρήσεις – κυρίως οι μικρομεσαίες - οδηγήθηκαν σε παραβάσεις του ν. 2874/2000.

Αν, λοιπόν, αυτό είναι το κλίμα μέσα στο οποίο πορεύονται οι επιχειρήσεις και οι εργαζόμενοι, είναι σίγουρο ότι οι δύο ουσιαστικές τομές που επιχειρεί ο προτεινόμενος νόμος τόσο για τα χρονικά όρια εργασίας στο άρθρο 1, όσο και για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας στο άρθρο 2, είναι βέβαιο ότι θα άρουν τα αρνητικά αποτελέσματα από τις ανορθολογικές ρυθμίσεις του νόμου, θα συνδράμουν ουσιαστικά στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας ιδιαίτερα των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την επιβίωσή τους και τη διατήρηση των υπαρχουσών θέσεων εργασίας.

Τέλος θα βάλουν το λιθαράκι τους στην οικοδόμηση του καλού επενδυτικού κλίματος, που φέρνει νέες επενδύσεις, δηλαδή νέες θέσεις εργασίας και αύξηση της απασχόλησης.

Κύριοι συνάδελφοι, πέραν των δύο σημαντικών θεμάτων με τα οποία καταπιάνονται τα άρθρα 1 και 2, το σύνολο του νομοσχεδίου προβλέπει και μια σειρά από ρυθμίσεις - παρεμβάσεις, που, ουσιαστικά, ρυθμίζουν χρονίζοντα θέματα, τα οποία ταλαιπωρούν χιλιάδες συμπολίτες μας. Πιστεύω ότι η Αντιπολίτευση πορεύεται με μία αντιπολιτευτική γλώσσα δημαγωγίας. Πιστεύω ότι θα πρέπει κάποια στιγμή να συμφωνήσει με ορισμένα πράγματα, που αφορούν τους εργαζόμενους που τόσο έχουν ανάγκη από διευθετήσεις, κυρίως με το νόμο που σήμερα φέρνουμε.

Μην ξεχνάτε ότι οι καρέκλες τις οποίες μας αφήσατε, είναι ακόμα ζεστές από τους δικούς σας ανθρώπους. Αφήστε τις να κρυώσουν και αφήστε τους δικούς μας, ας το πω έτσι, πισινούς να τις ζεσταίνουν!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Λωτίδης έχει το λόγο.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, παρακολουθώ από χθες τους συναδέλφους της κυβερνητικής Πλειοψηφίας να προσπαθούν, εφευρίσκοντας διάφορα επιχειρήματα και σοφιστείες, να υπερασπιστούν το παρόν νομοσχέδιο και τη γενικότερη κυβερνητική πολιτική. Οι δυο προηγούμενοι συνάδελφοι που μόλις κατέβηκαν από το Βήμα, μεταξύ των άλλων είπαν σε ποια κατάσταση παρέλαβαν την ελληνική οικονομία, λέγοντας «...ας αναλογιστούμε μάλιστα με κραυγές και με αγωνία» - πιστεύω ειλικρινή αγωνία - απευθυνόμενοι στο Κοινοβούλιο και μέσω αυτού στον ελληνικό λαό.

Δεν έχουμε καμία αντίρρηση, αγαπητοί συνάδελφοι της κυβερνητικής Πλειοψηφίας και, κύριε Υπουργέ, να δούμε, να κρίνουμε και να συγκρίνουμε στοιχεία, σε ποια κατάσταση παραλάβατε, πραγματικά, την ελληνική οικονομία. Γιατί να μιλήσουμε; Για τους ρυθμούς ανάπτυξης να μιλήσουμε; Για το δημόσιο έλλειμμα να μιλήσουμε; Για το χρέος να μιλήσουμε; Για τις τιμές των αγροτικών προϊόντων να μιλήσουμε; Για την κρίση στην αγορά θέλετε να μιλήσουμε; Για ποιο απ' όλα; Για την ανεργία θέλετε να μιλήσουμε σε ποια κατάσταση ήταν; Για τις επενδύσεις που δεν έγιναν και ψηφίσατε ένα νόμο και έτσι επί ενάμισι χρόνο δεν έχουμε ούτε μία επένδυση; Για την κρίση στον κατασκευαστικό κλάδο θέλετε να μιλήσουμε, όπου δεν έγινε ούτε ένα μεγάλο έργο;

Τα στοιχεία είναι συντριπτικά. Όλα αυτά μαζί διαμορφώνουν ένα κλίμα ιδιαίτερα βαρύ στην ελληνική κοινωνία και στον ελληνικό λαό. Τα στοιχεία που υπάρχουν από το Ευρωβαρόμετρο και άλλες μετρήσεις οι οποίες γίνονται, δείχνουν να έχει αυξηθεί ο δείκτης απαισιοδοξίας του Έλληνα πολίτη απέναντι στην ελληνική κοινωνία, στο μέλλον της χώρας του. Τον τελευταίο ενάμιση χρόνο έχει υπερδιπλασιαστεί και στο προσωπικό του μέλλον και έχει φτάσει σε δυσθεώρητα ύψη. Είναι δείγμα του τρόπου με τον οποίον κυβερνάτε. Όταν από το πρωί μέχρι το βράδυ, από την επομένη, μέσω της απογραφής, για να δικαιολογήσετε τη δική σας στάση και συμπεριφορά, για να απεγκλωβιστείτε από τις συνεχείς και πολλές προεκλογικές υποσχέσεις και τις προγραμματικές σας δηλώσεις, καταφύγατε στην απογραφή, είναι λογικό να υπάρχουν αυτά τα φαινόμενα στην ελληνική κοινωνία.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι πάρα πολύ δύσκολο να παρακολουθήσει και να εξηγήσει κάποιος την πολιτική που ακολουθείτε και να καταλάβει πού, πραγματικά, το πάτε. Ίσως είναι πολύ πιο εύκολο να προσπαθήσει να τετραγωνίσει τον κύκλο, παρά να κατανοήσει τι θέλετε να πετύχετε. Από την απάθεια και την αδράνεια των δεκαπέντε μηνών, από το σημειωτόν στην κυριολεξία, πήγατε σε ρυθμούς γρήγορους, όπως λέτε, σε αγώνες ταχύτητας, για να προλάβετε κάτι. Τι να προλάβετε; Τι να καλύψετε; Το χρόνο των δεκαπέντε μηνών τον οποίον χάσατε;

Αγαπητέ Κοινοβουλευτικέ Εκπρόσωπε της Νέας Δημοκρατίας Βύρωνα Πολύδωρα, το Κοινοβούλιο περίπου κηρύχθηκε σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης. Ολημερίς και ολονυκτίς είναι έτοιμο να δεχθεί τις τροποποιήσεις, τα νομοθετήματα, τις προτάσεις νόμων της Κυβέρνησης. Μέρα, νύχτα, Παρασκευή, Σάββατο, Κυριακή. Ίσως επειδή πιστεύετε στη λογική της διεύρυνσης του ωραρίου, της απελευθέρωσης των πάντων, γι' αυτό η λειτουργία του Κοινοβουλίου υπάγεται στις διαδικασίες αυτές.

Έτσι, λοιπόν, ξυπνήσαμε μια μέρα ...

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Ό,τι λέει ο Κανονισμός γίνεται.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ: Ναι, βεβαίως, αλλά δεν είναι τυχαίο ότι σε ημέρες που είναι κλειστό το Κοινοβούλιο, όπως η Παρασκευή και το Σάββατο, έρχονται τα τελευταία νομοθετήματα. Ξαφνικά από το λήθαργο στον οποίον βρισκόσασταν επί δεκαπέντε μήνες, ξυπνήσατε και ανακαλύψατε τη μαγική λέξη, η οποία θα ανοίξει όλες τις πόρτες και θα λύσει όλα τα προβλήματα, τη λέξη «μεταρρύθμιση».

Στην αρχή μιλήσατε για σύγκρουση με τα περίφημα «ρετιρέ», τα οποία θέλατε να συντρίψετε, αλλά στο τέλος χρυσοπληρώσατε τα «ρετιρέ» του ΟΤΕ για να φύγουν, στη συνέχεια πήγατε στη διεύρυνση του ωραρίου κόντρα στις απόψεις και τις θέσεις των ενδιαφερομένων, των μικρομεσαίων επιχειρηματιών, και τώρα στο εργασιακό, που έχει το σύνολο της κοινωνίας απέναντί σας.

Για να δείτε πόσο σοβαρά νομοθετείτε και παρεμβαίνετε, θα σας πω μόνο το εξής. Λέτε ότι ο προηγούμενος νόμος του 2000 για το συγκεκριμένο θέμα, το εργασιακό, δεν πέτυχε, είχε αρνητικά αποτελέσματα. Από πού προκύπτει αυτό; Εγώ δεν θα πω ότι ήταν η πανάκεια που έλυσε όλα τα προβλήματα, αλλά πώς προκύπτει αυτό; Ποια είναι η μελέτη; Ποια είναι τα στοιχεία;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Υπάρχουν. Θα τα καταθέσω για τα Πρακτικά.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ: Όχι, κύριε Υπουργέ. Δεν υπάρχει καμία σοβαρή μελέτη, δεν υπάρχουν στοιχεία τέτοια. Καταθέστέ τα στο Κοινοβούλιο για να τα δούμε.

Επικαλείστε και λέτε και στην εισηγητική έκθεση - το είπατε και στην επιτροπή, το λέτε και εδώ - ότι, επειδή υπάρχει φυγή των μικρομεσαίων επιχειρήσεων στα Βαλκάνια, γι' αυτό υποχρεούστε να παρέμβετε με το συγκεκριμένο νομοθέτημα. Ενοχοποιείτε, δηλαδή, το εργατικό κόστος με τον τρόπο που παρεμβαίνετε, δηλαδή μειώνοντας και μεταφέροντας εισόδημα από την εργασία στο κεφάλαιο. Δηλαδή, τι θέλετε να κάνετε; Να φτάσουμε να μοιάσουμε στα Βαλκάνια; Αυτό είναι το πρότυπό σας; Αυτό είναι το όραμά σας; Το ερώτημα είναι. Είναι μόνο το εργατικό κόστος στα Βαλκάνια ο λόγος για τον οποίο πάνε οι όποιες επιχειρήσεις;

Στα Βαλκάνια, αγαπητέ Υπουργέ και αγαπητοί της Κυβέρνησης, δεν υπάρχει το προστατευτικό πλέγμα των διατάξεων εκείνων για τον εργαζόμενο εργατική νομοθεσία. Δεν υπάρχει το αντίστοιχο Συμβούλιο της Επικρατείας για να ελέγξει τους περιβαλλοντολογικούς όρους όταν πάει να πάρει μία επιχείρηση μία έκταση για να εγκατασταθεί. Οι τράπεζες λειτουργούν με τον τρόπο που λειτουργούν που, όπως γράφεται και λέγεται, γίνεται και ξέπλυμα «μαύρου» χρήματος, υπάρχουν, δηλαδή, τεράστια θεσμικά κενά, τα οποία κάνουν ελκυστικά τα Βαλκάνια. Σ' αυτό το μοντέλο θέλετε εσείς να μας οδηγήσετε; Νομίζω πως δεν περιποιεί ιδιαίτερα τιμή για την Ελλάδα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το μοντέλο με το χαμηλό εργατικό κόστος έχει πια ξεπεραστεί. Εσείς έρχεστε με μια υστέρηση κάποιων χρόνων να μιλήσετε για το εργατικό κόστος. Υπάρχει στην Ευρώπη μία μελέτη του διεθνούς οίκου της ΝΤΕΛΟΪΝΤ, όπου λέει επί λέξει το εξής και το αναγιγνώσκω: «Ο μύθος του υψηλού εργατικού κόστους ως παράγων αποθάρρυνσης ξένων επενδύσεων δεν γίνεται πλέον δεκτός. Ας δούμε τις επενδύσεις που γίνονται στη Γερμανία, ειδικά στον τομέα της μεταποίησης και συνολικά στις ανεπτυγμένες αγορές της Ευρώπης. Τα τελευταία τρία χρόνια στον τομέα της μεταποίησης οι επενδύσεις έφτασαν τα τριάντα ένα δισεκατομμύρια δολάρια, σημειώνοντας σημαντική αύξηση έναντι σημαντικής πτώσης που σημείωσαν οι αντίστοιχες επενδύσεις σε αγορές που έχουν χαμηλό κόστος».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ: Ολοκληρώνω.

Αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, η μελέτη αυτή δείχνει ότι οι επιχειρήσεις πλέον αναζητούν οργανωμένα εργασιακά περιβάλλοντα και προσπαθούν να μειώσουν το κόστος του προϊόντος, να κάνουν ανταγωνιστικό δηλαδή το προϊόν, παρεμβαίνοντας στις άλλες παραμέτρους, οι οποίες συνδιαμορφώνουν το κόστος ενός προϊόντος, και καθιστώντας την οικονομία τους ανταγωνιστική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, όλα τα νομοσχέδια που έφερε η Κυβέρνηση και ψηφίζει στο Τμήμα αυτό της Βουλής, αλλά και συνολικά στον ενάμιση χρόνο που βρίσκεται στα πράγματα, κινούνται σε μια λογική: Μεταφέρουν εισόδημα από την εργασία, από τον απλό Έλληνα πολίτη, στο κεφάλαιο. Γι' αυτό δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι, καταψηφίζοντας το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, πράττουμε το καλύτερο και για την κοινωνία και για την ελληνική οικονομία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Ζώης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι σίγουρος ότι, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες που με τρόπο συστηματικό κάποιοι καταβάλλουν για να τορπιλίσουν, να υπονομεύσουν και να καταστήσουν αναξιόπιστη οιανδήποτε πρωτοβουλία παίρνει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η κοινωνία, ο λαός μας, οι πολίτες και καταλαβαίνουν τι γίνεται και διαθέτουν το ένστικτο να διακρίνουν οπωσδήποτε τις κραυγές από τις προτάσεις. Πιστεύω ότι οι πολίτες είναι γενικώς πιο μπροστά από την πολιτική. Διαθέτουν την ωριμότητα που χαρακτηρίζει τους λαούς που έχουν ακούσει πολλά, έχουν πιστέψει και παραπλανηθεί σε αρκετές περιπτώσεις και πλέον έχουν κουραστεί να τους αντιμετωπίζουν με τεχνάσματα και συνθήματα. Είναι σαφής η διάθεση του λαού μας να γυρίσει σελίδα και περιμένει την πολιτική τάξη του τόπου να κατανοήσει αυτήν την ποιοτική αλλαγή. Όσοι δεν λάβουν υπ' όψιν τους αυτήν τη στροφή, πολύ απλά δεν έχουν τύχη.

Θα τους εγκαταλείψει η ίδια η κοινωνία.

Γι' αυτό καλούμε τους πολιτικούς συμπρωταγωνιστές μας –δεν θα πω αντιπάλους- ν' αλλάξουν και βηματισμό και τρόπο αντιμετώπισης των κυβερνητικών πρωτοβουλιών. Ο τόπος μας χρειάζεται την αντιπολίτευση, αλλά τη χρειάζεται σε άλλο ρόλο. Πιστεύετε ότι υποσχόμενοι πως θα καταργήσετε οτιδήποτε εισηγείται η Κυβέρνηση θα σας αγκαλιάσουν οι πολίτες; Μα οι

πολίτες περιμένουν ν' ακούσουν τι μπορεί να φέρει ανάπτυξη, εργασία και ευημερία, τι μπορεί ν' αντιμετωπίσει τις προκλήσεις σε καθεστώς όχι ελεύθερης απλώς οικονομίας, αλλά παγκοσμιοποιημένης οικονομίας.

Ποιο μοντέλο εισηγείστε στον ελληνικό λαό; Και εδώ τα πράγματα είναι σαφή. Είναι καθαρά. Κυβερνήσατε τον τόπο επί είκοσι χρόνια. Είχατε την ευκαιρία να πειραματιστείτε, να δοκιμάσετε διάφορα μοντέλα στην απασχόληση, να κάνετε τις αλλαγές που στην πορεία θεωρήσατε απαραίτητες. Γιατί; Προφανώς, γιατί θεωρούσατε ότι έτσι πρέπει να ενεργήσετε για το καλό των εργαζομένων, των επιχειρήσεων και της οικονομίας μας.

Τελικά, πάντα πρόθεσή σας ήταν να πετύχετε το βέλτιστο. Τα καταφέρατε, όμως; Είστε υπερήφανοι; Είστε ευτυχείς με τα μεγέθη που μας παραδώσατε; Εάν δηλαδή σήμερα ήσασταν στη θέση της Κυβέρνησης, τα ίδια με το παρελθόν θα κάνατε; Αυτά δηλαδή για τα οποία σας απομάκρυνε ήδη ο ελληνικός λαός; Τι σημαίνει, λοιπόν, ότι θα καταργήσετε ό,τι εισηγείται σήμερα η Νέα Δημοκρατία; Ότι θα παρακολουθείτε απαθείς να αυξάνεται η ανεργία, να φεύγουν, να μεταναστεύουν οι ελληνικές επιχειρήσεις, να μη γίνονται ξένες επενδύσεις και οι Έλληνες απλώς να διαχειρίζονται και να μοιράζονται τη φτώχεια τους; Γιατί αυτά παραλάβαμε, κύριοι συνάδελφοι. Αυτές είναι οι εμπειρίες της διακυβέρνησης ΠΑΣΟΚ και τις συνέπειες αυτής της πολιτικής ακόμη υφίσταται η αγορά εργασίας. Ή μήπως παραδέχεστε ότι υπάρχει κάποιο άλλο μοντέλο, το οποίο μπορεί ν' ανατρέψει όλα αυτά που –επαναλαμβάνω- είναι συνέπειες και «φρούτα» της δικής σας πολιτικής.

Ποιο είναι όμως αυτό το μοντέλο; Επιτέλους πείτέ το στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Πείτέ το αυτές τις μέρες που γίνεται αυτή η επίκαιρη συζήτηση. Μοιραστείτε τις απόψεις σας με τον ελληνικό λαό. Όμως, μη μας το κρατάτε κρυφό, γιατί εγώ προσωπικά δεν τρέφω ψευδαισθήσεις ότι είστε έτοιμοι να εισηγηθείτε ένα άλλο μοντέλο, αλλά για την εξαιρετική περίπτωση που με διαψεύσετε –και θα χαιρόμουν ειλικρινά γι' αυτό- κρατείστε και μία επιφύλαξη. Γιατί το παρελθόν και η εμπειρία πρέπει να σας διδάσκουν ότι δεν είχατε πάντοτε τις πιο αποτελεσματικές ιδέες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι μεγάλος ο πειρασμός για ένα Βουλευτή της Συμπολίτευσης να μεταφέρει στην Αίθουσα την κριτική που ασκείται σήμερα στη συνδικαλιστική ηγεσία των εργαζομένων από τους ίδιους, κυρίως, τους εργαζόμενους για την ποιότητα, την ωριμότητα, την αξιοπιστία της κριτικής της συνδικαλιστικής ηγεσίας προς την Κυβέρνηση. Δεν το κάνετε, γιατί σέβομαι κάθε διαφορετική γνώμη.

Όμως, θα μου επιτρέψετε να κάνω δύο παρατηρήσεις για όσους σήμερα κάνουν ό,τι μπορούν, προκειμένου ν' αξιοποιήσουν –γιατί έτσι νομίζουν- την ευκαιρία και να κερδίσουν από τη φυσική ανασφάλεια που νοιώθει εκ της θέσης του ο κάθε εργαζόμενος. Διότι ουδείς δικαιούται με αλαζονεία να διεκδικεί για λογαριασμό του τον τίτλο του υπηρέτη και του απόλυτου εκφραστή των εργαζομένων.

Πρώτη παρατήρηση: Κάθε φορά που υπερασπίζεται κανείς το υφιστάμενο πλαίσιο απασχόλησης, αυτό δηλαδή που πάμε ν' αλλάξουμε με αυτήν την πρόταση του Υπουργείου Εργασίας, πρέπει να έχει και μία πειστική απάντηση σε όσους ζουν στην αγορά, όσους ζουν και βιώνουν την ανεργία, όσους έχουν απολυθεί, γιατί φθίνουν ή γιατί κλείνουν οι επιχειρήσεις, και όσους ζουν με το φάντασμα και την απειλή της πιθανής αύριο απόλυσης.

Βέβαια στα φαινόμενα της ανεργίας, της αποβιομηχάνισης, του ελλείμματος επενδύσεων, την απάντηση ούτε πρέπει ούτε δικαιούμαστε να την εντοπίζουμε ή να την αναζητούμε μόνο στο κεφάλαιο «απασχόληση, σχέσεις εργασίας και εργαζόμενοι». Οι απαντήσεις, όπως και οι επιλογές, έχουν σίγουρα πολλά κεφάλαια και πολλούς πρωταγωνιστές. Όμως, η Κυβέρνηση έχει αποδείξει ότι ήδη κάνει το καθήκον της προς όλες τις κατευθύνσεις, με σειρά μέτρων συμπληρωματικών μεταξύ τους και στο πλαίσιο μιας ευρύτερης πολιτικής δημιουργεί τις προϋποθέσεις για την καλλιέργεια ενός τοπίου που θα τονώσει την επιχειρηματικότητα, θα βελτιώσει την ανταγωνιστικότητα, θα αυξήσει την απασχόληση, το εθνικό προϊόν και έτσι θα διασφαλίσει όρους κοινωνικής συνοχής.

Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται και το συζητούμενο σχέδιο νόμου και στο πλαίσιο αυτό είναι αναγκαίος ο απαραίτητος χρόνος, για να διαπιστωθούν και για ν' αξιολογηθούν στην πράξη οι προτεινόμενες ρυθμίσεις.

Η δεύτερη παρατήρηση έχει να κάνει με την επιχειρούμενη αντιπαράθεση σ' ένα ιδεολογικό φόντο. Κάποιοι προσπαθούν να πείσουν την κοινωνία ότι δεν είναι η εποχή και η ανάγκη οι νέες συνθήκες και τα νέα οικονομικά φαινόμενα που μας ζητούν να προσαρμοστούμε.

Ότι είναι ιδεολογική ταυτότητα που επιβάλλει τις αποφάσεις.

Χωρίς διάθεση να στενοχωρήσω κανέναν στην Αίθουσα θα θυμίσω απλώς ότι εκεί που δογματικά τα πάντα και οι πάντες προσφέρονταν και λειτουργούσαν υπέρ της εργατικής τάξης, εκεί κυρίως οι εργαζόμενοι ξεσηκώθηκαν και έφεραν ανατροπές. Αλλά μήπως και στην Ελλάδα η ίδια η ζωή, κύριοι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, η ανάγκη και η πραγματικότητα δεν επέβαλαν τη σιωπή για τη μετοχοποίηση του ΟΤΕ από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ; Και σε ποιους; Σε όσους όταν την πρότεινε αυτήν τη μετοχοποίηση του ΟΤΕ η Νέα Δημοκρατία, την κατήγγειλαν για νεοφιλελευθερισμό και υπόσχονταν ότι ο ΟΤΕ θα έχει μία μετοχή και αυτή θα την έχει το κράτος. Από τέτοια παραδείγματα είναι ανεξάντλητος ο κατάλογος. Γι' αυτό και η θέση ότι αυτός ο νόμος θα καταργηθεί από μία κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, όποτε γίνει αυτό, προσπερνιέται με χαρακτηριστική αδιαφορία από τους Έλληνες πολίτες.

Αφήστε, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, τις κορώνες περί νεοφιλελεύθερης πολιτικής και ταξικής επιλογής και μετρήστε τις ανάγκες του κόσμου και τις επιταγές των καιρών.

Ζητούμε αλλαγές. Τις θεωρούμε επιβεβλημένες εδώ και χρόνια, αλλά στο μεταξύ ψάχνουμε και μελετούμε ακόμη ποια είναι τα μοντέλα σε άλλες χώρες. Είναι καιρός για αποφάσεις, είναι καιρός για ευθύνες. Η Κυβέρνηση αισθάνεται τις υποχρεώσεις της και είναι λυπηρό που δεν έχει την εποικοδομητική στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Αυτό όμως δεν θα δικαιολογούσε ούτε την καθυστέρηση ούτε την αδράνεια της Κυβέρνησης.

Για τους λόγους αυτούς εγώ καλώ κι εσάς να ψηφίσουμε επί της αρχής το σχέδιο νόμου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Θέλω να ανακοινώσω στο Τμήμα δύο φραστικές αλλαγές.

Στο άρθρο 2 παράγραφος 2 η προσθήκη που έγινε χθες στο τέλος του γ' εδαφίου μεταφέρεται στο τέλος του τελευταίου εδαφίου.

Στο άρθρο 8, μετά τη λέξη «Ναυπηγοεπισκευαστική» προστίθεται η λέξη «Ζώνη».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ήταν επιβεβλημένο. Ενώ στο άρθρο αναφερόταν, στον τίτλο του άρθρου δεν υπήρχε η λέξη «ζώνη». Και είναι άλλο η Ναυπηγοεπισκευαστική Περάματος και άλλο η ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Είστε γνώστης. Έπρεπε να λέει «ζώνη».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Υφυπουργέ, καταθέστε τις διορθώσεις για τα Πρακτικά, για να μοιραστούν στο Τμήμα.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός κ. Γεράσιμος Γιακουμάτος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες διορθώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

«Άρθρο 2

Παρ.2

Η προσθήκη που έγινε στο τέλος του τρίτου εδαφίου μεταφέρεται στο τέλος του τελευταίου εδαφίου.

Άρθρο 8

Στον τίτλο.

Μετά τη λέξη «Ναυπηγοεπισκευαστική», προστίθεται η λέξη «Ζώνη».»)

Ο συνάδελφος κ. Σκουλάκης έχει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση μετά από μία δεκαεξάμηνη περίοδο ακυβερνησίας, παλινωδιών και αμφιταλαντεύσεων, μετά την ψήφιση του σχεδίου νόμου για τη δήθεν εξυγίανση της αγοράς με τη διεύρυνση του ωραρίου των καταστημάτων που ήταν το μεγάλο δώρο της προς τις πολυεθνικές και τα μεγαλοκαταστήματα, έρχεται αυτές τις μέρες εν μέσω θερινών διακοπών, θέλοντας να ολοκληρώσει τον πρώτο κύκλο του δήθεν μεταρρυθμιστικού εγχειρήματός της και ανοίγει αιφνιδιαστικά το εργασιακό. Με δύο αντεργατικά άρθρα, κάνει ωμή παρέμβαση στο πεδίο των ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων και ανατρέπει πλήρως την εργατική νομοθεσία και ναρκοθετεί στην κυριολεξία το εργασιακό και κοινωνικό στάτους στη χώρα μας.

Με επικοινωνιακά τρυκ, κυρίως του Υπουργού Απασχόλησης, του κ. Παναγιωτόπουλου, ο οποίος απουσιάζει και θα ήθελα να τον ρωτήσω κάποια συγκεκριμένα πράγματα...

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Θα πάρετε απαντήσεις.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Θα ρωτήσω εσάς.

Με διγλωσσία και παραπληροφόρηση, με τηλεοπτικό μονόλογο, χωρίς κανένα διάλογο με τους κοινωνικούς εταίρους, έχοντας απέναντί της όλα τα συνδικάτα, όλων των αποχρώσεων, όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης και όλα σχεδόν τα ΜΜΕ, στηριζόμενη στην πλειοψηφία της στο Κοινοβούλιο και υπακούοντας τυφλά στις επιταγές του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων, η Κυβέρνηση προχωρά στην ψήφιση αυτού του σχεδίου νόμου που θα έχει τα εντελώς αντίθετα αποτελέσματα από εκείνα που η Κυβέρνηση διατυμπανίζει.

Θα έχουμε αύξηση της ανεργίας, αντί αύξηση της απασχόλησης. Δεν θα έχουμε αύξηση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων. Απλά θα έχουμε αύξηση των κερδών των επιχειρήσεων και μείωση του εισοδήματος των εργαζομένων κατά 10% έως 15%.

Δεν θα έχουμε ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής, γιατί ο εργαζόμενος εφεξής θα δουλεύει περισσότερο, θα αμείβεται λιγότερο και θα νιώθει πιο ανασφαλής για το μέλλον του και τη δουλειά του.

Μήπως, κύριε Πρόεδρε, η Κυβέρνηση στα πλαίσια της επικοινωνιακής πολιτικής της έχει βαλθεί να μας αλλάξει την έννοια των ελληνικών λέξεων; Μήπως διάλογος σημαίνει να τα λέω με τον εαυτό μου στον καθρέφτη; Μήπως διάλογος σημαίνει να καλεί ο Υπουργός Απασχόλησης τα συνδικάτα να συζητήσουν και να τους απαιτεί να του καταθέσουν τις απόψεις τους χωρίς ο ίδιος να παρουσιάζει τις θέσεις της Κυβέρνησης; Αυτό έγινε. Μήπως διάλογος σημαίνει να έρχεται ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ στην επιτροπή της Βουλής, να μη του κάνει ο Υπουργός ουδεμία ερώτηση, αλλά μετά την αποχώρησή του από τη συνεδρίαση –έτσι τουλάχιστον με πληροφόρησαν γιατί απουσίαζανα εξαπολύει εν τη απουσία του προσωπική επίθεση εναντίον του; Μήπως διάλογος σημαίνει αυτό που όλοι χθες έκπληκτοι παρακολουθήσαμε στην έναρξη της συζήτησης, το να παρεμβαίνει ο Υπουργός για δήθεν ρυθμίσεις, να παίρνει πίσω όλες τις διατάξεις για τις συντάξεις χηρείας, κάτι που επί ημέρες τονίσαμε και εμείς και τα συνδικάτα και ο Υπουργός μας έλεγε, μην εκτίθεστε, δεν είναι έτσι τα πράγματα. Αντί να παραδεχθεί ότι οι διατάξεις αυτές θα ήταν σε βάρος τουλάχιστον δέκα χιλιάδων συνταξιούχων ετησίως και προς όφελος μερικώς εκατοντάδων μόνο, παραλίγο να μας επιπλήξει, λέγοντας από το Βήμα της Βουλής ότι με τις διορθώσεις αυτές θα σταματήσει η παραπληροφόρηση και η σκόπιμη διαστρέβλωση.

Κύριε Πρόεδρε, έλεος. Ο κύριος Υπουργός δεν έχει συνειδητοποιήσει ότι εδώ είναι Κοινοβούλιο, ότι εδώ νομοθετούμε και ότι εδώ δεν είναι τηλεοπτικές εκπομπές, αλλά με τα λόγια μας και τα νομοθετήματά μας καθορίζουμε τη ζωή των συμπολιτών μας. Ας πει επιτέλους ο Υπουργός μία φορά mea culpa, λάθος μου. Πάντα η δεύτερη σκέψη είναι σώφρων πολιτική πράξη, κύριε Υπουργέ.

Σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, πείτε μας πώς θα αυξηθεί η απασχόληση και πώς θα δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας και πώς θα ενισχυθεί η κοινωνική συνοχή των εργαζομένων μετά την ψήφιση του νόμου; Σήμερα παραδείγματος χάριν ισχύει η ιδιόρρυθμη υπερωρία των τριών ωρών την εβδομάδα, με προσαύξηση του ωρομισθίου κατά 50%. Τι θα ισχύει μετά την ψήφιση του νόμου; Υποχρεωτική υπερεργασία πέντε ή και οκτώ ωρών την εβδομάδα με προσαύξηση του ωρομισθίου κατά 25%. Κύριε Υπουργέ, σας ρωτώ μήπως κάνω λάθος ή δεν ξέρω μαθηματικά, στην περίπτωση αυτήν ποιος χάνει και ποιος κερδίζει; Χάνει ναι ή όχι ο εργαζόμενος, και κερδίζει ναι ή όχι ο εργοδότης; Μήπως θέλετε να μας θυμίσετε πώς 0+0 κάνει 14%. Αυτά πάτε να μας κάνετε.

Το δεύτερο ερώτημα είναι πως σήμερα το όριο των νόμιμων υπερωριών είναι εκατόν είκοσι με προσαύξηση του ωρομισθίου κατά 50%. Μετά την ψήφιση του νόμου το όριο εκατόν είκοσι ωρών καταργείται. Η προσαύξηση παραμένει στο 50%. Αυτό είναι υπέρ του εργαζόμενου ή υπέρ του εργοδότη;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Όπως ήταν, είναι.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Δεν είναι έτσι. Τρίτον, σήμερα όταν δεν τηρούνται οι προβλεπόμενες διαδικασίες από τη νομοθεσία, οι υπερωρίες είναι παράνομες και το ωρομίσθιο προσαυξάνεται κατά 150%. Μετά την ψήφιση του νόμου αυτές οι θεωρούμενες παράνομες υπερωρίες θα αμείβονται με προσαύξηση του ωρομισθίου κατά 100%. Αυτό είναι υπέρ του εργαζόμενου;

Σήμερα, κύριε Υφυπουργέ, υπάρχει διευθέτηση του χρόνου εργασίας σε μια επιχείρηση να γίνει μόνο ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ τελειώνετε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Τέτοιες συμβάσεις μπορούν να συνάψουν ενώσεις προσώπων που συγκροτούν πέντε εργαζόμενοι σε όσες επιχειρήσεις έχουν τουλάχιστον είκοσι άτομα. Σήμερα επιστρέφουμε στο σύστημα της διοικητικής παρέμβασης και της υποχρεωτικής διαιτησίας του ν. 3239/95. Η διευθέτηση επιβάλλεται με διοικητική απόφαση του εκπροσώπου του Υπουργού Απασχόλησης.

Το χειρότερο όμως, κύριε Υπουργέ, είναι ότι εδώ θεσμοθετείτε όχι τα πιστοποιητικά νομιμοφροσύνης, αλλά τα πιστοποιητικά δουλείας. Και κλείνοντας, κύριε Υπουργέ, σας καλώ να το ξανασκεφτείτε. Δεν είναι πιστοποιητικά νομιμοφροσύνης αυτά. Αυτά είναι πιστοποιητικά δουλείας, να έχει τη δυνατότητα ο εργοδότης με συλλογή υπογραφών σε μια λευκή κόλλα να ρυθμίζει τα εργασιακά θέματα της επιχείρησής του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κλείστε, κύριε συνάδελφε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Τελειώνοντας, κύριε Υπουργέ, θέλω να σας πω κάτι ο τόπος δεν πάει καλά. Η οικονομία δεν πάει καλά, η ακρίβεια μαστίζει την κοινωνία μας, τα έσοδά σας δεν πάνε καλά. Έργα δεν γίνονται στον τόπο, δεν γίνεται τίποτα στην περιφέρεια. Κάθε μέρα βλέπουμε τι συμβαίνει. Επιτέλους, σοβαρευτείτε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Αφήστε τα τηλεοπτικά τερτίπια και τα επικοινωνιακά σας παιχνίδια και καθίστε κάτω να μας ακούσετε, να κάνουμε διάλογο, να θεσμοθετήσουμε κάτι καλό για τον τόπο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Θέλετε να κάνετε μια μικρή παρέμβαση, κύριε Υπουργέ; Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Οι απαντήσεις στον κ. Σκουλάκη, για τις ερωτήσεις που τέθηκαν και στον Υπουργό και σε μένα, βρίσκονται μέσα στο σχέδιο νόμου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Αυτό που δεν έχετε κάνει είναι ότι δεν έχετε απαντήσει στον εαυτό σας αν το έχετε διαβάσει ή όχι. Διαβάστέ το σωστά και καλά, να πάρετε τις απαντήσεις. Δεν χρειάζεται να σας δώσουμε εμείς τις απαντήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο συνάδελφος κ. Μπέζας έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία –και αυτή η αλήθεια έχει γίνει συνείδηση στον ελληνικό λαό, ό,τι κι αν λέτε εσείς από την Αντιπολίτευση- ότι η Κυβέρνησή μας, η Κυβέρνηση Καραμανλή κληρονόμησε όχι απλά μια δύσκολη κατάσταση στην οικονομία, αλλά ταυτόχρονα και μια στρεβλή κατάσταση στην οικονομία.

Μέχρι το Μάρτιο του 2004, ενώ είχαμε υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, μεγαλύτερους ίσως από το μέσο όρο της Ευρωζώνης, ταυτόχρονα είχαμε χαμηλή απασχόληση και υψηλή ανεργία, εξαιρετικά υψηλή για τα ελληνικά δεδομένα. Και αυτό το 4,7% ρυθμό ανάπτυξης, που το έχετε κάνει λάβαρο και σημαία, ήταν εικονικό, ήταν ψευδεπίγραφο, διότι εκεί μέσα υπήρχαν και κοινοτικές ενισχύσεις του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, υπήρχαν και τα ολυμπιακά έργα, ενώ ο πραγματικός ρυθμός ανάπτυξης από εθνικούς πόρους, δηλαδή η αυτοτροφοδοτούμενη ανάπτυξη, δεν ξεπερνούσε ούτε το 2%.

Αυτό το στρεβλό κατασκεύασμα, το οποίο κληρονομήσαμε, φαίνεται με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο από το μεγάλο άνοιγμα που υπάρχει στο εμπορικό ισοζύγιο. Το ΠΑΣΟΚ, τα χρόνια που κυβέρνησε τη χώρα, μετέτρεψε –και τη μετέτρεψε με ταχύτητα- την Ελλάδα σε μια χώρα που εισάγει και καταναλώνει συνεχώς όλο και περισσότερα ξένα προϊόντα, σε μια χώρα που τα δικά της προϊόντα στο εξωτερικό γίνονται όλο και χαμηλότερης αξίας και είναι συνεχώς λιγότερα, διότι δεν μπορούν ν' ανταγωνιστούν τα άλλα.

Και ευτυχώς που υπάρχει ο τουρισμός, ευτυχώς που υπάρχουν και κάποιες ενέσεις από τη ναυτιλία, για να περισωθεί η κατάσταση. Η συνεχής αποβιομηχάνιση, η καθήλωση των άμεσων ξένων επενδύσεων, η μείωση της ανταγωνιστικότητας, αυτά είναι τα κυρίαρχα χαρακτηριστικά της οικονομίας της «ισχυρής» Ελλάδας που μας κληροδοτήσατε.

Και το συμπέρασμα, βέβαια, που προκύπτει αβίαστα είναι ότι η κατάσταση αυτή δεν μπορεί να συνεχιστεί άλλο. Γι' αυτό ακριβώς το λόγο προχωρούμε σε δραστικές παρεμβάσεις, γι' αυτό ακριβώς το λόγο προχωρούμε σε διαρθρωτικές αλλαγές, για να εκμεταλλευθούμε τις δυνατότητες που υπάρχουν, για να απελευθερωθούν παραγωγικές δυνάμεις που υπάρχουν στη χώρα μας και είναι εγκλωβισμένες.

Δεν είμαστε προφανώς αιθεροβάμονες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Θα ήταν ουτοπικό να περιμένουμε άμεσες και ταχείες λύσεις σε προβλήματα, τα οποία είναι χρόνια. Είναι όμως ρεαλιστικό και εφικτό να κινηθούμε γρήγορα, για να πραγματοποιηθούν αυτές οι δραστικές κινήσεις που χρειάζονται. Και αυτό είναι που κάνουμε.

Και η κοινή γνώμη στη χώρα μας δεν έχει ανάγκη ούτε από εξωραϊσμούς ούτε από δραματοποιήσεις. Έχει ανάγκη να πούμε την αλήθεια. Έχει ανάγκη από καθαρές κουβέντες, που να περιγράφουν με ειλικρίνεια την ένταση και την έκταση του οικονομικού προβλήματος της χώρας. Και κυρίως έχει ανάγκη από συγκεκριμένες πολιτικές, οι οποίες να εγγυώνται διέξοδο. Και αυτή ακριβώς είναι η στάση, αυτή ακριβώς είναι η πολιτική πρακτική της Κυβέρνησής μας το τελευταίο διάστημα.

Και δεν έχετε εσείς, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, το μονοπώλιο της εκπροσώπησης των λαϊκών συμφερόντων, το μονοπώλιο της κοινωνικής ευαισθησίας. Εντελώς το αντίθετο. Η ανθρώπινη γεωγραφία των τελευταίων εκλογών έδειξε ότι τη Νέα Δημοκρατία τη στηρίζει ο κόσμος της εργασίας, τη Νέα Δημοκρατία τη στηρίζουν και την εμπιστεύονται οι πολλοί και οι αδύνατοι.

Επιδίδεται η Αντιπολίτευση ιδιαίτερα στη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου σε μία επιχείρηση εκφοβισμού των εργαζομένων, με μια καταστροφολογία, λες και θα έρθει η συντέλεια του κόσμου. Μιλάτε για κατάργηση του οκταώρου, πουθενά όμως δεν προκύπτει από τις διατάξεις που συζητούμε ότι υπάρχει κάτι τέτοιο. Μιλάτε για διευθυντικό δικαίωμα. Η λύση όμως την οποία προτείνουμε αναφέρεται στη συγκρότηση μιας πενταμελούς επιτροπής σε νομαρχιακό επίπεδο που καμία σχέση δεν έχει με το διευθυντικό δικαίωμα στη διευθέτηση του χρόνου εργασίας. Ισχυρίζεστε ότι οι εργαζόμενοι χάνουν από τη μείωση του κόστους των υπερωριών. Δεν αποκαλύπτετε όμως στους πολίτες αυτό που το γνωρίζουν οι περισσότεροι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα, ότι σχεδόν το σύνολο των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, λόγω του μεγάλου κόστους των υπερωριών, δεν προχωρούσε σε υπερωρίες, δεν έκανε υπερωρίες ή τις περιόριζε ή κατέφευγε σε αδήλωτη, «μαύρη» εργασία. Αυτή είναι η πραγματικότητα την οποία αποκρύπτετε και αυτήν την πραγματικότητα ερχόμαστε με συγκεκριμένες διατάξεις να την αντιμετωπίσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφού ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ πιστεύει στο λεγόμενο σκανδιναβικό μοντέλο, το οποίο συνδυάζει μεγάλη ελαστικότητα στην εργασία αλλά και ομπρέλα κοινωνικής προστασίας, θεωρούσα ότι θα υπήρχαν θεωρητικά έστω και κάποια περιθώρια στήριξης του μεταρρυθμιστικού προγράμματος της Νέας Δημοκρατίας, αυτού του μεταρρυθμιστικού προγράμματος που τώρα βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη. Φαίνεται όμως ότι κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει, φαίνεται ότι κάτι τέτοιο δεν μπορεί να γίνει γιατί υπάρχουν οι ενδοκομματικές σας ανασφάλειες -που πρέπει να τονίσω ότι στη συζήτηση ιδιαίτερα του προηγούμενου νομοσχεδίου για το ωράριο είχαν ένα χαρακτηριστικό παραζάλης αυτές οι ενδοκομματικές σας ανασφάλειες- αλλά και γιατί υπάρχει μία απαίτηση οξύτητας από την πλευρά των συνδικάτων, που ως μηχανισμοί εξουσίας που είναι -διότι είναι μηχανισμοί εξουσίας- καλούν τον κόσμο να κατεβεί στα χαρακώματα και τους ακολουθείτε κι εσείς, αλλά ευτυχώς δεν τους ακολουθούν οι εργαζόμενοι. Το χειρότερο όμως δεν είναι αυτό. Το χειρότερο είναι ότι στο βωμό μιας στείρας αντιπαράθεσης με την Κυβέρνηση, παρουσιάζεστε, ιδιαίτερα στη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου, να εγκλωβίζεστε σε παλιοσυντηρητικά αντανακλαστικά, να ξαναγυρνάτε πίσω πολλά χρόνια, σε τριτοκοσμικές αντιλήψεις του παρελθόντος.

Πρέπει όμως να δώσετε συγκεκριμένες πολιτικές απαντήσεις στα ερωτήματα που προκύπτουν:

Είστε με την υψηλή ανεργία και τη χαμηλή απασχόληση, ή με την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας; Είστε με τις παρωχημένες αντιλήψεις περί κατάργησης των νόμων και περί ρεβανσιστικής αποκατάστασης, ή είστε με το μέλλον που μας ζητάει να προχωρήσουμε μπροστά σε διαρθρωτικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις; Είστε με τον κόσμο της εργασίας τελικά, με τους πολλούς και τους αδύνατους ή είστε με το τέλμα, με τη στασιμότητα και με τα συμφέροντα των συντεχνιών;

Σ' αυτά τα κρίσιμα ερωτήματα θα πρέπει να δώσετε πειστικές απαντήσεις, θα πρέπει να δώσετε συγκεκριμένες πολιτικές απαντήσεις.

Και τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, διαβάζοντας δύο αποσπάσματα από ένα κείμενο που μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση.

Απόσπασμα πρώτο: «Με τόση ανεργία να μαστίζει την Ελευσίνα και το Σκαραμαγκά, αναρωτιέμαι αν η πολιτική τάξη στη χώρα μας έχει το δικαίωμα να μη βρίσκει λύσεις. Το ΚΚΕ δεν έχει πρόβλημα να συντηρείται η υψηλή ανεργία, λέγοντας ότι η όποια αλλαγή του καθεστώτος του ωραρίου θα σπάσει τα κεκτημένα των εργατών, ενώ, στο μεταξύ, χάρη σ' αυτήν τη θέση οι εργάτες μένουν άνεργοι, χωρίς κανένα κεκτημένο. Θα έπρεπε οι πολιτικοί ν' απευθυνθούν στην ίδια την κοινωνία. Τι θα θέλατε; Ανεργία στα ναυπηγεία μας, ή εργασία για πολλούς, ίσως όμως με νέες συνθήκες;».

Και δεύτερο απόσπασμα:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε συνάδελφε, δεν υπάρχει ανοχή, το ξέρετε.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ: Μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

«Όσο είμαστε εγκλωβισμένοι σε στερεότυπες συζητήσεις, όσο δεν τολμάμε να θέσουμε την πιθανότητα της ιδιωτικής παιδείας, όσο η πολιτική νομενκλατούρα της χώρας αποφεύγει να κάνει πραγματικά ριζοσπαστικές προτάσεις για τις ΔΕΚΟ, τα ωράρια, το ασφαλιστικό, τα εργασιακά, την αγροτική παραγωγή, η χώρα θα μένει στάσιμη και θα πηγαίνουμε προς τα πίσω».

Αυτά τα αποσπάσματα δεν ανήκουν σε κάποιο νεοδημοκράτη πολιτικό, δεν ανήκουν σε εμάς που κάνουμε «ταξική πολιτική υπέρ των λίγων και των ισχυρών». Αυτά τα αποσπάσματα προέρχονται από άρθρο του Νίκου Παπανδρέου γιου του ιδρυτή σας Ανδρέα Παπανδρέου και αδελφού του σημερινού σας Προέδρου κ. Γιώργου Παπανδρέου. Σας τα αφιερώνω εξαιρετικά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Η κ. Άννα Διαμαντοπούλου έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, η Κυβέρνηση φέρνει το νομοσχέδιο αυτό, αναφέροντας ρητά στην αιτιολογική έκθεση ότι είναι μία παρέμβαση για ν' αντιμετωπιστούν τα ζητήματα της ανταγωνιστικότητας, της δημιουργίας θέσεων απασχόλησης και ν' αντιμετωπίσει θέμα κοινωνικής συνοχής. Η Κυβέρνηση συνεχίζει να μιλά και να γράφει αριστερά και να πράττει δεξιά και συντηρητικά. Τι κάνει με αυτήν την παρέμβασή της: κάνει μία προσπάθεια να παρέμβει στην αγορά εργασίας.

Είναι η αγορά της εργασίας στην Ελλάδα ένας χώρος που λειτουργεί εξαιρετικά και δεν χρειάζονται αλλαγές ή μεταρρυθμίσεις; Όχι, βεβαίως. Η αγορά εργασίας στη χώρα μας έχει και αγκυλώσεις και δυσλειτουργίες και ανισότητες και είναι σαφές ότι με το νέο μοντέλο και στην οικονομία και στις επιχειρήσεις θα πρέπει να υπάρξουν πραγματικές μεταρρυθμίσεις, οι οποίες θα έχουν αποτελέσματα.

Η συζήτηση για την αγορά εργασίας δεν είναι κάτι που αφορά μόνο τη χώρα μας. Γίνεται σε όλες τις χώρες. Και θέλω να πω σε αυτήν τη Βουλή, με την εμπειρία που έχω σαν Πρόεδρος της Επιτροπής της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, όπου συμμετέχουν ενενήντα χώρες, ότι γίνεται σήμερα ένας παγκόσμιος διάλογος για να μπορέσει να υπάρξει μια ισορροπία ανάμεσα στα κοινωνικά δικαιώματα και το ελεύθερο εμπόριο, δηλαδή πώς οι αναπτυγμένες χώρες θα συζητήσουν με τις υπό ανάπτυξη χώρες για τα ελάχιστα κοινωνικά δικαιώματα που δεν θα δημιουργούν κοινωνικό ντάμπινγκ και δεν θα δημιουργούν αυτή την ροή επιχειρήσεων από τις αναπτυγμένες χώρες στις χώρες υπό ανάπτυξη.

Σε αυτήν τη μεγάλη συζήτηση φαίνεται ότι η συμφωνία είναι εξαιρετικά δύσκολη, γιατί το αναπτυξιακό μοντέλο σε διάφορες χώρες είναι διαφορετικό. Έτσι έχουμε να κάνουμε με μοντέλο των υπό ανάπτυξη χωρών, το μοντέλο μιας χώρας σαν το Μπαγκλαντές, το οποίο βασίζεται πού; Στην όλο και μεγαλύτερη συμπίεση του μεροκάματου, στο χαμηλό ανειδίκευτο δυναμικό και στην απόλυτη ευελιξία.

Υπάρχει το μοντέλο της Κίνας, όπου έχουμε εξαιρετικά χαμηλά μεροκάματα και εξαιρετικά υψηλού επιπέδου ανθρώπινο δυναμικό. Υπάρχει βεβαίως και το μοντέλο της Ευρώπης, όπου όλη η Ευρώπη σήμερα συζητά για μεταρρυθμίσεις στην αγορά εργασίας. Δεν είναι πουθενά απολύτως λυμένο το ζήτημα.

Αυτή η συζήτηση όμως ξεκινά από μια βάση ότι στο δυτικό μοντέλο -τα επιτεύγματα αγώνων γενεών- δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ο πυρήνας του. Δηλαδή στο θέμα του οκταώρου, της οργάνωσης εργασίας, των βασικών δικαιωμάτων που βασίζονται στις συλλογικές διαπραγματεύσεις.

Η αγορά εργασίας, λοιπόν, και η συζήτηση για αυτή αφορά πολύ περισσότερα πράγματα από εκεί που εσείς εντοπίζετε τη συζήτηση. Πολλές φορές -και εδώ το άκουσα πριν από τους συναδέλφους- με πολύ εύκολο και απορριπτικό τρόπο αναφέρεστε στο ΠΑΣΟΚ ως απλά να κατακεραυνώνει τις δικές σας μεταρρυθμίσεις. Δεν είναι έτσι, κύριοι συνάδελφοι. Και αν παρακολουθούσατε πολλούς συναδέλφους, θα βλέπατε ότι έχουμε μια διαφορετική προσέγγιση, η οποία βασίζεται σε πολύ συγκεκριμένα στοιχεία.

Τι είναι η αγορά εργασίας; Η αγορά εργασίας εξαρτάται από το αναπτυξιακό μοντέλο, βεβαίως, της κάθε χώρας, αλλά στην Ευρώπη έχει κοινά χαρακτηριστικά. Για να παρέμβει κανείς στην αγορά εργασίας πρέπει να δει το θέμα της προσφοράς και της ζήτησης, επομένως τους ρυθμούς ανάπτυξης και την προσέλκυση επενδύσεων. Πρέπει να δει το θέμα των συνθηκών εργασίας, δηλαδή το θέμα της οργάνωσης του χρόνου εργασίας και της ποιότητας των χαρακτηριστικών της εργασίας. Πρέπει να δει το θέμα της κινητικότητας. Μπορεί σήμερα στη χώρα μας κάποιος να έχει κινητικότητα με τα πολύ σοβαρά προβλήματα που υπάρχουν στο ασφαλιστικό σύστημα, που δεν μπορεί να μεταφέρει δικαιώματα;

Υπάρχει το θέμα των απολύσεων και πώς οι απολύσεις συνδέονται με το δείκτη ασφάλειας, όπως και το θέμα των ενεργών πολιτικών για την εκπαίδευση. Πρέπει να μιλήσουμε κάποια στιγμή για τη νομοθετική κατοχύρωση της εκπαίδευσης του ανέργου και του εργαζόμενου, την υποχρεωτική επένδυση των επιχειρήσεων στους εργαζόμενους με νόμο, σαν ποσοστό του τζίρου τους. Πρέπει να δούμε το θέμα της επένδυσης των ελληνικών επιχειρήσεων στην έρευνα και τεχνολογία, όπου είναι η μικρότερη στην Ευρώπη και είναι λιγότερη από 0,2%.

Βέβαια πρέπει να δούμε το θέμα του κοινωνικού διαλόγου, το οποίο είναι κάτι πολύ περισσότερο από αυτό που έχετε παρουσιάσει, κύριε Υπουργέ, σαν κοινωνικό διάλογο, δηλαδή κάθομαι σ' ένα τραπέζι, σας λέω προφορικά τις απόψεις μου και συμφωνείτε ή διαφωνείτε και εγώ προχωρώ. Ο πυρήνας του κοινωνικού διαλόγου στην Ευρώπη είναι η συμφωνία των κοινωνικών εταίρων, η οποία μετά επικυρώνεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, όταν πρόκειται για ευρωπαϊκή οδηγία ή από τα εθνικά κοινοβούλια στις περισσότερες χώρες.

Τι κάνει αντ' αυτού η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας; Επιλέγει έναν από τους παράγοντες της αγοράς εργασίας που είναι ένας από τους παράγοντες της ανταγωνιστικότητας, που είναι ένας από τους παράγοντες του αναπτυξιακού μοντέλου της χώρας. Χτυπάτε ευθέως μόνο τις συνθήκες εργασίας, δηλαδή το χρόνο, την οργάνωση της εργασίας και βέβαια το θέμα του συλλογικού δικαιώματος διαπραγμάτευση.

Εδώ και στα δύο νομοσχέδιά σας γίνεται σαφής η πολιτική σας αντίληψη για το μοντέλο κοινωνίας που έχετε στο μυαλό σας. Πάμε από τη συλλογική διαπραγμάτευση στη σχέση ατόμου και εργοδότη, όπως στο ωράριο πηγαίναμε από τη συμφωνία των εμπορικών οργανώσεων στη λογική και την επιλογή του εμπόρου.

Προσεγγίζετε μια κοινωνία όπου το άτομο λειτουργεί έξω από κανόνες κοινωνικής διαπραγμάτευσης και συμφωνίας. Και αυτή είναι μείζων πολιτική διαφωνία.

Κύριε Υπουργέ, επικαλεστήκατε τουλάχιστον δύο φορές δημοσίως την υποστήριξη του Πρωθυπουργού απέναντι σ' αυτό το νομοσχέδιο. Και μάλιστα, φαντάζομαι για να πείσετε και τους δικούς σας εργαζόμενους, της ΔΑΚΕ, είπατε: «Όποιος είναι αντίθετος σ' αυτά, είναι αντίθετος στις επιλογές Καραμανλή». Θέλω να σας πω ότι και με αυτό το νομοσχέδιο...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω αμέσως, κυρία Πρόεδρε.

Και με αυτό το νομοσχέδιο βάλλεται ευθέως η αξιοπιστία του Πρωθυπουργού. Λέω ενδεικτικά δύο πράγματα:

Σεπτέμβριος 2004: Ο Πρωθυπουργός ανακοινώνει συμφωνία με την Τουρκία για μείωση των εξοπλισμών. Ιούλιος 2005: Έχουμε μία νέα «αγορά του αιώνα», με τον πλέον αδιαφανή τρόπο.

Προϋπολογισμός 2004. Ο Πρωθυπουργός δηλώνει ρητά: «Δεν θα μετακυλιστεί το βάρος στους εργαζόμενους». Ιούλιος 2005: Στη Βουλή έχουμε ένα νομοσχέδιο που μεταφέρει εισόδημα από τον εργαζόμενο στον εργοδότη. Νομίζω ότι το σοβαρότερο πολιτικό πρόβλημα αυτήν τη στιγμή είναι η απόλυτη αναντιστοιχία πολιτικών δεσμεύσεων και υποσχέσεων αριστερής φρασεολογίας και βαθύτατα συντηρητικής πρακτικής και πολιτικής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Διαμαντοπούλου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού: «Οργανισμός Εθελοντισμού «ΕΡΓΟ ΠΟΛΙΤΩΝ»».

Το λόγο έχει τώρα η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και Γενική Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος, κ. Αλέκα Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρι - κής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Εμείς εκτιμάμε ότι με αυτό το νομοσχέδιο η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σαρώνει κυριολεκτικά όσα δικαιώματα άφησε η σκούπα του ΠΑΣΟΚ στους εργαζόμενους.

Θέλω επίσης να ξεκαθαρίσω το εξής. Όταν λέμε ότι παίρνονται πίσω οι κατακτήσεις των εργαζομένων ή όταν μιλάμε για κεκτημένα δικαιώματα, σε καμία περίπτωση δεν εννοούμε ότι αυτές οι κατακτήσεις ή αυτά τα κεκτημένα δικαιώματα αντιστοιχούν στην προσφορά των εργαζομένων στον κοινωνικό πλούτο ή ότι καλύπτουν τις σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων. Αντίθετα πιστεύουμε -και το έχουμε διακηρύξει πολλές φορές από αυτό το Βήμα- ότι μια σειρά κατακτήσεις των εργαζομένων -και ήταν κατακτήσεις γιατί τους παραχωρήθηκαν ύστερα από αγώνες- προ πολλού έχουν ξεπεραστεί. Έπρεπε ν' ανατραπούν, αλλά στη θέση τους να μπουν νέες, πιο ουσιαστικές και βαθιές κατακτήσεις. Δεν πρόκειται λοιπόν περί αυτού. Οι κατακτήσεις, οι ξεπερασμένες από μία πλευρά, παίρνονται πίσω, για να γυρίσουμε, σε πάρα πολλά ζητήματα, σ' ένα εργασιακό καθεστώς του 19ου αιώνα. Αυτή είναι η σκληρή πραγματικότητα.

Εμείς επίσης δεν ξεκινάμε από την αντίληψη που και η Κυβέρνηση έχει και η κ. Διαμαντοπούλου προ ολίγου ανέπτυξε, ότι υπάρχει μια κοινωνία με μια παραγωγική, γενικότερα εργασιακή διαδικασία, όπου συμμετέχουν δύο εταίροι ή δύο συνέταιροι , -άλλοι τους λένε «συνεταίρους» και άλλοι «εταίρους»- που είναι: οι εργοδότες, οι κεφαλαιοκράτες, όπως τους λέμε εμείς, και οι εργαζόμενοι. Ό,τι παράγεται σ' αυτό τον τόπο, όποιος πλούτος παράγεται, είναι καρπός της εργασίας των εργαζομένων, είναι προϊόν της μισθωτής εργασίας, είτε είναι στον παραγωγικό τομέα, στον άμεσα παραγωγικό, είτε όχι. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και θα επικαλεστώ εδώ ένα στοιχείο. Από το 1995 έως το 2002 σε κάθε 100 ευρώ αύξησης του παραγόμενου πλούτου τα 42 ευρώ πάνε στην κεφαλαιοκρατία, δηλαδή σε μια μειοψηφία, αν δούμε το σύνολό της στην ελληνική κοινωνία, και τα 27 ευρώ πάνε στα εκατομμύρια εργαζόμενους. Κι εδώ δεν είναι πρόβλημα καλής ή κακής διανομής, όπως πολλές φορές ακούμε από στελέχη του Συνασπισμού. Είναι πρόβλημα ιδιοκτησίας του πλούτου. Είναι πρόβλημα ταξικής εκμετάλλευσης.

Επομένως το ζήτημα για μας δεν είναι αν θα στηριχθούν και οι δύο εταίροι ή αν οι αποφάσεις θα είναι προϊόν εταιρισμού, του κοινωνικού εταιρισμού, αλλά το πρόβλημα για μας είναι, τουλάχιστον στη σημερινή περίοδο που διανύουμε, αν με τον άλφα ή βήτα νόμο μειώνεται το χάσμα ανάμεσα στην καπιταλιστική εργοδοσία και στους εργαζόμενους.

Και μιλάμε για μείωση του χάσματος γιατί βεβαίως δεν μπορεί να καταργηθεί η ταξική αντιπαράθεση με νόμους μέσα από μια τέτοια Βουλή και μέσα από μια τέτοια κυβερνητική πολιτική.

Εγώ θα έλεγα να ρωτήσουμε τον οποιονδήποτε επιστήμονα, ανεξάρτητα σε ποια πολιτική πλευρά ανήκει ή ποια ιδεολογία πιστεύει, έναν επιστήμονα οικονομολόγο που κινείται με βάση αυτό που λέμε «νόμους του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος». Παίζει ή δεν παίζει ρόλο ο ημερήσιος χρόνος εργασίας και η έννοια και η χρησιμοποίηση του ωρομισθίου στην ένταση και στην άνοδο του βαθμού εκμετάλλευσης των εργαζομένων; Παίζει και πάντα έπαιζε.

Και στις δυο πλευρές του Ατλαντικού, για να το πούμε έτσι, από τον 19ο αιώνα έγιναν μεγάλοι αγώνες και αυτοί οι αγώνες δεν έλεγαν γενικά ότι θέλουμε καλύτερους μισθούς. Ανεξάρτητα από το ύψος των μισθών έβαζαν δύο ζητήματα: οκτάωρο και όχι στο ωρομίσθιο. Αυτό γινόταν τον 19ο αιώνα με το τότε επίπεδο που είχε το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα. Όταν το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα ακόμα και στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής έδειχνε να δέχεται το ωρομίσθιο, έβαζε ως όρο το σταθερό, το οκτάωρο και τη σταθερότητα του οκταώρου ανά ημέρα, με βάση την ημέρα και όχι με βάση το τετράμηνο, το πεντάμηνο, το εξάμηνο ή το χρόνο.

Ακόμα και τότε δηλαδή οι απλοί εργάτες και οι εκπρόσωποί τους που πάλευαν είτε για βαθιές είτε για λιγότερο βαθιές μεταρρυθμίσεις συνειδητοποιούσαν αυτό που επιστημονικά ανέδειξε ο Μαρξ στο Κεφάλαιο, τη σημασία που έχει ο ημερήσιος εργάσιμος χρόνος. Και το ωρομίσθιο δεν καθιερώθηκε στον καπιταλισμό τυχαία. Δεν καθιερώθηκε καθόλου τυχαία και δεν αντικαταστάθηκε σε ορισμένους τομείς ο μισθός από το ωρομίσθιο.

Το 1990 η Νέα Δημοκρατία ξεκίνησε με τη διευθέτηση του εργάσιμου χρόνου και με τη διεύρυνση του καθεστώτος των ωρομισθίων. Ξεκίνησε και το χτύπημα των συλλογικών συμβάσεων και η προώθηση της ιδέας της μερικής απασχόλησης, η οποία είχε ξεκινήσει από τη δεκαετία ακόμα του '80, γύρω στο 1985-1986 όταν άρχισε να προωθείται επί ΠΑΣΟΚ η ενιαία εσωτερική αγορά.

Το ΠΑΣΟΚ προχώρησε τα πράγματα. Καθόρισε, προχώρησε, εμπέδωσε και διεύρυνε την έννοια της διευθέτησης του εργασίμου χρόνου, καθιέρωσε τις εκατόν τριάντα οκτώ ώρες, τη δυνατότητα δηλαδή του εργοδότη να χειρίζεται εκατόν τριάντα οκτώ ώρες χωρίς υπερωριακή αμοιβή.

Βέβαια, η Νέα Δημοκρατία συνεχίζει ακάθεκτη. Γι' αυτό και εμείς λέμε ότι με αυτά τα μέτρα που φέρνει η Νέα Δημοκρατία κυριολεκτικά μπαίνουν παράμερα, παραμερίζονται ή καταργούνται ηθικοί και φυσικοί φραγμοί που πρέπει να υπάρχουν όσον αφορά το βαθμό και το ύψος της εκμετάλλευσης των εργαζομένων.

Μιλάμε για ηθικούς φραγμούς, γιατί πολιτικοί φραγμοί δεν υπάρχουν. Μιλάμε όμως και για φυσικούς φραγμούς γιατί, κοιτάξτε να δείτε, οι εργαζόμενοι δεν είναι απλώς γενικά εργαζόμενοι και μονάδες, αλλά έχουν σχέση με το φύλο και την ηλικία. Πρέπει να λαμβάνεται υπ' όψιν το φύλο, αλλά και η ηλικία, αν είναι νεαρή ηλικία ή, αν θέλετε, αν είναι ηλικία που ο εργάσιμος χρόνος και η διάταξή του παίζουν ρόλο. Είναι διαφορετικό αν είσαι τριάντα – τριάντα πέντε χρονών, αν είσαι πενήντα – πενήντα πέντε χρόνων. Τώρα πάει στα εξήντα πέντε χρόνια το ύψος της συνταξιοδότησης.

Βεβαίως, εμείς μιλάμε για ενιαίο εργάσιμο χρόνο για όλους και οπωσδήποτε για ειδικά μέτρα που δεν αφορούν τον εργάσιμο χρόνο, άλλους παράγοντες που έχουν σχέση με το φύλο και την ηλικία. Όλα αυτά τελειώνουν και όλα αυτά βέβαια στο όνομα της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας.

Για την ανταγωνιστικότητα δεν θέλω να μιλήσω ξανά. Πέρα από την κοινοβουλευτική ομάδα και εγώ προσωπικά πάρα πολλές φορές έχουμε αναφέρει από αυτό το Βήμα ότι είναι ένας όρος καθαρά ταξικός.

Ας πάμε όμως στην έννοια της παραγωγικότητας, γιατί πολλοί ρωτούν τους κομμουνιστές «καλά, εσάς δεν σας ενδιαφέρει να ανέβει η παραγωγικότητα;». Ίσα-ίσα. Μάλιστα η άνοδος της παραγωγικότητας συνδέεται –και έχει συνδεθεί και μέσα στις συνθήκες αυτού του συστήματος- με την ενσωμάτωση της επιστήμης και όλων των ειδών –ας το πω και κατευθύνσεων- των επιστημών είτε είναι καθαρά θεωρητικές, είτε είναι θετικές, είτε έχουν σχέση με τις νέες τεχνολογίες.

Όλες οι πλευρές αυτού του παράγοντα της επιστήμης έχουν ενσωματωθεί πλήρως στην παραγωγή, ακόμα και στην Ελλάδα όπου καθυστέρησε να γίνει η ενσωμάτωση στους περισσότερους κλάδους και τομείς.

Ελάχιστοι τομείς σήμερα, κυρίως στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, είναι που υστερούν σε αυτόν τον τομέα.

Για να δούμε όμως, η ενσωμάτωση της επιστήμης στην παραγωγή ωφέλησε εξ ολοκλήρου τους εργαζόμενους; Ως ένα βαθμό εκεί που συνεπάγονταν μία τέτοια ωφέλεια την έχει: Τη μείωση της χειρωνακτικής δουλειάς. Δεν μπορούσε να γίνει και αλλιώς. Αλλά, για να δούμε τι έγινε: Συνοδεύτηκε με εντατικοποίηση και μάλιστα μ' ένα φαινόμενο που δεν είναι καθόλου παράδοξο και έχει σχέση με το θέμα που συζητάμε σήμερα, με το ότι ακριβώς σε μία περίοδο όπου η επιστήμη ενσωματώνεται πλήρως στην παραγωγή να χρειάζονται και να χρησιμοποιούνται όλο και λιγότερο οι πνευματικές δυνατότητες και ικανότητες του εργαζόμενου και οπωσδήποτε στην παραγωγική διαδικασία να υπάρχει μία διευθυντική ελίτ, η οποία μετέχει στη χάραξη του προγραμματισμού, έχει λόγο, μεγάλο ή μικρό είναι ένα θέμα να το δει κανείς. Οι εργατοϋπάλληλοι έχουν μετατραπεί κυριολεκτικά σε μηχανές παραγωγής κερδών και δεν ενδιαφέρει καν η πνευματική τους ικανότητα. Μάλιστα αυτή θεωρεί-

ται και εχθρός, διότι οι πνευματικές ικανότητες δεν χρησιμοποιούνται μόνο για την παραγωγή ενός φθηνού και καλού προϊόντος, αλλά οι πνευματικές ικανότητες συνδέονται και με την ταξική πείρα και με την ταξική ωρίμανση.

Έχουμε τέτοια σοβαρά φαινόμενα που έχουν σχέση με τις επαγγελματικές ασθένειες και με άλλες καταστάσεις σε μία περίοδο, όπου –και πολύ σωστά- η επιστήμη ενσωματώνεται στην παραγωγή, αλλά η καημένη η επιστήμη δεν φταίει σε τίποτα. Φταίει ακριβώς η χρήση της για την άνοδο της ταξικής εκμετάλλευσης.

Να πούμε καθαρά τι γίνεται με αυτό το νομοσχέδιο. Με αυτό το νομοσχέδιο γίνεται αυτό που ακόμα από το 19ο αιώνα λέγονταν: Μειώνεται η τιμή της εργατικής δύναμης με την έννοια ότι μειώνεται ο αναγκαίος χρόνος εργασίας του εργαζόμενου που πρέπει να δουλέψει, προκειμένου να αναπληρώσει την καθημερινή φθορά της εργατικής δύναμης –και είναι ημερήσια η φθορά της εργατικής δύναμης- να συντηρηθεί και να ζει κάθε χρόνο και καλύτερα. Και αυξάνεται ο χρόνος εργασίας που προσφέρει στον εργοδότη δωρεάν και είναι απλήρωτος.

Με τα σημερινά δεδομένα –βεβαίως θα τα πω πολύ χονδρικά, γιατί πρέπει να τα δει κανείς κατά κλάδο- με δυόμισι, τρεις ώρες εργασία θα μπορούσε ο εργαζόμενος να αναπληρώνει τη φθορά της εργατικής δύναμης και να συντηρείται. Έτσι όπως διευθετείται ο εργάσιμος χρόνος, θα δουλεύει δέκα, δώδεκα, δεκατρείς ώρες και υποτίθεται ότι θα έχει τα ρεπό του ή θα δουλεύει λιγότερο τις επόμενες ημέρες. Αλλά ακόμα κι όταν δουλεύει έξι ώρες, λόγω ακριβώς της ήδη ανεβασμένης παραγωγικότητας, θα υπάρχει πάλι χρόνος που θα παρέχεται δωρεάν στον εργοδότη.

Τα αποτελέσματα είναι γνωστά. Είναι η σχετική και απόλυτη εξαθλίωση, οι επαγγελματικές ασθένειες, η εντατικοποίηση, η απουσία ελεύθερου χρόνου και το κυριότερο: η πλήρης αποδιοργάνωση της ατομικής και οικογενειακής ζωής.

Εμείς δεν κοιτάμε μόνο τα μέτρα που αφορούν αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο διότι, όταν πέφτει η τιμή της εργατικής δύναμης σε συνθήκες όπου η επιστήμη ενσωματώνεται στην παραγωγή, πρέπει ν' απαξιωθεί και η μόρφωση. Και το «πρέπει» μπορεί να μην είναι με την έννοια ότι συνειδητά απαξιώνω τη μορφωτική διαδικασία. Δεν λέω ότι κάποια κυβέρνηση το κάνει συνειδητά, αλλά το κάνει προσαρμόζοντας το περιεχόμενο και τη διαδικασία της μόρφωσης στις ανάγκες μιας παραγωγικής διαδικασίας, όπου ο εργατοϋπάλληλος είναι μία μηχανή που παράγει κέρδη και τίποτα παραπάνω.

Έτσι έχουμε τις γνωστές αναδιαρθρώσεις στην παιδεία και παραπέρα τις λεγόμενες αναδιαρθρώσεις στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Στην πραγματικότητα μεγαλώνει ο εργάσιμος χρόνος, ο δωρεάν παρεχόμενος στην εργοδοσία, εντατικοποιούνται οι συνθήκες της δουλειάς και πάμε πίσω σε ορισμένα ζητήματα στο 19ο αιώνα.

Θα έλεγα ότι έχει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον, αλλά ο χρόνος είναι λίγος, να βλέπαμε το περιεχόμενο των συνδικαλιστικών αγώνων τον 19ο αιώνα. Το ΠΑΣΟΚ το ίδιο κάνει. Μιλώντας κυρίως για την κοινωνική συναίνεση –ότι δεν εξασφαλίστηκε η κοινωνική συναίνεση και σε δευτερεύοντα ζητήματα- στην ουσία έχει χαθεί το κυριότερο: Εργάσιμος χρόνος ημερήσιος και το ωρομίσθιο, διότι πάμε για το ωρομίσθιο. Και όταν πάμε για το ωρομίσθιο, θα πάμε και για την ατομική σύμβαση. Καθαρά πράγματα. Και εκεί θα πάμε. Άλλωστε υπάρχει και η γνωστή κοινοτική οδηγία –η κ. Διαμαντοπούλου την αποσιώπησε- του 2004 η οποία στηρίχθηκε και από τα φιλελεύθερα κόμματα και από τα σοσιαλδημοκρατικά και λέει το εξής πράγμα: Επεκτείνεται η δυνατότητα να διευθετείται ο χρόνος εργασίας σε ετήσια βάση από τετραμηνιαία που ήταν μέσα από απευθείας διαπραγματεύσεις του εργοδότη με κάθε εργαζόμενο.

Διευθετείται ο χρόνος σε ετήσια βάση. Τετραμηνιαία είχε η προηγούμενη οδηγία. Με την οδηγία 607 του 2004 διευθετείται σε διαφορετική πια βάση και μέσα από απευθείας διαπραγματεύσεις του εργοδότη με κάθε εργαζόμενο από τετραμηνιαία σε ετήσια.

Ο εβδομαδιαίος χρόνος εργασίας προσδιορίζεται σε σαράντα οκτώ ώρες κατά μέσο όρο το χρόνο και τα κόμματα εκείνα τα οποία μιλούσαν περί τριαπεντάωρου και τριανταεξάωρου –και μάλιστα αυτό ήταν και σημείο προοδευτικότητας, ανανεωτισμού και ριζοσπαστισμού- δεν είπαν και πολλά πράγματα εναντίον. Ανώτατο όριο κατά την Ευρωπαϊκή Ένωση εβδομαδιαίας εργασίας προσδιορίζονται οι εξήντα πέντε ώρες με αρνητικές εξαιρέσεις –όχι με θετικές εξαιρέσεις- που θα πολλαπλασιάζονται στην πορεία.

Εισάγεται επίσης ο όρος «χρόνος εφημερίας», για να είναι ο εργαζόμενος διαθέσιμος στο χρόνο εργασίας, προκειμένου να επέμβει, αν του το ζητήσει ο εργοδότης. Ο χρόνος εφημερίας διακρίνεται σε ενεργό και ανενεργό.

Ισχυροποιούνται οι ρυθμίσεις προηγούμενων οδηγιών με την οδηγία 607/2004, σύμφωνα με τις οποίες επιτρέπεται στους εργοδότες να εξαναγκάζουν τους εργαζόμενους σε εργασία μεγαλύτερη των δεκατριών ωρών ημερησίως. Βεβαίως, η κάθε Κυβέρνηση –αυτό το έκανε και το ΠΑΣΟΚ- προωθεί αυτά τα μέτρα τμηματικά. Θα σου πει: «Τι δέκα, τι δώδεκα τι δεκατρείς και δεκαπέντε;»

Τέθηκε εδώ ένα ερώτημα. Ο Βουλευτής από την Νέα Δημοκρατία διάβασε ένα απόσπασμα που γράφτηκε από το Νίκο Παπανδρέου. Δεν μας ενδιαφέρει ποιος έγραψε τι, αλλά εκεί ακούστηκε ο εξής ψόγος προς το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, αν το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είναι υπέρ της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας ή υπέρ της ανεργίας. Είναι ψευτοδίλημμα. Βεβαίως, όταν πρόκειται για καπιταλιστική ανταγωνιστικότητα και καπιταλιστική παραγωγικότητα, επακόλουθο είναι η ανεργία.

Με τα μέτρα που προωθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση, και το ΠΑΣΟΚ προηγούμενα και η Κυβέρνηση βάζουν ένα τεχνητό δίλημμα στους εργαζόμενους: Ή θα έχεις την υπερβολική υπερεργασία ή θα έχεις την υπερβολική ανεργία. Ή θα έχεις την ολοκληρωτική υπερεργασία ή θα έχεις την ολοκληρωτική ανεργία. Θα συνυπάρχουν μ' αυτόν το νόμο και τα δυο.

Ποια προσπάθεια έκανε προηγούμενα το ΠΑΣΟΚ και κάνει τώρα η Κυβέρνηση; Να μην υπάρχουν μόνιμα υπερεργαζόμενοι και μόνιμα άνεργοι, αλλά να υπάρχει μια εναλλαγή, να υπάρχει για ορισμένους σχετική υπερεργασία και για τους άλλους σχετική ανεργία. Είναι το μόνο που μπορεί να δοκιμάσουν τα κόμματα αυτά, και τα σοσιαλιστικά και τα φιλελεύθερα. Και διάφοροι αριστεροί οικονομολόγοι στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης λίγο-πολύ εκεί κινούνται, στις δόσεις της υπερεργασίας και στις δόσεις της ανεργίας.

Κοιτάξτε να δείτε. Μπορεί να θεωρούμαστε απόλυτοι. Εδώ είμαστε απόλυτοι. Εμείς παλεύουμε για τη μόνιμη σταθερή εργασία για όλους και, βεβαίως, με εκείνο το ωράριο που αντιστοιχεί στις σημερινές εξελίξεις της επιστήμης και της τεχνικής. Και σήμερα είναι το τριανταπεντάωρο, το συνεχές επτάωρο, το πενθήμερο.

Μας προβλημάτισε πάρα πολύ η παρέμβασή μας αυτήν την περίοδο. Εμείς βεβαίως την παρέμβασή μας τη συνδυάζουμε μέσα στη Βουλή και έξω από τη Βουλή. Και η χθεσινή απεργία έδειξε πάρα πολλά πράγματα. Είχε πολύ μεγαλύτερα ποσοστά από τις προηγούμενες, παρά το γεγονός ότι η εργοδοτική τρομοκρατία είναι μεγάλη, παρά το ότι υπάρχουν εργοδοτικοί χαφιέδικοι μηχανισμοί. Και δυστυχώς τώρα έχουμε και τη νέα νομιμοποίηση –γιατί υπήρχε και προηγούμενα- του θεσμοθετημένου χαφιεδισμού από την Κυβέρνηση με βάση το τρομοκρατικό χτύπημα στη Μεγάλη Βρετανία και στην Αίγυπτο. Και αυτός ο θεσμοθετημένος χαφιεδισμός αφορά και τους τόπους δουλειάς. Εν πάση περιπτώσει, είναι ένα θέμα στο οποίο ήδη έχουμε τοποθετηθεί και θα συνεχίσουμε να τοποθετούμαστε.

Μας απασχολεί το εξής πράγμα. Κάθε απόφαση της Βουλής, όταν παίρνεται κατά πλειοψηφία και μάλιστα με μια Αντιπολίτευση τύπου ΠΑΣΟΚ, -που λέει πως, όταν θα έρθει, θα καταργήσει το νόμο, ενώ δεν πρόκειται να τον καταργήσει, γιατί δοκιμάστηκε οκτώ χρόνια τώρα- μας απασχολεί να μη νομιμοποιείται στη συνείδηση των εργαζομένων σαν απόφαση του Κοινοβουλίου, διότι βεβαίως κάθε απόφαση έχει και τη νομιμοποίησή της με βάση τα σημερινά δεδομένα. Και σκεφθήκαμε το εξής: Από τη στιγμή που εν μέσω καλοκαιριού και μάλιστα στο Θερινό Τμήμα της Βουλής έρχονται ζητήματα, τα οποία μας γυρί-

ζουν στον 19ο αιώνα και αφορούν τον 21ο αιώνα για τις επόμενες γενιές, θέλουμε με κάθε τρόπο να δώσουμε στους εργαζόμενους να καταλάβουν ότι δεν πρέπει να νομιμοποιήσουν στη συνείδησή τους τίποτα από αυτά που θα αποφασίσει η Βουλή και ότι πρέπει κυριολεκτικά να τα μποϋκοτάρουν στην πράξη και προς αυτήν την κατεύθυνση θα κινηθούμε εμείς.

Με αυτήν την έννοια, εμείς θα αποχωρήσουμε αυτήν τη στιγμή από τη διαδικασία της συζήτησης στη Βουλή. Αυτή είναι η συμβολή μας στη θερινή ραστώνη που προσπαθεί να καλλιεργήσει η Κυβέρνηση όταν σ' αυτήν την περίοδο κυριολεκτικά σαρώνει ό,τι απέμεινε από την αντιεργατική οκταετία του ΠΑΣΟΚ.

(Σ' αυτό το σημείο αποχωρούν από την Αίθουσα των συνεδριάσεων του Κοινοβουλίου οι Βουλευτές του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Παπαρήγα.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο για να κάνω μία παρέμβαση;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Σας ευχαριστώ.

Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λυπούμεθα για την απόφαση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος να αποσυρθεί απ' αυτήν τη συζήτηση. Θέλουμε να αναγνωρίσουμε ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, σε αντίθεση με το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, με συνέπεια ακολουθεί και παρακολουθεί τις απόψεις του διαχρονικά και διϊστορικά, ωστόσο πιστεύουμε ότι δεν είναι δυνατό με θεωρίες και με αναλυσιακά «εργαλεία» των μέσων του 19ου αιώνα να εξηγήσουμε και ν' αντιμετωπίσουμε την πολυσύνθετη και περίπλοκη πραγματικότητα που έχουμε μπροστά μας και που έχει ανατείλει τον 21ου αιώνα, τα θέματα της αντιμετώπισης, της υποστήριξης, της προώθησης κοινών αξιών, η αξία, ας πούμε, της υπεράσπισης της προσωπικότητας του ατόμου, η αξία της υπεράσπισης των πολιτικών, ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, διότι η σύγχρονη δημοκρατία δεν μπορεί να υπάρξει μόνο με πολιτικά δικαιώματα χωρίς τα κοινωνικά δικαιώματα.

Οι αξίες αυτές είναι διαχρονικές και μας βρίσκουν απολύτως σύμφωνους. Στις ίδιες αξίες πιστεύουμε, για τις ίδιες αξίες δίνουμε τον αγώνα και προς τα εκεί έχουμε προσανατολίσει το κυβερνητικό έργο, αλλά θεωρούμε ότι μπορεί και πρέπει να τις υπερασπίσουμε και να τις στηρίξουμε με σύγχρονα «εργαλεία».

Η ιστορική εμπειρία έδειξε ότι, είτε το θέλουν ορισμένοι είτε όχι, τον πλούτο τον δημιουργεί κυρίως η ιδιωτική οικονομία. Πρέπει, λοιπόν, πρώτα να συμβάλουμε όλοι στο να δημιουργηθεί το εθνικό πλεόνασμα και από κει και πέρα να περάσουμε σε πολιτικές αναδιανομής που είναι απαραίτητες για να ενισχυθούν οι χαμηλόμισθοι, οι χαμηλοσυνταξιούχοι, οι άνεργοι και να αποτρέψουμε τις συνθήκες του κοινωνικού αποκλεισμού.

Αυτό κάνει η Κυβέρνηση, προς αυτήν την κατεύθυνση προχωρεί, έχοντας ακριβώς αυτές τις αξίες στο μυαλό της και θέλοντας με την πολιτική της να υπηρετήσει τον άνθρωπο, να κάνει την κοινωνία πιο ανθρώπινη και κυρίως μέσα από μία διαδικασία ελεύθερης αγοράς, όχι όμως ασύδοτης αγοράς –και θα πούμε στη συνέχεια της συζήτησης ποιοι προσπάθησαν να κάνουν την ελεύθερη αγορά ασύδοτη στην Ελλάδα- μέσα από συνθήκες ελεύθερης κι όχι ασύδοτης αγοράς, για να μειώσουμε την κοινωνική αδικία ή δυνατό να την ελαχιστοποιήσουμε, να αποτρέψουμε τις κοινωνικές ρηγματώσεις και ν' αποκαταστήσουμε τις κοινωνικές ισορροπίες εκεί που οι νόμοι της αγοράς προσπαθούν να τις διασαλέψουν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Υπουργό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, δώστε μου ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Όχι, κύριε Βενιζέλο, δεν έχετε δικαίωμα παρέμβασης ούτε ένα ούτε δέκα λεπτά. Δε θα αρκεστείτε σ' ένα. Προχωρούμε...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, μην παραγκωνίζετε τον αντίλογο. Δώστε μου ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Όχι, κύριε Βενιζέλο, έχετε πρωτολογία και δευτερολογία. Όποτε τη θέλετε, θα την πάρετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ένα λεπτό από τη δευτερολογία μου...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Δε θα κάνουμε τώρα συμψηφισμούς.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Πρέπει να μας αφήσετε ν' απαντήσουμε πολιτικά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Τι θα απαντήσετε. Ο κ. Υπουργός έκανε ένα σχόλιο προς το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, δεν έκανε σε σας. Σας παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Μην παρεμποδίζετε αυτήν την ουσιαστική λειτουργία της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριε Βενιζέλο, αφήστε το αυτό τώρα. Έχετε παρέμβει πολλές φορές εκτός Κανονισμού, σήμερα δε θα παρέμβετε παρά μόνο στον κανονικό σας χρόνο.

Ο κ. Τόγιας έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΟΓΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα πριν τον Υπουργό κ. Παναγιωτόπουλο, σε μια νέα προσπάθεια εξωραϊσμού της προφανούς πολιτικής, με τα χαρακτηριστικά που είναι γνωστά και θα αναφέρω στη συνέχεια, να προσπαθεί να δικαιολογήσει μια απροκάλυπτη πολιτική, μονομερή με σαφή ταξικά και κοινωνικά χαρακτηριστικά.

Κύριε Υπουργέ, σας άκουσα που μιλούσατε για αξίες. Το να επικαλείστε σε αναντιστοιχία με την πολιτική σας θρησκευτικού τύπου και θρησκευτικού περιεχομένου εκκλήσεις για την αγαπημένη κοινωνία την ίδια στιγμή που με την πολιτική σας εκδηλώνετε ακριβώς τις αντίθετες προθέσεις και με τις πράξεις σας εκδηλώνετε ακριβώς τις αντίθετες διαθέσεις σας δεν έχουν καμιά αξία. Η ειλικρίνεια στην πολιτική είναι η υπέρτατη αξία. Εν όψει του συζητούμενου νομοσχεδίου προτιμότερο θα ήταν να πείτε στον ελληνικό λαό και στους εργαζόμενους ότι «εμείς αφού περιπλανηθήκαμε ένα καλοκαίρι και ένα χειμώνα στο τέλος ανακαλύψαμε και θυμηθήκαμε τη φύση μας. Η φύση μας και η πολιτική μας στάση είναι αυτή που ξέρετε και σας είναι γνωστή, η εξυπηρέτηση συγκεκριμένων συμφερόντων».

Δεν είναι έτσι; Μήπως αυτά είναι συγκεκριμένα, είναι συνθήματα και είναι κορώνες από την παρωχημένη αντιπολιτευτική μας διάθεση; Τι έχετε κάνει μέχρι τώρα από τη στιγμή που αποφασίσατε να μην είστε αδρανείς, άπραγοι και άβουλοι; Έχετε απαλλάξει τα υπερκέρδη από τη φορολόγηση, έχετε απαλλάξει πρόσφατα τους τραπεζίτες από τις ευθύνες τους για το ασφαλιστικό, έχετε διευρύνει το ωράριο εργασίας και τώρα επιτίθεστε στην αγορά εργασίας. Αυτό το έργο και αυτές οι παρεμβάσεις μιλούν από μόνες τους. Δείχνουν και αποδεικνύουν ότι έχετε πάρει θέση.

Και η θέση σας είναι απλή, παρά τις όποιες προθέσεις. Εσείς πιστεύετε ότι εξυπηρετώντας συγκεκριμένα συμφέροντα –αυτό δηλώνει η πολιτική σας- στο τέλος θα εξυπηρετηθεί η οικονομία και η κοινωνία μας. Ο ελαστικός χρόνος εργασίας και το διευρυμένο ωράριο στα καταστήματα έχουν κοινό παρονομαστή. Και αυτός ο κοινός παρονομαστής είναι να χτυπάμε και να εξαθλιώνουμε τον εργαζόμενο, τον ελεύθερο χρόνο του, το μέλλον του και το παρόν του. Αναδιανέμουμε υπέρ του κεφαλαίου σε χρόνο, χρήμα και κέρδη. Αυτά είναι απλά μαθηματικά. Δεν παίρνουν ούτε αντίρρηση ούτε αμφισβήτηση. Ο χρόνος ενσωματώνεται οικονομικά στο κεφάλαιο μέσα από την αναδιανομή του, που στο τέλος καταλήγει σε χρήμα. Φαίνεται ότι υλοποιείτε μια συγκεκριμένη ατζέντα. Έχετε ημερήσια διάταξη στην πολιτική σας και την υλοποιείτε κατά γράμμα.

Το ερώτημα δεν είναι αν αυτή είναι η πολιτική σας. Θα ήταν τουλάχιστον αφελές και αστείο να υποστηρίξετε ότι έχετε μια πολιτική φιλεργατική, ότι έχετε μια πολιτική υπέρ των χαμηλών εισοδηματικά τάξεων. Το ερώτημα είναι αν η πολιτική σας θα είναι αποτελεσματική. Πού είναι αποτελεσματική η πολιτική σας; Μπορεί να είναι αποτελεσματική για παράδειγμα στην καταπολέμηση της ανεργίας και στην επίλυση του θέματος της

απασχόλησης; Μα όταν λέτε στους εργοδότες δίνοντάς τους το εργοδοτικό δικαίωμα απλόχερα, δίνοντάς τους χρόνο και χρήμα, πιέζοντας και συμπιέζοντας τα εισοδήματα των εργαζομένων είναι σαν να τους λέτε κερδίστε χρόνο και μην κάνετε τίποτα. Και στην ουσία δεν θα κάνουν τίποτα. Μα ποιος εργοδότης με τέτοια δώρα θα έκανε εκσυγχρονισμό της επιχείρησής του; Ποιος εργοδότης με τέτοια δώρα θα έκανε νέες προσλήψεις και ανανέωση προσωπικού; Μα εδώ έχει φθηνότερες υπερωρίες και αυτά είναι δώρα δικά σας. Έχει περισσότερο χρόνο. Γιατί να προχωρήσει σε τομές αναγκαίες που χρειάζεται μια επιχείρηση για να είναι ανταγωνιστική;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**)

Η πολιτική σας, λοιπόν, είναι και ταξική και κοινωνικά άδικη, αλλά προφανώς θα είναι και αναποτελεσματική.

Οι μεταρρυθμίσεις σας –οι λεγόμενες μεταρρυθμίσεις- εγκαθιστούν μια νέα ταξική πραγματικότητα. Αφαιρείται χρόνος και εισόδημα από τους εργαζόμενους, καταργείται κάθε μορφή συλλογικής οργάνωσης, είναι σε βάρος της απασχόλησης, αλλά και σε βάρος της ανταγωνιστικότητας.

Έχετε αναλογιστεί, έχετε κάνει μελέτες πόσες επιχειρήσεις έκλεισαν επειδή είχαν ακριβό και ανελαστικό εργατικό κόστος; Γιατί και με ποια ιδεοληψία πιστεύετε ότι η επίθεση στον εργαζόμενο και στο εργατικό κόστος είναι η μαγική λύση για να σας λύσει και το πρόβλημα της λεγόμενης ανταγωνιστικότητας; Εκτός αν έχετε πρότυπο που έχει εφαρμοστεί σε άλλες χώρες. Εκτός αν θέλετε να είναι η Ελλάδα, Βουλγαρία ή Αλβανία.

Δωρίζετε, κύριε Υπουργέ, με την πολιτική σας χρόνο, ανθρώπινο δυναμικό, παρόν και μέλλον. Όλα αυτά, όμως, τα παίρνετε από τους εργαζόμενους. Το κάνετε συνειδητά και απροκάλυπτα. Το θέμα δεν είναι αν αυτή είναι η πολιτική σας. Το θέμα είναι ότι η πολιτική σας θα κοστίσει και στους εργαζόμενους και στην ελληνική κοινωνία και στο μέλλον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Τόγια.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Τσαλίδης.

Παράκληση, να τηρήσετε το εξάλεπτο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΑΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα όλοι συμφωνούμε ότι για ν' αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις του 21ου αιώνα χρειάζονται τολμηρές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις.

Προς αυτήν την κατεύθυνση προχωρά αυτή η Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση του κ. Κώστα Καραμανλή, μέσα στα πλαίσια όμως μιας κοινωνικής πολιτικής, την οποία μόλις περιέγραψε εν συντομία ο Υπουργός. Δηλαδή, αύξηση του εθνικού πλούτου και η αναδιανομή του στις οικονομικά ασθενέστερες τάξεις.

Επίσης, θα ήθελα να σας πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –και αναφέρομαι, κυρίως, σε εκείνους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης- ότι θα πρέπει επιτέλους να συνειδητοποιήσετε ότι υπάρχει μια αναντιστοιχία στις θέσεις σας και στην ελληνική κοινωνία, ανάμεσα στις θέσεις που υποστηρίζουν οι συνδικαλιστικοί φορείς και οι οργανωμένες μειοψηφίες και στην ελληνική κοινωνία επίσης.

Επειδή ακούστηκαν πολλά και για τους ρυθμούς ανάπτυξης θα πρέπει εδώ να σας πω ότι όντως υπήρξε ένας υψηλός ρυθμός ανάπτυξης, ο οποίος ήταν διπλάσιος σχεδόν του μέσου όρου της Ευρωζώνης. Όπως, όμως, πολύ σωστά είπε και ο κ. Μπέζας, ήταν ένας πλασματικός ρυθμός ανάπτυξης, ο οποίος κατά κύριο λόγο οφειλόταν στα έργα των Ολυμπιακών Αγώνων και σε ό,τι άλλα έργα είχαν σχέση με τα έργα των Ολυμπιακών Αγώνων. Ήταν μια στρεβλή ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας η οποία σήμερα έχει αποδειχθεί περίτρανα.

Τι κάνει, λοιπόν, το νομοσχέδιο αυτό του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας; Εισάγει με τόλμη και αποφασιστικότητα –και πιστεύω ότι θα πρέπει να συγχαρούμε την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου αυτού- σημαντικές θεσμικές παρεμβάσεις αφ' ενός μεν για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων -και επομένως και για την προώθηση της απασχόλησης- αφ' ετέρου δε, ενισχύει την κοινωνική συνοχή μέσα από ευνοϊκές ρυθμίσεις για μια μεγάλη κατηγορία εργαζομένων.

Ειδικότερα, με το νομοσχέδιο αυτό επαναφέρεται ο θεσμός της υπερεργασίας, εξορθολογίζεται η αμοιβή της και επιπλέον καθιερώνονται δύο συστήματα διευθέτησης -χωρίς όμως να υπάρχει το διευθυντικό δικαίωμα- το ένα σε τετράμηνη βάση και το άλλο σε ετήσια βάση.

Επιπλέον –και αυτό θα μου επιτρέψετε να πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι είναι πολύ σημαντικό- ενισχύονται οι μηχανισμοί ελέγχου της αγοράς και γίνονται πιο αυστηρές οι υποχρεώσεις αλλά και οι κυρώσεις για τους παραβάτες εργοδότες.

Ειδικότερα στο άρθρο 1 του νομοσχεδίου, το οποίο αναφέρεται στα χρονικά όρια εργασίας, επαναφέρεται ο επιτυχημένος για πολλές δεκαετίες, κατά την άποψή μου, θεσμός της υπερεργασίας για την απασχόληση από την τεσσαρακοστή πρώτη ώρα έως την τεσσαρακοστή πέμπτη ώρα για το πενθήμερο και από την τεσσαρακοστή πέμπτη ώρα έως την τεσσαρακοστή όγδοη ώρα για την εξαήμερη εργασία με προσαύξηση του ωρομισθίου κατά 25%. Σε ό,τι αφορά δε την υπερωριακή απασχόληση, ισχύει ό,τι ίσχυε μέχρι σήμερα.

Όσον αφορά τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, όπως είπα και προηγουμένως, υπάρχουν δύο συστήματα, το ένα σε τετράμηνη βάση και το άλλο σε ετήσια, χωρίς, όμως, να υπάρχει το διευθυντικό δικαίωμα, για το οποίο τόση πολύ συζήτηση έγινε και τόσο πολύ μελάνι χρησιμοποιήθηκε.

Τι σημαίνει, λοιπόν, η διευθέτηση του χρόνου εργασίας; Σημαίνει ότι ο ανώτερος ημερήσιος χρόνος απασχόλησης καθορίζεται σε δέκα ώρες, με υποχρέωση, όμως, αντίστοιχης μείωσης κατά δύο ώρες του οκταώρου σε άλλη περίοδο εκτός από εκείνη του ρυθμιζόμενου χρόνου.

Και πώς ακριβώς εφαρμόζεται αυτή η διευθέτηση του χρόνου εργασίας; Μέσα από μία συμφωνία εργοδότη και συμβουλίου εργαζομένων. Όταν σε μερικές περιπτώσεις δεν υπάρχει συμφωνία, τότε αποφασίζει μία πενταμελής επιτροπή, στην οποία συμμετέχουν δύο εκπρόσωποι των εργοδοτών, δύο των εργαζομένων και ένας επιθεωρητής εργασίας, πάντοτε σε επίπεδο νομού. Και βέβαια η άρνηση του εργαζομένου, δεν σημαίνει ότι μπορεί να δώσει το δικαίωμα στον εργοδότη να καταγγείλει τη σύμβαση εργασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσα να πω πολλά, αλλά θα τελειώσω με τα εξής: Μας κατηγορείτε, εσείς, οι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι μειώνουμε τις αποδοχές των εργαζομένων, ότι τις παίρνουμε από τις τσέπες των εργαζομένων και τις μεταφέρουμε με βίαιο τρόπο στις τσέπες των εργοδοτών. Δεν κάνουμε τίποτε άλλο, από το να επαναφέρουμε αυτό που ίσχυε επί Ανδρέα Παπανδρέου και Κώστα Σημίτη. Ήταν κάτι το οποίο στηρίξατε. Αποφασίστε, λοιπόν, πότε και ποιες κυβερνήσεις διέπρατταν αυτό το ατόπημα κατά την άποψή σας. Τότε; Οι κυβερνήσεις που εσείς στηρίξατε;

Θα ήθελα να σας διαβάσω αυτά που έλεγε ο κ. Πρωτόπαπας, όταν συζητιόταν ο ν. 2874/2000. Είπε επί λέξει: «Η ρύθμιση για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας μπορεί να λειτουργήσει και να προσφέρει εργασία, γιατί όταν μια επιχείρηση ανταποκρίνεται στις συνθήκες των παραγγελιών της και στις εποχικές της απαιτήσεις, μπορεί να είναι ισχυρή και να βαδίσει στο μέλλον».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας αποφασίσει το ΠΑΣΟΚ πότε έλεγε την αλήθεια. Τότε ή σήμερα;

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Τσαλίδη.

Ο κ. Ανωμερίτης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις χώρες μεικτής οικονομίας, οι πολιτικές σταθεροποίησης, ανάπτυξης και κοινωνικής δικαιοσύνης δεν μπορεί παρά να πηγαίνουν μαζί. Τους τελευταίους μήνες με τις πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης διαπιστώνουμε ότι έχουμε ανατροπή των παραμέτρων και στους τρεις αυτούς τομείς.

Στη σταθεροποίηση, με την απογραφή, την αύξηση του πληθωρισμού και των ελλειμμάτων έχουμε πισωγύρισμα σε πολιτικές, που τα τελευταία χρόνια δουλέψαμε σκληρά για να τις ξεπεράσουμε.

Στην ανάπτυξη με τη μείωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, τη στέρηση του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, αλλά και με τον ανεκτέλεστο μέχρι την τελευταία του πνοή, δηλαδή το τέλος του 2006 αναπτυξιακό νόμο, δεν πρόκειται να δούμε εκείνα τα οποία η Κυβέρνηση επιδιώκει.

Αλλά η μεγάλη στέρηση, πέρα από τη σταθεροποίηση και την ανάπτυξη, έρχεται στον τομέα της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Οι νόμοι της απορύθμισης είναι νόμοι σε βάρος των εισοδημάτων που προέρχονται από την εργασία και προς όφελος του κεφαλαίου. Το φορολογικό δε σύστημα το οποίο η Κυβέρνηση έχει εισάγει σαφώς αναδιανέμει τον πλούτο σε βάρος των ασθενέστερων τάξεων. Πιστεύουμε ότι μαζί με την αποδυνάμωση του κράτους αλλά και την αποδυνάμωση της αυτοδιοίκησης οδηγούμαστε σε μια πορεία οικονομικής ανάπτυξης χωρίς κοινωνική δικαιοσύνη.

Αντιλαμβάνομαι ότι η Νέα Δημοκρατία καθυστερημένα, όχι σε σχέση - όπως απάντησε η Κυβέρνηση στο ΚΚΕ προηγουμένως- με τις πολιτικές του ΚΚΕ για τον 19 ή τον 20ο αιώνα, επιχειρεί ν' ασκήσει σήμερα πολιτικές οι οποίες είναι μεταχρονολογημένος θατσερισμός ή θατσερισμός με παντελόνια σε μία παγκοσμιοποίηση, η οποία, με την επικράτηση των κερδοσκόπων μιας άναρχης αγοράς σε βάρος κυρίως μιας οικολογικά βιώσιμης ανάπτυξης, ενεργεί κυρίως σε βάρος των πολιτικών εκείνων που έχουν στόχο την εργασία.

Και το ερώτημα είναι πολύ απλό: Όλοι συμφωνούμε για την αύξηση της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας. Αλλά από τους συντελεστές εκείνους που αυξάνουν, που μεγεθύνουν την ανάπτυξη και οδηγούν σε μεγαλύτερη ανταγωνιστικότητα και παραγωγικότητα αυτός που ενδιαφέρει περισσότερο την Κυβέρνηση είναι μόνο ο συντελεστής «εργασία»; Πιστεύουμε ότι θα έπρεπε -και εγώ θα το δεχόμουν- να κάνουμε μία κουβέντα για όλα αυτά τα προτεινόμενα θέματα, αλλά μόνο αν ήταν ισόρροπη η απάντηση στα θέματα της ανταγωνιστικότητας και της παραγωγικότητας μαζί με τους άλλους συντελεστές οι οποίοι έχουν ευθύνη για αυτήν την καθυστέρηση.

Και για τη θεοποίηση της ιδιωτικής επιχείρησης, την οποία και πριν ο Υπουργός ανέφερε, θα ήθελα να του θυμίσω –μια και είναι άρθρο μέσα στο σχέδιο νόμου- ότι οι μεγαλύτερες ναυπηγοεπισκευαστικές μονάδες της χώρας, δηλαδή τον Σκαραμαγκά, την Ελευσίνα, τη Σύρο και το Καρά, τις διοικούσαν τέσσερις μεγάλοι επιχειρηματίες. Η εργασία είναι εκείνη που έριξε έξω εκείνες τις επιχειρήσεις ή ο «σοσιαλμανής» -όπως έλεγαν τότε, μετά το 1975- Καραμανλής;

Έχει ευθύνη το μάνατζμεντ, έχει ευθύνη η διοίκηση. Και αν σήμερα η ανταγωνιστικότητα και η παραγωγικότητα υποχωρούν, είναι γιατί έχουμε πλούσιους μάνατζερς και φτωχούς εργαζόμενους, διότι ο συντελεστής «διοίκηση» δεν μπορεί να είναι αποτελεσματικός και φυσικά λειτουργεί πάντα όχι μόνο σε βάρος των εργαζομένων αλλά και σε βάρος της ποιότητας ζωής του ίδιου του οικοσυστήματος.

Η παραοικονομία είναι χαρακτηριστικό των ιδιωτικών επιχειρήσεων και κάποτε μαζί με την θετική μας θέληση -μαζί με το δημόσιο τομέα, μαζί με τον ιδιωτικό τομέα, μαζί με τον κοινωνικό τομέα- να στηρίξουμε την ιδιωτική επιχείρηση, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι σε αυτόν τον τόπο η ιδιωτική επιχείρηση είναι κατά 30% ιδιωτική, αφού το άλλο 30% προέρχεται από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και φυσικά το άλλο 30% από το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κεφάλαιο, αφού μεγάλωσε τα κέρδη του μέσα από τις χρηματορροές, μέσα από τις χρηματικές αγορές, επιχειρεί να μεγιστοποιήσει τα κέρδη του, πρώτον, απομυζώντας τον κρατικό πλούτο -η συσσώρευση του κρατικού πλούτου είναι στο στόχαστρο του ιδιωτικού κεφαλαίου- και ταυτόχρονα επιχειρεί να συμπιέσει τις κοινωνικές κατακτήσεις. Αυτό φυσικά συμβαίνει σε όλον τον κόσμο. Η παγκοσμιοποίηση λειτουργεί υπέρ των λίγων και κατά των πολλών. Αλλά θα έρθει και το επόμενο βήμα, γι' αυτό και πρέπει να είμαστε προσεκτικοί, γιατί, μετά τη συμπίεση των κοινωνικών κατακτήσεων, θα έρθει η επίθεση στους δημοκρατικούς θεσμούς. Να γιατί η πρόοδος και η ευημερία στις χώρες μικτής οικονομίας δεν μπορούν παρά να έρχονται μέσα από ευρύτερες συναινέσεις και αυτό δεν έγινε σε αυτό το νομοσχέδιο. Το οικονομικά ορθό οφείλει να είναι και κοινωνικά δίκαιο. Ελεύθερη αγορά και κοινωνικές κατακτήσεις πάνε μαζί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής, όχι γιατί διαφωνούμε με κάποιες πολιτικές πρακτικές, αλλά γιατί για μας είναι θέμα αρχών, είναι θέμα σεβασμού των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, των ελεύθερων διαβουλεύσεων και φυσικά της τήρησης των διεθνών συμφωνιών.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Ανωμερίτη.

Το λόγο έχει ο κ. Στρατάκης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήταν πραγματικά λιγότερο οδυνηρό, όχι μόνο για τους φανατικούς οπαδούς της Νέας Δημοκρατίας αλλά και για τους αφελείς υποστηρικτές της, αν ο φιλοκυβερνητικός λόγος που ακούγεται από τους αγορητές της Νέας Δημοκρατίας στην Αίθουσα αυτή δεν ήταν τόσο αναληθής, τόσο ανακριβής και τόσο υποτιμητικός της νοημοσύνης κάθε σκεπτόμενου ανθρώπου. Και αυτό γιατί πολλοί από τους ψηφοφόρους της Νέας Δημοκρατίας πλήττονται και αντιλαμβάνονται, ανεξάρτητα αν το μαρτυρούν ή όχι, ότι τα μέτρα είναι οδυνηρά και πλήττουν τους εργαζόμενους. Κυρίως αντιλαμβάνονται ότι δεν συμβάλλουν στην κατάκτηση των στόχων που υποτίθεται ότι θέλουν να υπηρετήσουν οι προτεινόμενες αυτές ρυθμίσεις, που επονομάζονται και μεταρρυθμίσεις, αν και είναι γνωστό ότι στην πράξη μόνο απορυθμίσεις μπορούν να χαρακτηριστούν.

Έγινε προσπάθεια από ορισμένους να διαφανεί ότι αποτελούν αυτές οι ρυθμίσεις ένα κομμάτι ενός ευρύτερου σχεδίου χωρίς αυτό το σχέδιο να φανερώνεται, αν και είναι γνωστό ποιο είναι, αν παρακολουθήσει κανείς με προσοχή τις δηλώσεις των στελεχών του ΣΕΒ.

Έτσι από τη μια μεριά καταγγέλλεται η πολιτική του ΠΑΣΟΚ ως αντεργατική και από την άλλη μεριά δήθεν η Νέα Δημοκρατία ως Κυβέρνηση με τις νέες ρυθμίσεις την επαναφέρει ως φιλεργατική. Ταυτόχρονα όμως δηλώνει ότι είναι η αιτία όλων των δεινών που η δήθεν ήπια προσαρμογή προσπαθεί να νικήσει και όλα αυτά τα οποία ακούστηκαν από χθες μέσα στην Αίθουσα αυτή. Τι καταλαβαίνουμε; Ότι τρικυμία εν ποτηρίω είναι η συλλογιστική της Νέας Δημοκρατίας.

Είπε για παράδειγμα ένας ομιλητής ότι θα δεχόταν η Νέα Δημοκρατία ότι είναι αντεργατική, αν το έλεγε το ΚΚΕ και το πολύ-πολύ ο Συνασπισμός, δεν το καταλαβαίνει όμως αν το λέει το ΠΑΣΟΚ. Τους ενδιαφέρει δηλαδή ποιος τους κατηγορεί προκειμένου να το αποδεχτούν και όχι γιατί τους κατηγορεί και ποια είναι η αιτία των κατηγοριών.

Το πιο κωμικοτραγικό όμως είναι το επιμύθιο σε όλα αυτά, ότι δηλαδή αντιπολιτευόμαστε την Κυβέρνηση γιατί μας ενοχλούν οι αγώνες του κ. Καραμανλή στην Ευρώπη για τη στήριξη των ελληνικών συμφερόντων που αφορούν τις επιδοτήσεις, τα εθνικά θέματα και όλα αυτά τα οποία πραγματικά πρέπει να υπερασπιστούμε στην Ευρώπη. Αυτό δηλαδή που εμείς θα θέλαμε πράγματι να κάνει και δεν το κάνει. Το βλέπουμε καθημερινά. Το είδαμε και χθες και προχθές με τις επιδοτήσεις της σταφίδας και των άλλων αγροτικών προϊόντων, το βλέπουμε με τα εθνικά θέματα και με ένα σωρό άλλες εξελίξεις που υπάρχουν. Είναι θέματα για τα οποία μας καταμαρτυρούν πλήρη ανυπαρξία οι εταίροι μας. Και αυτό θέλουν να το παρουσιάσουν ως επίτευγμα. Αυτή είναι η κατάντια δυστυχώς.

Ορισμένοι έχουν μάθει και δεν ξεχνούν να ψελλίζουν το τροπάριο συκοφάντησης και υποτίμησης του ελληνικού λαού και της χώρας ως ανίσχυρης και χρεοκοπημένης άρα και των ιδίων. Αυτό όμως δεν γίνεται άδολα. Είναι σίγουρο. Αντίθετα προσπαθούν μ' αυτόν τον τρόπο να δικαιολογήσουν την κατάρρευση που έφεραν σε πολύ λίγο χρόνο, μόλις σε δεκαέξι μήνες από τότε που ανέλαβαν τη διακυβέρνηση, αλλά βέβαια και την υπερχρέωση που οι ίδιοι δημιουργούν γιατί αδυνατούν να εισπράξουν αυτά που οι ίδιοι υπολόγιζαν ότι έπρεπε να εισπράττονται

αν και το ΑΕΠ από κεκτημένη ταχύτητα εξακολουθεί αν και μειούμενο, να είναι σε ποσοστά ικανοποιητικά. Και αυτό οφείλεται ασφαλώς στη διακυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Ταυτόχρονα όμως υποκρύπτουν ότι αν η χώρα δεν ήταν ισχυρή και εντός ΟΝΕ, στην οποία μπορεί να παραμείνει κάποια χώρα εάν εξακολουθεί να είναι ισχυρή, τότε ο πληθωρισμός θα ήταν ανεξέλεγκτος και η πλήρης κατάρρευση θα ήταν θέμα μόνο λίγων μηνών, ιδιαίτερα με τις κυβερνητικές πρακτικές της Νέας Δημοκρατίας.

Δεν καταρρέει όμως όλο αυτό το οικοδόμημα της χώρας και της οικονομίας γιατί το ΠΑΣΟΚ έχει βάλει γερά θεμέλια. Είναι ισχυρά και αντέχουν στους βομβαρδισμούς που κάνει η Νέα Δημοκρατία. Βέβαια εδώ πρέπει να πούμε ότι αυτό το οικοδόμημα το έχτισαν με κόπο εργαζόμενοι και εργοδότες, αλλά και με συναίνεση και με κοινές προσπάθειες.

Κάποιοι όμως θέλουν να το κατεδαφίσουν και ο λόγος είναι ένας. Είναι το κομματικό όφελος που θέλουν και, δεύτερον, να κατηγορήσουν το ΠΑΣΟΚ και να το συκοφαντήσουν. Επίσης, υπάρχει ένας άλλος λόγος που είναι να ξεπουλήσουν τα υλικά της κατεδάφισης μόνο στους εργοδότες. Όλα αυτά γίνονται με μία επιστημονικά τεκμηριωμένη επικοινωνιακή τακτική που άρχισε να γίνεται αντιληπτή από το σύνολο του ελληνικού λαού και χθες είχαμε την πρώτη μεγάλη απόδειξη. Η πραγματικά μεγάλη συμμετοχή των εργαζομένων στη χθεσινή απεργία δείχνει πως άρχισε ο ελληνικός λαός να αντιλαμβάνεται το τι συμβαίνει σ' αυτήν τη χώρα.

Είναι γεγονός ότι χρειάζεται να ενισχύεται συνεχώς η ανταγωνιστικότητα και να προωθείται η απασχόληση με νέους τρόπους και σύγχρονα μέτρα. Όμως, τα συγκεκριμένα εκτός από παμπάλαια που χαρακτηρίζουν μια εποχή από τις πλέον αντεργατικές στη χώρα μας όταν πάλι στην εξουσία είχαμε δεξιά διακυβέρνηση, είναι επίσης και ατελέσφορα, μονομερή και μόνο προς το συμφέρον προβληματικών εργοδοτών, μη ικανών να ανταποκριθούν στο διεθνή ανταγωνισμό.

Η κατάργηση του οκταώρου και η νέα διευθέτηση του χρόνου εργασίας χωρίς συναίνεση έχει ως συνέπεια τη μείωση του εισοδήματος των εργαζομένων. Η ελληνική επιχείρηση, κύριε Υπουργέ, χρειάζεται μια άλλη δυναμική πολιτική σε σχέση με το ανθρώπινο δυναμικό για να μην απασχολεί μόνο οικονομικούς μετανάστες αν το κόστος της εργασίας είναι πολύ μικρό και αυτή είναι ο εκσυγχρονισμός των δομών για να αξιοποιήσει καλοπληρωμένους εργαζόμενους προκειμένου να μπορέσει να σταθεί στο νέο περιβάλλον.

Ο διπλασιασμός του μεροκάματου το 1981 από τον Ανδρέα Παπανδρέου έδειξε το δρόμο. Η διατήρηση των επιχειρήσεων μόνο εξαιτίας της σμίκρυνσης του κόστους εργασίας σίγουρα κάποια στιγμή θα τις οδηγήσει εκτός Ελλάδος γιατί κάπου αλλού θα υπάρχει ακόμα πιο φθηνή εργασία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κοντογιάννης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην πολιτική είναι καλό να ανατρέχουμε στην ιστορία. Στη συζήτηση του νόμου για τον εκσυγχρονισμό του εμπορίου και το ωράριο η Αντιπολίτευση προσπάθησε να αντλήσει επιχειρήματα με αναφορές στον Βενιζέλο και τον Άη Στράτη με σαφή στόχο να ορθώσει και πάλι διαχωριστικά τείχη ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και τα ευρύτατα λαϊκά στρώματα που δημιούργησαν την κοινωνική συμμαχία και την οδήγησαν στην Κυβέρνηση. Βλέπουμε δηλαδή μια επιστροφή στη λογική άλλων εποχών που επί πολύ χρόνο κατάφερε να συντηρήσει τα διαχωριστικά τείχη στην Ελλάδα με ζημιά για τον τόπο προφανώς.

Αν αυτό, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, είναι το όραμά σας, τότε κρίμα. Βγείτε όμως και πείτε το καθαρά, με το όνομά του. Πείτε ότι εσείς αγωνίζεστε για ένα καλύτερο χθες για να ξαναφέρετε το παρελθόν στο σήμερα.

Στο παρόν σχέδιο νόμου είδαμε και αναφορές που παραπέμπουν σε ολοκληρωτικά καθεστώτα στην περίοδο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και σε κατηγορίες πως δήθεν η Νέα Δημοκρατία με την πολιτική της είναι αυτή που προσπαθεί να υψώσει διαχωριστικά τείχη. Όμως, ποιος αλήθεια ορθώνει διαχωριστικά τείχη; Εμείς με την πολιτική που ασκούμε ή εσείς με τα συνθήματα που εκτοξεύετε λόγω έλλειψης πολιτικής; Ορθώνουμε διαχωριστικά τείχη εμείς που οικοδομήσαμε την καλύτερη δημοκρατία στην Ελλάδα ή εσείς που με την πολιτική σας ως κυβέρνηση ξαναζωντανέψατε και την πλατεία Κλαθμώνος σε ορισμένες περιπτώσεις αλλά και τα μπλε και πράσινα καφενεία; Ορθώνουμε διαχωριστικά τείχη εμείς που προσπαθούμε να στελεχώσουμε με πολλά στελέχη του δικού σας στελεχικού δυναμικού ένα σύγχρονο κράτος δικαίου ή εσείς που υποδουλώσατε το κράτος σε τμήμα του δικού σας κομματικού μηχανισμού;

Στην πολιτική εκτός από μνήμη πρέπει να υπάρχουν και όρια τα οποία δυστυχώς ορισμένοι φαίνεται να έχουν ξεπεράσει. Η στάση αυτή είναι επικίνδυνη, γιατί σκόπιμα παραπλανεί και δεν δικαιολογείται μόνο από την έλλειψη θέσεων.

Τώρα εμφανίζεστε να ανησυχείτε για τους εργαζόμενους; Όταν τα περασμένα χρόνια άλλες επιχειρήσεις έκλειναν η μία μετά την άλλη και άλλες έφευγαν στο εξωτερικό, παίρνοντας μαζί και τις επιδοτήσεις και οι άνεργοι αυξάνονταν κατά χιλιάδες, τότε πού ήσασταν;

Κυρίες και κύριοι, τα πάντα σήμερα αλλάζουν στον κόσμο και αυτό που θέλετε να μας δείξετε είναι το ότι ταμπουρωνόσαστε πίσω από συνθήματα, πίσω από τη στείρα άρνηση της ευρηματικής θέσης πως μόλις γίνετε κυβέρνηση θα καταργήσετε και αυτόν το νόμο πίσω από μία προσπάθεια να συνεγείρετε την κοινωνία σε πρακτικές περασμένων δεκαετιών.

Δεν σας κάνει εντύπωση ότι η κοινωνία δεν ακολουθεί; Σε μας όχι, γιατί βλέπουμε ότι η κοινωνία βρίσκεται πιο μπροστά απ' όλους μας. Είδατε πόσο πέσατε έξω με τις χθεσινές κινητοποιήσεις; Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αντιμετωπίζοντας με υπευθυνότητα τα νέα παγκόσμια δεδομένα μέσα από ένα εθνικό θεσμικό πλαίσιο ανάπτυξης, επιχειρεί να δημιουργήσει τις συνθήκες που θα βγάλουν την Ελλάδα από το περιθώριο όπου την οδήγησαν οι κυβερνήσεις της τελευταίας εικοσαετίας.

Το νομοσχέδιο που σήμερα συζητάμε έρχεται να φέρει τα πράγματα έτσι, ώστε να μπουν οι βάσεις για μια νέα προσέγγιση. Ας εξετάσουμε πρώτα το θέμα των υπερωριών. Συγκεκριμένα, στην απασχόληση από την τεσσαρακοστή πρώτη έως την τεσσαρακοστή πέμπτη ώρα στο πενθήμερο και την τεσσαρακοστή όγδοη ώρα στο εξαήμερο η προσαύξηση του 25% αποσκοπεί στο να πληρώνονται επιτέλους οι ώρες αυτές στους εργαζόμενους. Γνωρίζετε καλά ότι οι περισσότερες εταιρείες, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, αν και απασχολούσαν το προσωπικό τους επιπλέον του σαρανταώρου, δεν κατέβαλλαν τις αμοιβές των υπερωριών, προφανώς λόγω του υψηλού κόστους, με αποτέλεσμα να οδηγηθούμε στη λεγόμενη «μαύρη εργασία». Ταυτόχρονα, η ιδιόρρυθμη υπερωρία του ν. 2874/2000 μπορούσε να επιβληθεί από τον εργοδότη στον εργαζόμενο. Προεβλέπετο, λοιπόν. Υπήρχε και τότε το διευθυντικό δικαίωμα. Η ισχύς του πλέον στην τεσσαρακοστή τέταρτη και τεσσαρακοστή πέμπτη ώρα της εβδομάδος ήταν σύμφωνη με τη βούληση των κοινωνικών εταίρων. Μιλάμε για την Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας του 2004 - 2005 στο άρθρο 16.

Απ' αυτό το σημείο και πέρα δεν υφίστανται αλλαγές. Για απασχόληση που υπερβαίνει αυτές τις ώρες η αμοιβή της νομίμου υπερωρίας παραμένει αμετάβλητη. Η προσαύξηση παραμένει 50% για εκατόν είκοσι ώρες ετησίως και 75% για παραπάνω από εκατόν είκοσι ώρες. Επίσης, παραμένουν αμετάβλητες οι διατυπώσεις νομιμότητας των υπερωριών. Το ό,τι η παράνομη υπερωρία ονομάζεται πλέον «κατ' εξαίρεση υπερωρία» δεν μεταβάλλει το χαρακτήρα της ως παρανόμου εργασίας για την οποία απειλούνται διοικητικές και ποινικές κυρώσεις, που μάλιστα με το σχέδιο νόμου γίνονται αυστηρότερες.

Δεν πρέπει, λοιπόν, να δίνουμε τόση σημασία στην αλλαγή της ονομασίας αλλά στα δεδομένα. Απόδειξη αποτελεί το ότι δεν προβλέπεται για την κατ' εξαίρεση υπερωρία αμοιβή, αλλά αποζημίωση με προσαύξηση 100% του καταβαλλόμενου ωρομισθίου.

Συγκριτικά με το ν. 2874/2000 για τις παράνομες υπερωρίες με αμοιβή 250% είναι φανερό ότι επρόκειτο για ουτοπική διάταξη, αφού κανείς εργοδότης δεν πλήρωνε 250% υπερωρία.

Με το άρθρο 1 του σχεδίου νόμου δεν καταργείται το οκτά-

ωρο. Πρόκειται για κάτι που η Κυβέρνηση δήλωσε ξεκάθαρα από την πρώτη στιγμή και που σκόπιμα διαστρεβλώνεται από την Αντιπολίτευση, σε μία προσπάθεια δημιουργίας μιας ιδιότυπης εργασιακής τρομοκρατίας.

Στο άρθρο 2 του σχεδίου νόμου αναφέρονται ως ανώτατο όριο εργασίας οι δέκα ώρες ημερησίως, με υποχρέωση αντίστοιχης μείωσης του χρόνου εργασίας. Αντίθετα, στη διευθέτηση του χρόνου εργασίας του ν. 2874/2000 υπήρχε η δυνατότητα δωδεκάωρης ημερήσιας απασχόλησης. Οι δώδεκα ώρες προέκυπταν από το άρθρο 3 του π.δ. 8899. Αυτό ανέφερε ότι η ημερήσια ανάπαυση πρέπει να είναι δώδεκα ώρες.

Με το ν. 2874/2000 σε περίπτωση που η συμφωνία για τη διευθέτηση χρόνου ήταν αδύνατη μεταξύ του εργοδότη και του εργαζόμενου το θέμα μπορούσε να επιλυθεί από τον Οργανισμό Μεσολάβησης και Διαιτησίας.

Στο καινούργιο νομοσχέδιο η καθιέρωση δύο συστημάτων διευθέτησης του χρόνου εργασίας, ενός ετήσιου και ενός τετράμηνου, προϋποθέτουν ασφαλώς κατ' αρχήν συμφωνία ανάμεσα στην επιχείρηση και το συμβούλιο ή το σωματείο των εργαζομένων. Η συγκρότηση της πενταμελούς επιτροπής διευθέτησης του χρόνου εργασίας –δύο εκπρόσωποι εργοδοτών, δύο εκπρόσωποι εργαζομένων και ένας επιθεωρητής εργασίας- θα λειτουργήσει σε νομαρχιακό επίπεδο και είναι εκείνη που θα επιλύει τις διαφορές, αποτελώντας θεσμό με ουσιαστικό ρόλο, εφόσον θα είναι σε θέση να γνωρίζει τα τοπικά προβλήματα και τις ανάγκες που παρουσιάζουν ιδιαιτερότητα ανά νομό. Παράλληλα, αφού θα έχει μόνο αυτό το έργο, θα μπορεί να κινηθεί ταχύτατα, όπως απαιτούν οι σύγχρονες ανάγκες των επιχειρήσεων, ενώ θα αντιμετωπίζονται και εποχικές ανάγκες και ανάγκες που δημιουργούνται από την πρόληψη καταστροφών.

Κυρίες και κύριοι, προσωπικά πιστεύω ότι το νομοσχέδιο που συζητούμε θα συμβάλει μαζί με τις λοιπές ρυθμίσεις που προωθεί η Κυβέρνηση στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας σε μία αγορά που διαρκώς εξελίσσεται, σε μία αγορά που πλέον έχει πολλά πρόσωπα, ανάλογα με τις περιοχές, και χωρίς να χάνει την ευαισθησία για τις κοινωνικές ανάγκες. Γι' αυτόν το λόγο ζητώ την υπερψήφισή του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κοντογιάννη.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντάρας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλες αυτές τις τελευταίες μέρες και, κυρίως, τις τελευταίες ώρες και καθώς ετοιμαζόμουν και εγώ να ανέβω στο Βήμα της Βουλής, για να κάνω μία σύντομη παρέμβαση για το συζητούμενο νομοσχέδιο, έπιασα τον εαυτό μου μερικές φορές να αισθάνεται έτσι όπως πρέπει να αισθάνονταν οι Έλληνες οπλαρχηγοί του αγώνα της απελευθέρωσης, την ώρα που ετοιμάζονταν να βγουν για μάχη απέναντι στους Τούρκους.

Ο Υπουργός καταθέτει ένα σχέδιο νόμου για την προώθηση της απασχόλησης και την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και οι συνάδελφοί μας του ΠΑΣΟΚ αντιμετωπίζουν τον κ. Παναγιωτόπουλο σαν τον Ταμερλάνο, σαν τον Τζένκινς Χαν, ο οποίος ετοιμάζεται να εισβάλει με τις ορδές και τα στίφη των ατάκτων Βουλευτών, ημών δηλαδή, της Νέας Δημοκρατίας, στον πολιτισμένο κόσμο και να τον ανατρέψει.

Τι είπε ο κ. Παπανδρέου για δεύτερη φορά; Είπε πως ό,τι ψηφιστεί, το ΠΑΣΟΚ θα το αλλάξει, μόλις γίνει κυβέρνηση. Άκουσα και τη δήλωση του κ. Πολυζωγόπουλου, πριν τη μετατρέψει μετά τη χθεσινή απεργία, ότι αυτά που θα ψηφίσουν οι Βουλευτές μέσα στο Κοινοβούλιο, εμείς θα τα ανατρέψουμε με τον αγώνα μας στους δρόμους.

Η κ. Διαμαντοπούλου θα ζητήσει ή ζήτησε ονομαστική ψηφοφορία για μια ακόμη φορά. Είπε επίσης ότι θα ζητήσει από όλους τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας σε κάθε περιφέρεια να λάβουν θέση επί των συγκεκριμένων ρυθμίσεων.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Για το ωράριο τώρα μιλάτε. Είμαστε σε περασμένη συζήτηση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑΣ: Συναφή όμως.

Οι θέσεις των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, ονομαστικές ψηφοφορίες πάλι, απειλές για ανατροπές των κοινοβουλευτικών αποφάσεων στους δρόμους, μια κινδυνολογία και ένα κούνημα του δαχτύλου. Και λέω ότι ξαναμπαίνουμε σε μια λογική του ποιοι είστε εσείς και ποιοι είμαστε εμείς. Δηλαδή, εμάς τι μας θεωρείτε; Με ποιο δικαίωμα αναφέρεστε τόσο απαξιωτικά στους συναδέλφους σας της Νέας Δημοκρατίας;

Τρομοκρατούμε τους πολίτες, απαξιώνουμε τα πάντα και μετά έχουμε την απαίτηση ο λαός, ο απλός πολίτης να σέβεται το Κοινοβούλιο και τους Βουλευτές του.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Να ζητήσουμε τη δήλωσή τους και τη θέση τους είναι υποτιμητικό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ, κυρία Διαμαντοπούλου, μη διακόπτετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑΣ: Με συγχωρείτε, αλλά αυτή δεν είναι πολιτική. Είναι πρόσκληση και πρόκληση προς τα τηλεοπτικά κανάλια...

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δημόσια ζητήσαμε να την καταθέσουν, όχι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Κωνσταντάρα, κυρία Διαμαντοπούλου, σας παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑΣ: Είναι σαν να λέμε «ελάτε, είμαι κι εγώ εδώ, φωνάζω κι εγώ καλά, βρίζω κι εγώ, πάρτε με κι εμένα και φωνάξτε με σε καμία εκπομπή». Αυτό λέω εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Κωνσταντάρα, είναι δικαίωμα κοινοβουλευτικό να ζητά ονομαστική ψηφοφορία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑΣ: Αυταρχική λογική της Κυβέρνησης, γενικευμένη επίθεση ενάντια στα δικαιώματα των εργαζομένων και τις κοινωνικές κατακτήσεις, αντεργατικές ρυθμίσεις, προσπάθεια του Υπουργού Απασχόλησης να φέρει το διευθυντικό δικαίωμα διά της πλαγίας οδού, θα καταργήσουμε το νόμο, όταν έρθουμε στην εξουσία κλπ.

Ο κ. Παναγιωτόπουλος είπε ότι στο ζήτημα των υπερωριών η Κυβέρνηση δεν κάνει τίποτε άλλο από το να επιστρέψει ορισμένες βελτιώσεις στο παλαιό σύστημα, που ίσχυε από το 1975 μέχρι το 2000. Επίσης, με την παράγραφο 1, «Χρονικά όρια εργασίας», το νομοσχέδιο επανέρχεται στο θεσμό της υπερεργασίας, που είχε εισαχθεί το 1975. Η ρύθμιση αυτή καταργήθηκε μόλις το 2000. Γιατί, λοιπόν, αφού ήταν τόσο αντεργατική, δεν καταργήθηκε από τόσες κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ;

Δεν θα φάω άλλο χρόνο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Απλώς θα πω ότι η χθεσινή απεργία απέδειξε ότι δεν υπάρχουν αυτά τα εκατομμύρια των εργαζομένων πολιτών, οι οποίοι είναι εναντίον μας και δεν υπάρχει αυτή η λαϊκή οργή, την οποία ακούμε να προβάλλεται ασμένως από παντού.

Οι αμοιβές των υπερωριών πραγματικά μειώνονται, για την υπερεργασία από 50% στο 25% στο καταβαλλόμενο ωρομίσθιο, για τη νόμιμη υπερωριακή απασχόληση και μέχρι τη συμπλήρωση εκατόν είκοσι ωρών ετησίως από το 75% στο 50% και για κάθε ώρα μη νόμιμης υπερωρίας –είναι χαρακτηρισμός του νόμου του 2000- ή της κατ' εξαίρεση υπερωρίας –χαρακτηρισμός του παρόντος νόμου- από το 250% στο 100%. Το ερώτημα που τίθεται είναι το εξής: πόσοι εργαζόμενοι επωφελήθηκαν από τις ρυθμίσεις του προηγούμενου νόμου; Μήπως επωφελήθηκαν μόνο κάποιοι «ημέτεροι» σε δημόσιους οργανισμούς και επιχειρήσεις του ευρύτερου δημόσιου τομέα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ψηφίζω το νομοσχέδιο Παναγιωτόπουλου, το ψηφίζω επώνυμα, το ψηφίζω ανοιχτά και ονομαστικά. Όλα επώνυμα, ανοιχτά και ονομαστικά γίνονται σ' αυτήν την Αίθουσα. Και αισθάνομαι, όπως όλοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, ότι το ψηφίζω περήφανα και με ψηλά το κεφάλι.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντάρα.

Το λόγο έχει ο κ. Μιλτιάδης Παπαϊωάννου.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι σήμερα βιώνουμε, σε παγκόσμιο επίπεδο, μία φρενήρη, θα έλεγα, κινητικότητα κεφαλαίων και εργασίας. Είναι το φαινόμε-

νο της παγκοσμιοποίησης που από μόνο του θέτει μεγάλα και δύσκολα ερωτήματα. Είναι επίσης αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η Ευρώπη βρίσκεται στο επίκεντρο αυτών των εξελίξεων και δεδομένων, αφού στην ουσία καλείται στο στόχο της παγκοσμιοποίησης και της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας της να αποδεχθεί τις αμερικανικές αξίες, να αμφισβητήσει την ειδοποιό διαφορά της, που είναι το ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο.

Στα πλαίσια, λοιπόν, αυτά της νέας οικονομίας και των νέων δεδομένων διαμορφώνονται χρόνια τώρα στην Ευρώπη δύο διαφορετικές πολιτικές. Και βέβαια στο σημείο αυτό αναδεικνύονται και οι σύγχρονες, θα έλεγα, ιδεολογικές διαφορές, οι νέες διαχωριστικές γραμμές.

Οι νεοφιλελεύθεροι, δεκαπέντε τουλάχιστον χρόνια πριν, πήραν μία σαφή θέση: αμφισβητούν το ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο και επιδιώκουν την προσαρμογή της Ευρώπης στο οικονομικό, κοινωνικό σύστημα αξιών. Τη γραμμή των νεοφιλελεύθερων έκτοτε ακολουθούν όλες οι συντηρητικές κυβερνήσεις, όλα τα λεγόμενα ευρωπαϊκά λαϊκά κόμματα, συμπεριλαμβανομένης και της Νέας Δημοκρατίας. Ίσως μία εξαίρεση αποτέλεσε η περίοδος του κ. Κολ στη Γερμανία.

Πυρήνας της νέας ιδεολογίας και της νέας πολιτικής ήταν η αποδυνάμωση του κοινωνικού κράτους, η απορύθμιση των εργασιακών σχέσεων με την απελευθέρωση των ωραρίων, την ουσιαστική κατάργηση του οκταώρου, την κατάργηση της άδειας για ομαδικές απολύσεις, την αποδυνάμωση των συμβάσεων αορίστου χρόνου, την πρόσληψη προσωπικού μέσω γραφείων ενοικίασης εργαζομένων, τη συμπίεση μισθών και ημερομισθίων, την αποδυνάμωση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων και βέβαια την αποδυνάμωση και το κτύπημα του συνδικαλιστικού κινήματος. Οι συνταγές είναι όλες ίδιες.

Οι σοσιαλιστές: Οι σοσιαλιστές προσπάθησαν με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ και στη συνέχεια με τις αποφάσεις του Λουξεμβούργου το 1997 να διαμορφώσουν μία νέα πολιτική για την Ευρώπη, μία πολιτική απασχόλησης, ανάπτυξης και προόδου. Πού έριξαν το βάρος; Στη γνώση, στην ποιότητα αναβάθμισης των προσόντων του ανθρώπινου δυναμικού -στόχο είχαν την πλήρη απασχόληση- στην καινοτομία, στην εισαγωγή των νέων τεχνολογιών. Δυστυχώς, όταν επικράτησαν στην Ευρώπη πάλι οι νεοφιλελεύθερες και οι συντηρητικές κυβερνήσεις, είχαμε αναθεώρηση της Συνθήκης της Λισαβόνας που αποτυπώθηκε, αν θέλετε, και στο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα.

Τι κάνει σήμερα η Νέα Δημοκρατία; Εφαρμόζει με συνέπεια μία ιδεολογία. Και αυτό, κύριοι συνάδελφοι, δεν πρέπει να ξεφεύγει της αρχικής μας σκέψης. Όλες τις οι επιλογές, τις οποίες βιώνουμε τον τελευταίο καιρό, δεν πρόκειται περί μεταρρυθμίσεων, πρόκειται περί πιστής εφαρμογής, περί συνέπειας σε μία πολιτική που έχει ένα βαθύτατα ιδεολογικό περιεχόμενο.

Ποιο είναι το μεγάλο ζήτημα εδώ: ενώ σε όλη την Ευρώπη η ευρωπαϊκή Δεξιά υποστηρίζει με συνέπεια την πολιτική της, εδώ η Νέα Δημοκρατία και οι αρμόδιοι Υπουργοί κρύβονται. Μιλούν περί λαϊκής Δεξιάς. Ακούμε διάφορα πράγματα «περί κόκκινου Πάνου» και «περί πράσινου Μάκη» και σερβίρουν στον ελληνικό λαό μία άλλη προσέγγιση σε σχέση με τα πράγματα, γιατί δεν θέλουν να πουν την αλήθεια. Και η απάντηση, κύριε Υπουργέ, είναι ότι δεν μπορεί να κρατάς για πολύ, οι μάσκες πέφτουν και σήμερα συνειδητοποιεί ο λαός τι κυβέρνηση ψήφισε.

Έρχομαι σε μία δεύτερη ενότητα, σε σχέση με την κατάσταση σήμερα της χώρας μας στην αγορά εργασίας: Αναμφίβολα, παρά τα θετικά μέτρα που πήραμε, υπάρχει πρόβλημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί υπάρχει ασυδοσία κυρίως από πλευράς εργοδοτών. Όταν εμείς κάναμε τους σχετικούς νόμους, ταυτόχρονα –θυμίζω εδώ- θεσμοθετήσαμε και στηρίξαμε το ΣΕΠΕ(Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας), γιατί για εμάς κυρίαρχο θέμα ήταν η ασφάλεια στο χώρο της εργασίας και όλες οι πρωτοβουλίες, κύριε Υπουργέ, ακόμη και για το ωράριο των καταστημάτων, ξεκινούσαν από το Υπουργείο Εργασίας -η νομιμοποίηση των οικονομικών μεταναστών ξεκινούσε από το Υπουργείο Εργασίας- γιατί η εργασία ήταν το βάθρο πάνω στο οποίο στηρίζεται ο σύγχρονος πολιτισμός και οι σύγχρονες κοινωνίες. Εσείς, κύριε Υπουργέ -ο Πρωθυπουργός σάς άφησε στο περιθώριο- δεν είσαστε μέσα στις εξελίξεις, άλλοι πήραν τις αποφάσεις. Και τι κάνουμε σήμερα; Βλέπουμε μία Κυβέρνηση να αφορίζει το κόστος εργασίας, όταν στην Ελλάδα το μισθολογικό είναι το χαμηλότερο στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όταν οι Έλληνες εργαζόμενοι εργάζονται περισσότερο κατά μέσο όρο από τον Ευρωπαίο εργαζόμενο. Αυτή είναι η αλήθεια.

Πριν από λίγο καιρό ακούσαμε τον κ. Καραμανλή να λέει ότι το 75% του μέσου όρου των αμοιβών δεν είναι καλό και πρέπει να συγκλίνουμε με πραγματικές αμοιβές, γιατί πράγματι -με βάση τις πολιτικές του ΠΑΣΟΚ- η σύγκλιση γίνεται με τον Ευρωπαίο ο οποίος ζει στην Κεντρική ή στη Βόρεια Ευρώπη.

Και σήμερα έρχεται ο ίδιος ο κ. Καραμανλής και μας συγκρίνει με τι; Με τις αμοιβές που υπάρχουν στη Ρουμανία, στη Βουλγαρία, στην Τουρκία. Δηλαδή έχουμε μία οπισθοχώρηση στην κεντρική σκέψη και ουσιαστικά μειώνεται το εισόδημα οκτακοσίων χιλιάδων εργαζομένων άμεσα, με αυτό το νομοσχέδιο, στο 10%-12% ή 15% κατ' άλλους. Και αυτό θεωρείται πρόοδος και μεταρρύθμιση, κύριοι συνάδελφοι.

Αυτά σερβίρουν στον ελληνικό λαό. Άλλωστε, αυτή η Κυβέρνηση δεν σηματοδότησε από την πρώτη στιγμή, κύριοι συνάδελφοι, την πολιτική της σε σχέση με την εργασία;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Φύγαμε από το Υπουργείο Εργασίας και το μετονομάσαμε Υπουργείο Απασχόλησης. Η σημειολογία είναι έντονη. Απασχόληση έχουν και όσοι ασχολούνται σε όλον τον κόσμο με σκουπιδοσυμβάσεις.

Θέλω να πω και κάτι ακόμη, κύριοι συνάδελφοι. Σήμερα το σύγχρονο ευρωπαϊκό δίκαιο είναι το δίκαιο των συλλογικών διαπραγματεύσεων. Έχει αντικατασταθεί το δίκαιο από τις διατάξεις που νομοθετούν οι κυβερνήσεις. Και ενώ υπήρχε συλλογική διαπραγμάτευση –και τελειώνω με αυτό- που έλεγε ότι μειώνουμε τις υπερωρίες, γιατί ενδεχομένως ήταν ακριβές, ήταν υψηλό το ποσοστό του 50%, το πάμε στο 30%, αλλά η συμφωνία έλεγε ότι μειώνουμε και τις ώρες εργασίας από σαράντα στις τριάντα εννέα και αύριο στις τριάντα οκτώ ή και τριάντα επτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Παπαϊωάννου, ολοκληρώστε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και έρχεται η Κυβέρνηση και τι κάνει, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι; Καταργεί ουσιαστικά τη συλλογική διαπραγμάτευση, τη συλλογική σύμβαση και επιτίθεται στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Δεν θέλω να πάρω περισσότερο χρόνο, γιατί δεν έχω περισσότερο χρόνο, πάντως το σίγουρο είναι ότι η πολιτική στη διαδρομή της κάνει κύκλους. Και έκανε κύκλο μικρό αυτή η νεοφιλελεύθερη πολιτική την περίοδο 1990-1993. Εσείς, κύριε Υπουργέ –και ας το ακούσει και ο κύριος Πρωθυπουργός- επιλέξτε τον κύκλο σας, αν θα είναι τετραετία ή αν θα είναι στη λογική του 1993. Δική σας είναι η επιλογή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Παπαϊωάννου.

Το λόγο έχει ο κ. Πρωτόπαπας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Υπουργέ, είδα με προσοχή χθες ότι διαβάζετε τις ομιλίες των πρώην Υπουργών και Υφυπουργών Εργασίας του ΠΑΣΟΚ. Σας συνιστώ να το κάνετε, αν και απ' ό,τι φαίνεται χαμένος πάει ο κόπος.

Καλό θα ήταν να είχατε κρατήσει και κάποια ζητήματα και να τα έχετε κρατήσει σωστά, γιατί αν είχατε διαβάσει καλά την ομιλία μου –την έχετε υπογραμμίσει μάλιστα σε εκείνο το σημείο- θα είχατε δει λίγο παρακάτω από το σημείο που διαβάσατε ότι λέει πως χρειαζόμαστε την ανταγωνιστικότητα στηριγμένη στην ποιότητα, τη γνώση και την ευελιξία με ασφάλεια. Αυτό ακριβώς είναι το ζήτημα που μας διαφοροποιεί.

Σήμερα φέρνετε ένα νόμο. Τι κάνετε; Προσπαθείτε να μας

πείσετε ότι η λογική, την οποία εξυπηρετείτε, θα αποδώσει καρπούς. Ποια λογική προωθείτε; Δύο ζητήματα: Ευελιξία χωρίς ασφάλεια και, δεύτερον, μείωση του εισοδήματος των εργαζομένων, πολιτική χαμηλού μεροκάματου για να τονώσετε την ανταγωνιστικότητα.

Έρχομαι πολύ συνοπτικά να αναφερθώ και στα δύο. Πρώτον: Ευελιξία χωρίς ασφάλεια. Παραδίδετε κυριολεκτικά τους εργαζόμενους στις ορέξεις του εργοδότη και μάλιστα σε μια εποχή που σε όλη την Ευρώπη υπάρχουν αντίστροφες ροπές.

Σας ρωτώ, κύριε Υπουργέ: Έχετε διαβάσει τον προβληματισμό της έκθεσης «Σέρκας», η οποία συζητήθηκε πρόσφατα και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και απασχολεί απ' ό,τι ξέρω και την Επιτροπή και το Συμβούλιο Υπουργών; Εκεί γίνεται μια προσπάθεια να μαζέψουν κυριολεκτικά μερικά ιδιαίτερα αρνητικά για τους εργαζόμενους συστήματα, τα οποία υπάρχουν γύρω από το χρόνο εργασίας σε όλη την Ευρώπη.

Βάζουν μεταβατικές περιόδους και λένε ότι με τη λήξη αυτών των μεταβατικών περιόδων θα πρέπει να επανέλθει πλήρως ο θεσμός της συλλογικής διαπραγμάτευσης σε ζητήματα που αφορούν το χρόνο εργασίας, όπως είναι και η διευθέτηση.

Και εγώ ερωτώ: Όταν στην Ευρώπη υπάρχει αυτή η συλλογιστική και μάλιστα βγήκατε και εσείς, βγήκαμε και εμείς και κάναμε και μια κριτική σε ορισμένα ζητήματα a la carte γύρω από το χρόνο εργασίας που υπάρχουν ακόμη, είναι δυνατόν να φέρνετε μια τέτοια νομοθεσία, μια τέτοια νομοθετική πρόβλεψη σε τελείως διαφορετική κατεύθυνση στην Ελλάδα;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ - ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Ποια είναι η αντίληψή σας για την κοινωνία; Ότι η κοινωνία δεν μπορεί να κάνει τίποτα, ότι η κοινωνία δεν μπορεί να πάρει καμία πρωτοβουλία, ότι η κοινωνία δεν πρέπει να αφεθεί ελεύθερη να κάνει συμφωνίες, συνδυάζοντας επιτέλους την ευελιξία με την ασφάλεια.

Υπάρχει ένας νεολογισμός σε όλη την Ευρώπη –θα επιχειρήσω να το μεταφράσω, το έχουν κάνει και άλλοι συνάδελφοι- η «ευαλφάλεια», που συνδυάζει αυτά τα δύο. Εσείς τι κάνετε; Το τελείως αντίθετο. Βαλκανικός αυταρχισμός των αρχών του 20ου αιώνα διαπνέει το νομοσχέδιό σας. Ο πατέρας - αφέντης, ο Υπουργός και ο εκπρόσωπός του. Ερχόσαστε και λέτε και στις δύο πλευρές, των εργαζομένων και των εργοδοτών, ότι: ξέρετε, δεν σας εμπιστευόμαστε. Δεν μπορείτε εσείς να ρυθμίζετε αναγκαίες, κρίσιμες επιλογές για την επιχείρηση. Δεν εμπιστευόμαστε τον κοινωνικό διάλογο, δεν πιστεύουμε στην προοπτική της συλλογικά οργανωμένης κοινωνίας. Είμαστε εμείς εδώ. Και ούτε καν, όπως παλιά επί Λάσκαρη, με κάποιον δικαστικό. Ο ίδιος είστε, κύριε Υπουργέ, προσωπικά εσείς, και ανεξάρτητα αν λέγεται Παναγιωτόπουλος ή αν λέγεται ο διευθυντής «χ» ή «ψ» της Επιθεώρησης Εργασίας, που δεν είναι αυτός ο ρόλος τους. Και ψεύδεστε, κύριε Υπουργέ -και χρησιμοποιώ συνειδητά τη λέξη- όταν λέτε ότι προβλέπεται από το νόμο του ΠΑΣΟΚ και την Επιθεώρηση Εργασίας, ότι η Επιθεώρηση Εργασίας μπορεί να αναλαμβάνει τέτοιες ευθύνες. Όχι. Η Επιθεώρηση Εργασίας μπορούσε να κάνει συμφιλίωση. Δεν μπορούσε να έχει την αποφασιστική ψήφο. Δεν μπορούσε να αποφασίζει. Δεν μπορούσε να είναι εκείνη, δηλαδή εσείς, που παίρνει τις αποφάσεις και καπελώνει κυριολεκτικά τις δύο πλευρές της παραγωγής, τους εργαζόμενους και τους εργοδότες. Αυτό κάνετε.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Και αν δεν γίνεται συμφωνία;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Και ερωτώ: Ποια υγιής επιχείρηση, αγαπητέ κύριε Πολύδωρα, θα παρακαλάει τον κ. Παναγιωτόπουλο και τις παραφυάδες αυτού, προκειμένου να συμφωνήσει σε κάποια διευθέτηση;

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Αν δεν γίνεται συμφωνία;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ποια υγιής επιχείρηση στην Ελλάδα –να το πω απλά, λαϊκά- θα ρίξει τα μούτρα της και θα πάει στον κ. Παναγιωτόπουλο να τον παρακαλάει, να φθάσει στη θετική ψήφο του Επιθεωρητή Εργασίας, προκειμένου να φθάσει σε μία διευθέτηση; Και αν αυτό είναι...

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Αν δεν γίνεται; Να μας απαντήσει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Σας παρακαλώ! Όταν μιλήσετε, θα ρωτήσετε και θα σας απαντήσουν.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πολύδωρα, δεν θα με φιμώσετε. Παρακαλώ μη με διακόπτετε, γιατί τελειώνει ο χρόνος μου. Κύριε Εκπρόσωπε, έχετε τη δυνατότητα να πάρετε το λόγο αμέσως μετά. Είστε έμπειρος κοινοβουλευτικός και αν δεν σας ανακαλέσει το Προεδρείο στην τάξη, το οποίο παρακαλώ να το κάνει,...

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Θέλω να μου πείτε, αν ξέρετε. Αν δεν γίνεται συμφωνία; Ερώτημα προς τους «ξερόλες» είναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ε, τώρα, είστε «ξερόλας», κύριε Πολύδωρα! Συγγνώμη για τη φράση μου.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Αν δεν έχετε συμφωνία; Πείτε μας μία λέξη. Θέλω να διδαχθώ από τα φώτα σας!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριε Πολύδωρα, σας παρακαλώ πολύ! Να μη γράφεται ό,τι λέει ο κ. Πολύδωρας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Καταλαβαίνω ότι δεν αντέχετε το διάλογο, καταλαβαίνω ότι δεν αντέχετε την αντιπαράθεση. Αυτή είναι η Νέα Δημοκρατία. Βαλκανικός αυταρχισμός των αρχών του 20ου αιώνα, κύριε Πολύδωρα! Αυτή είναι η πολιτική σας!

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ :...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Θα σας πω ό,τι θέλω εγώ στην ομιλία μου. Άλλη φορά να μας γράφετε και το λόγο, κύριε Εκπρόσωπε. Άλλη φορά θα σας αναθέτουμε να μας γράφετε και το λόγο. Ορίστε εικόνα Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας!

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ:...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ : Να μου θέσετε την ερώτηση, να σας δώσω μετά...

Και έρχομαι στο δεύτερο σημείο της ομιλίας μου και φυσικά ελπίζω ότι θα μου δώσετε το χρόνο, ο οποίος καταναλώνεται λόγω των διακοπών του καθ' όλα αγαπητού κ. Πολύδωρα, κυρία Πρόεδρε.

Αυτή είναι η εικόνα σας με τη διευθέτηση. Πάω στο θέμα τώρα που έχει να κάνει με τη μείωση του εργατικού κόστους. Εκεί στηρίζετε την ανταγωνιστικότητα. Έχουμε έτος ανταγωνιστικότητας το 2005 και οι παρεμβάσεις στην ανταγωνιστικότητα έχουν περιοριστεί στην έκδοση γραμματοσήμου. Πού είναι το πρόγραμμα για την ανταγωνιστικότητα; Πού είναι τα ζητήματα της ποιότητας που λέει η Λισαβόνα; Πού είναι η καινοτομία; Πού είναι η αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού; Πού είναι η εξωστρέφεια στην ελληνική επιχείρηση; Πού είναι αυτές οι παρεμβάσεις; Ποια είναι η λογική σας; Χαμηλοί μισθοί. Αύξηση του ΦΠΑ το 2005, χαμηλοί μισθοί το 2006, κόψιμο υπερωριών το 2006, νέοι φόροι για το 2006, δηλαδή, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, επιβάρυνση του εργαζόμενου, χωρίς να υπολογίζεται ότι κάποια στιγμή η ανοχή φθάνει στο τέρμα, ότι υπάρχουν και όρια κι ότι είναι ύβρις, κυριολεκτικά, να αναφέρεστε στον Ανδρέα Παπανδρέου που τουλάχιστον είχε το θάρρος κι ανέλαβε την ευθύνη να φέρει και την υπόλοιπη κοινωνία, αυτή που εσείς είχατε στο περιθώριο, στο προσκήνιο.

Και κλείνω με το εξής. Ένα μόνο σωστό είπατε όλον αυτό τον καιρό: ότι η πολιτική αυτή δεν είναι μόνο δική σας. Είναι πολιτική του Καραμανλή. Και έτσι είναι. Η πολιτική αυτή της ανεξέλεγκτης ευελιξίας χωρίς ασφάλεια, η πολιτική αυτή της μονόπλευρης μείωσης των εισοδημάτων, της στήριξης της ανταγωνιστικότητας στο χαμηλό μεροκάματο, που είναι καταδικασμένη γιατί ό,τι και να γίνει δεν μπορούμε να πάμε σε λογικές Ανατολικής Ασίας, -άλλα λένε οι αποφάσεις της Λισαβόνας, άλλα λένε οι δεσμεύσεις σας- είναι πολιτική του Καραμανλή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριε συνάδελφε, υπερκαλυφθήκατε στο χρόνο από τις διακοπές.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Αυτό σημαίνει ότι πάμε πίσω δεξιά, πίσω δεξιά ολοταχώς!

Αλλά εκείνο που πρέπει να ξέρετε, κύριε Υπουργέ, είναι ότι το μέλλον μας και το μέλλον της ελληνικής κοινωνίας δεν μπορεί να είναι το παρελθόν της παράταξής σας. Αυτό έχει κριθεί, είναι καταδικασμένο και ο ελληνικός λαός δεν πρόκειται να αφήσει να γυρίζουμε ολοταχώς σε αυτό. Γι' αυτό και το νομοσχέδιό σας να ξέρετε ότι στην πράξη θα ακυρωθεί και τα αποτελέσματα θα τα δείτε πολύ σύντομα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο κ. Φλωρίδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, διαβάζω σήμερα στην εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» τον εξής τίτλο: «Ζητείται νέο αναπτυξιακό μοντέλο». Είναι το ρεπορτάζ της εφημερίδας και ο τίτλος μετά τη χθεσινή συνεδρίαση της κυβερνητικής επιτροπής υπό τον κ. Καραμανλή.

Κύριε Υπουργέ, μια που είστε εδώ δεν μπορείτε να μας πείτε γιατί άραγε ενάμιση χρόνο μετά τις εκλογές αναζητάτε ακόμα το νέο αναπτυξιακό μοντέλο της χώρας; Εσείς δεν ήσασταν έτοιμοι για όλα πριν από τις εκλογές; Υπήρχε εκείνο το καταπληκτικό σύνθημά σας «Υπάρχει μια καλύτερη Ελλάδα και τη θέλουμε». Πού είναι, δεν μας λέτε; Γιατί δεν δείχνετε αυτήν την καλύτερη Ελλάδα στους εργαζόμενους και τη δείχνετε μόνο στους βιομήχανους και τους τραπεζίτες; Οι εργαζόμενοι δεν θα απολαύσουν ποτέ αυτήν την «καλύτερη» Ελλάδα που τους υποσχεθήκατε;

Ζητείται νέο μοντέλο ανάπτυξης ενάμιση χρόνο μετά και επίσης διαβάζω στο ρεπορτάζ ότι θα αποσταλεί –λέει- επιτροπή της Νέας Δημοκρατίας στη Δανία για να μελετήσει το μοντέλο της Δανίας και ενδεχομένως ο κ. Καραμανλής να παρουσιάσει το νέο αναπτυξιακό μοντέλο το Σεπτέμβριο και όλες οι ελπίδες πια της Νέας Δημοκρατίας μετατοπίζονται για το Σεπτέμβριο και θα κλείσουν τα δύο χρόνια και θα αναζητάτε ακόμα το αναπτυξιακό μοντέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Στην Κοπεγχάγη θα το παρουσιάσει!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Αλλά εγώ θέλω να σας ρωτήσω το εξής: Αυτά που κάνετε τώρα εδώ και όλο το προηγούμενο διάστημα δεν ήταν εκείνες οι συγκλονιστικές μεταρρυθμίσεις που συνθέτουν το νέο αναπτυξιακό μοντέλο της χώρας; Και το ρεπορτάζ της έγκυρης εφημερίδας, της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ», που δόθηκε προφανώς από τους Υπουργούς σας, τους συναδέλφους σας, λέει ότι χθες ήταν μια μεγάλη συζήτηση για το πού θα πρέπει να κατευθυνθεί η Ελλάδα. Δεν τα είχατε έτοιμα όλα αυτά;

«Όλα τα σφάζω, όλα τα μαχαιρώνω» ήταν το σύνθημά σας πριν από τις εκλογές. Για όλα είχατε λύσεις, αλλά τελικά το «όλα τα σφάζω, όλα τα μαχαιρώνω» είχε να κάνει αποκλειστικά και μόνο με τα δικαιώματα των εργαζομένων και κανενός άλλου. Όλοι οι άλλοι απολαμβάνουν μια πρωτοφανή παροχή δικαιωμάτων, δυνατοτήτων από τη δική σας πλευρά και κυρίως πλούτου! Γιατί και αυτό το νομοσχέδιο, όπως και το προηγούμενο που ψηφίστηκε την προηγούμενη εβδομάδα από την κυβερνητική Πλειοψηφία, δεν είναι τίποτα άλλο παρά νομοσχέδιο το οποίο θεμελιώνει τρομακτική μεταφορά πλούτου προς τους λίγους, ενώ το ακριβώς προηγούμενο νομοσχέδιο για την περίφημη επίλυση του ασφαλιστικού των τραπεζών ήταν μια ακόμα τρομακτική μεταφορά πλούτου προς τους τραπεζίτες από τους εργαζόμενους και τους ασφαλισμένους κυρίως του ΙΚΑ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, διαβάζω το εξής καταπληκτικό στην εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου. Το υπογράφει ο κ. Παναγιωτόπουλος. Αξίζει να σημειωθεί ότι για πρώτη φορά στη νομοθεσία μας εισάγεται με τις προτεινόμενες διατάξεις η ορολογία της «κατ' εξαίρεση υπερωρίας» σε αντικατάσταση του όρου «μη νόμιμη υπερωρία» με ό,τι η αλλαγή αυτή υποδηλώνει. Καταπληκτική εγγραφή, καταπληκτική άποψη στην εισηγητική έκθεση του κ. Παναγιωτόπουλου!

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ισχύουν όλες οι προβλεπόμενες από το νόμο κυρώσεις.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Μπορείτε λοιπόν να μας πείτε τι σημαίνει η φράση «με ό,τι αυτή υποδηλώνει»; Τι υποδηλώνει λοιπόν αυτή; Ότι καταργείται η ποινική και διοικητική υποχρέωση...

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Προσβάλλει τη νοημοσύνη του Έλληνα πολίτη να νομοθετούμε μη νόμιμες υπερωρίες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ. θα ακολουθήσετε και θα τα εξηγήσετε όλα αυτά.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Θα τα εξηγήσουμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Κύριε Πολύδωρα, σας βλέπω ότι με κοιτάτε κατάπληκτος, διότι φαντάζομαι ότι δεν μπορείτε κι εσείς να διανοηθείτε πώς είναι δυνατόν αυτό να αναγράφεται στην εισηγητική έκθεση και είναι πράγματι έτσι!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Τον ξεπερνά αυτή η διατύπωση!

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Φανταζόμουν ότι θα καταλαβαίνατε το σουρεαλισμό και θα τον απορρίπτατε!

(Γέλωτες στην Αίθουσα)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Σας ευχαριστώ πάρα πολύ γι' αυτήν την τοποθέτηση!

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Δεν μπορείς να νομοθετείς την παρανομία! Είναι σουρεαλισμός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριε Πολύδωρα, παρακαλώ ηρεμία στα σχόλια. Ο σουρεαλισμός έχει και αυτός όρια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Αυτό το οποίο περιγράφεται στο σύνολο της εισηγητικής έκθεσης...

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Είναι σουρεαλισμός να νομοθετείς την παρανομία, όπως οι κατ' εξαίρεση υπερωρίες.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Και το κατ' εξαίρεση αποδεικνύει την αποδοκιμασία της εννόμου τάξεως και δεν μπορείς να νομοθετείς την παρανομία.

(Θόρυβος στην Αίθουσα – Κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ! Κανένας διάλογος! Παρακαλώ, στην ώρα σας θα τα πείτε αυτά.

Κύριε Φλωρίδη, συνεχίστε στην ομιλία σας, όχι σε σχόλια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Ελπίζω, κύριε Υπουργέ, ότι αντιληφθήκατε το σχόλιο του Κοινοβουλευτικού σας Εκπροσώπου για το περιεχόμενο της νομοθετικής σας πρωτοβουλίας, το οποίο χαρακτηρίστηκε σουρεαλιστικό. Μακάρι να ήταν έτσι ...

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Μην πλαστογραφείτε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Είναι εξαιρετικά ρεαλιστικό όσον αφορά την περικοπή των δικαιωμάτων των εργαζομένων ...

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Σουρεαλιστική ήταν η ρύθμιση των υπερωριών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: ... και είναι ρεαλιστικότατο όσον αφορά τη μεταφορά πλούτου στους μεγάλους.

Όλοι όμως η εισηγητική έκθεση περιγράφει ένα καθεστώς που αφορά στους εργαζόμενους, που είναι κυριολεκτικά μία ζούγκλα. Δηλαδή, μία τρομακτική έκταση της παράνομης συμπεριφοράς των εργοδοτών η αντιμετώπιση της οποίας δεν γίνεται κατά νόμο και κυρίως μέσα από τα όργανα που το κράτος οφείλει να ενισχύει, όπως είναι το ΣΕΠ και το Σώμα των Επιθεωρητών το οποίο διαλύσατε, αλλά γίνεται με τη νομοθετική επικύρωση αυτής της ζούγκλας που επικρατεί στην αγορά εργασίας. Δηλαδή, με το γεγονός ότι νομιμοποιείτε εσείς όλες τις παράνομες συμπεριφορές των εργοδοτών. Αυτό είναι –με ό,τι αυτό συνεπάγεται- και το οποίο γράφετε στην εισηγητική σας έκθεση.

Και βεβαίως πώς η Κυβέρνηση η δική σας θα μπορούσε να ενισχύσει το Σώμα Επιθεωρητών, όταν είναι μία Κυβέρνηση η οποία δεν αγωνίζεται και δεν νομοθετεί για την προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων αλλά μόνο για το πώς θα κατοχυρώσει αυτό το βίαιο καθεστώς, το οποίο επικρατεί το τελευταίο διάστημα στην Ελλάδα όσον αφορά τη συμπεριφορά κάποιων εργοδοτών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω αμέσως, κυρία Πρόεδρε.

Και βεβαίως αντί να προσλάβετε εκατό και διακόσιους επιθεωρητές να ενισχύσετε το Σώμα, εξαγγείλατε την πρόσληψη των αγροφυλάκων. Μεταρρυθμιστική κυβέρνηση με αγροφύλακες! Θα κάνετε την Ελλάδα σύγχρονη χώρα με την πρόσληψη των αγροφυλάκων του Μητσοτάκη του 1993 και μάλιστα εννιά χιλιά-

δες. Και δεν σας νοιάζει να προσλάβετε διακόσιους ανθρώπους για να μπορέσετε να προστατεύσετε τα εργατικά δικαιώματα, τα οποία καταπατούνται βάναυσα από κάποιους εργοδότες. Και βέβαια δεν σας νοιάζει να προσλάβετε ελάχιστους γιατρούς και νοσοκόμες για να μπορέσετε να ανοίξετε, επιτέλους, αυτές τις μονάδες εντατικής θεραπείας στα καινούργια νοσοκομεία που σας παραδώσαμε και στα οποία προστρέχουν οι εργαζόμενοι. Κι αν αυτές δεν είναι ανοικτές, οι εργαζόμενοι πεθαίνουν γιατί οι πλούσιοι δεν έχουν ανάγκη απ' αυτές.

Και δεν έχετε, επίσης, σκοπό να προσλάβετε γεωπόνους σε αυτήν τη δύσκολη μεταβατική περίοδο της προσαρμογής των Ελλήνων αγροτών στη νέα κοινοτική αγροτική πολιτική.

Αυτός είναι ο εκσυγχρονισμός σας και οι μεταρρυθμίσεις σας: Οι αγροφύλακες του Μητσοτάκη του 1993. Και από εκεί και πέρα, η υπονόμευση όλων των κοινωνικών κατακτήσεων και των δικαιωμάτων των εργαζομένων για δεκαετίες ολόκληρες σ' αυτόν τον τόπο.

Αλλά, ένα να ξέρετε. Σας είδα να επιχαίρεστε –και με αυτήν τη φράση τελειώνω- για το γεγονός ότι τα συλλαλητήρια μπορεί μην είχαν πολύ κόσμο. Η αμφισβήτηση δεν παρουσιάζεται πια με τις κλασικές μορφές αντίδρασης του κόσμου. Η αμφισβήτηση και η απόρριψή σας είναι στις ψυχές και τα μυαλά των εργαζομένων, που κατανοούν ποιους πίστεψαν και με ποιους έμπλεξαν.

Αλλά να έχετε υπ' όψιν σας ότι στη δημοκρατία οι πολίτες ξεμπλέκουν με τις εκλογές. Και αυτές όποτε κι αν γίνουν, θα είναι ένα συντριπτικό πλήγμα για την παράταξή σας, η οποία χρειάζεται να παραμείνει άλλα είκοσι χρόνια στην αντιπολίτευση, μπας και μάθει για το ποια είναι τα πραγματικά συμφέροντα του λαού.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Σπηλιόπουλος

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο ελληνικός λαός σας είδε, σας έμαθε, σας γνωρίζει και να είστε βέβαιοι ότι τρέμει και μόνο στην ιδέα ότι μπορεί να σας ξαναδεί στην εξουσία με τα μυαλά που κουβαλάτε.

Ειλικρινά δεν αντιλαμβάνομαι τον εκνευρισμό σας. Όταν συζητούνται τόσο κρίσιμα και σοβαρά θέματα και ο ελληνικός λαός περιμένει να ακούσει συγκεκριμένες προτάσεις δεν μπορείτε να επικαλείστε ούτε τους αγροφύλακες ούτε οτιδήποτε άλλο και βεβαίως δεν μπορείτε να κακοποιείτε τόσο ασύστολα την αλήθεια επικαλούμενοι πράγματα που δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα.

Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι το συζητούμενο σχέδιο νόμου είναι όντως ιδιαίτερα σημαντικό, γιατί προωθεί την απασχόληση στοχεύοντας στην ανακούφιση των συνανθρώπων μας από την πιο μεγάλη μορφή κοινωνικής αδικίας, που είναι η ανεργία. Γιατί ενισχύει την κοινωνική συνοχή και γιατί στοχεύει στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των ελληνικών επιχειρήσεων, που ήταν και είναι ένα μεγάλο ζητούμενο.

Αλλά και γιατί, κατά την άποψή μου –και αυτό επίσης δεν αμφισβητείται- δίνει ρηξικέλευθες, πολύ σημαντικές, γενναίες θα τις χαρακτήριζα, απαντήσεις σε μία σειρά άλλων ιδιαίτερα σημαντικών προβλημάτων, που για πολλά χρόνια τώρα ταλάνιζαν σημαντικότατο αριθμό συνανθρώπων μας.

Όπως αντιλαμβάνεστε, αναφέρομαι στις συντάξεις λόγω θανάτου, στην εξαγορά χρόνου ασφάλισης για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος, στη ρύθμιση οφειλόμενων στα Ταμεία Τύπου, Τ.Α.Ξ.Υ και σε πλημμυροπαθείς. Στην εξόφληση καθυστερουμένων εισφορών από ελεύθερους επαγγελματίες και αυτοτελώς απασχολούμενους, στο συμψηφισμό καθυστερούμενων εισφορών, στη ρύθμιση αχρεωστήτως καταβληθεισών συντάξεων από τον ΟΓΑ κλπ..

Κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης και κυρίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, είναι λυπηρό ότι δεν έχετε το πολιτικό θάρρος για όλες αυτές τις τόσο σημαντικές ρυθμίσεις να πείτε δύο καλές κουβέντες, και ότι επικεντρώσατε την κριτική σας μόνο στις διατάξεις του σχεδίου νόμου που αφορούν στα χρονικά όρια εργασίας και στη διευθέτηση του χρόνου εργασίας. Είναι μία κριτική που στηρίζεται σε ασύστολα ψεύδη και σε μία απίστευτη κακοποίηση της αλήθειας, κατά την προσφιλή σας τακτική. Κατά την άποψή μου, επίσης, στηρίζεται στην απουσία αυτοκριτικής.

Κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, η ανευθυνότητα και η υποκρισία σας δεν έχουν όρια. Και για να ξεκαθαρίσουμε κάποτε τα πράγματα και να τα πούμε με το όνομα τους, μαθήματα κοινωνικής ευαισθησίας απ' αυτούς που φεύγοντας άφησαν πίσω τους μία κοινωνία των δύο τρίτων, απ' αυτούς που καθιέρωσαν το αποικιοκρατικό καθεστώς ενοικίασης εργαζομένων, δηλαδή το δουλεμπόριο στην αγορά εργασίας και το γνωστό καθεστώς της ασυδοσίας των εργαζομένων σε ό,τι αφορά την υπερωριακή αποζημίωσή τους, δεν δεχόμαστε.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Γεώργιος Παπανδρέου χειροκροτούμενος από τους Βουλευτές του κόμματός του)

Εκτός και αν δεν γνωρίζατε ότι παρά τις συλλογικές συμβάσεις και τους νόμους, πάντα οι εργοδότες εξεβίαζαν ασύστολα τους εργαζόμενους με την απειλή της απόλυσης, ώστε να εργάζονται υπερωριακά χωρίς να εισπράττουν δραχμή, χάνοντας έτσι σημαντικό μέρος του εισοδήματός τους.

Όμως, ο κ. Πολυζωγόπουλος και οι συν αυτώ, όπως φυσικά και συγκεκριμένα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης –«μέσα μαζικής παραπληροφόρησης», θα τα χαρακτήριζα εγώ- που τότε σιωπούσαν απέναντι σ' όλες αυτές τις προκλήσεις σε βάρος των εργαζομένων, σήμερα ξεσηκώθηκαν με στόχο προφανή, αλλά ανομολόγητο, να βλάψουν –όπως αφελώς πιστεύουν- τη σημερινή Κυβέρνηση.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση, για μία ακόμα φορά, ελλείψει θέσεων, κρύβεται πίσω από ορισμένους συνδικαλιστές, αλλά και από συγκεκριμένα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Κύριοι συνάδελφοι, με τέτοιες συμπεριφορές, το μέλλον δεν κερδίζεται, δεν κερδίζεται το αύριο σ' αυτόν τον τόπο. Γνωρίζουμε όλοι, όπως φυσικά και ολόκληρος ο ελληνικός λαός, ότι το πάθος σας για την εξουσία και, κυρίως, για τη νομή της εξουσίας, σας έχει τυφλώσει. Συγκρατηθείτε γιατί, αν συνεχίσετε έτσι, θα βρεθείτε μπροστά σε ακόμα μεγαλύτερες εκπλήξεις.

Οι πολίτες, όπως είπα και στην αρχή, σας είδαν, σας έμαθαν, σας γνωρίζουν. Και γι' αυτό να είστε βέβαιοι πως δεν παρασύρονται από τα τερτίπια σας. Μην κουράζεστε, λοιπόν. Μη χάνετε το χρόνο σας.

Κύριοι συνάδελφοι, οι προτεινόμενες ρυθμίσεις στοχεύουν στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των ελληνικών επιχειρήσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Είναι προφανές ότι σε σας η λέξη «ανταγωνιστικότητα» είναι παντελώς άγνωστη, γιατί, αν τη γνωρίζατε ή αν την πιστεύατε, θα λαμβάνατε τα αναγκαία μέτρα για να σταματήσει η φυγή περισσότερων από πέντε χιλιάδων ελληνικών επιχειρήσεων στις χώρες των Βαλκανίων, οι οποίες σήμερα σ' αυτές τις χώρες απασχολούν, απ' ό,τι διάβασα, περισσότερους από διακόσιους πενήντα χιλιάδες εργαζόμενους.

Κύριοι συνάδελφοι, κατά την άποψή μας και κατά τη δική μου άποψη, η αύξηση της ανταγωνιστικότητας των ελληνικών επιχειρήσεων θα δημιουργήσει ένα ασφαλέστερο εργασιακό περιβάλλον και θα εξασφαλίσει νέες θέσεις απασχόλησης.

Με το συζητούμενο σχέδιο νόμου βάζουμε απλούς, τίμιους και καθαρούς κανόνες για την προστασία των εργαζομένων. Η άποψη που διατυπώνεται από την πλευρά σας ότι μ' αυτήν τη ρύθμιση οι εργαζόμενοι θα χάσουν εισόδημα, είναι τουλάχιστον αστεία και αφελής.

Απεναντίας, μπαίνει τάξη. Διασφαλίζεται για τους εργαζόμενους το μείζον, που είναι η εξασφάλιση της δουλειάς τους, το μεροκάματο, το οποίο τόσο έχουν ανάγκη για να ζήσουν τις οικογένειές τους και αντιμετωπίζονται και οι γνωστές αυθαιρεσίες των εργοδοτών σε βάρος τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Καθιερώνονται, λοιπόν, κανόνες απλοί και καθαροί που θα είναι εφεξής γνωστοί σε όλους.

Και τελειώνοντας θα πω ότι η χώρα χρειάζεται βαθιές τομές και ρήξεις για να προχωρήσει μπροστά, βαθιές τομές και μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές. Αυτό το μήνυμα έστειλαν οι εκλογές της 7ης Μαρτίου, ένα μήνυμα που προφανώς δεν συνειδητοποιήσατε. Όποιος δεν αντιλαμβάνεται, λοιπόν, αυτήν την πραγματικότητα, είναι βαθιά νυχτωμένος. Η σημερινή Κυβέρνηση τολμά και προχωρά, γιατί βλέπει μπροστά και ψηλά, γιατί την ενδιαφέρει το αύριο, γιατί την ενδιαφέρουν αυτοί που έχουν πραγματική ανάγκη, γιατί την ενδιαφέρουν οι πολλοί, αυτοί που υποφέρουν και όχι οι λίγοι και οι προνομιούχοι, τους οποίους εσείς μονίμως υποστηρίζετε. Με αυτές τις σκέψεις υπερψηφίζω το συζητούμενο νομοσχέδιο.

Να είστε καλά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, κ. Γεώργιος Παπανδρέου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Ελληνισμός, ο Έλληνας πολίτης γνωρίζει ότι χρειάζονται μεγάλες αλλαγές στη χώρα μας. Γνωρίζει καλά ότι η παγκόσμια οικονομία και κοινωνία, φέρνει ανατροπές. Το ξέρει, διότι το ζει. Έχει δει ο Έλληνας τις εξελίξεις στα Βαλκάνια, με τους πολέμους, με την προσφυγιά της οποίας ένα μεγάλο μέρος φιλοξενήσαμε τα τελευταία χρόνια. Τις αυξομειώσεις στον τουρισμό λόγω αστάθειας, τρομοκρατικών ενεργειών, πολέμων, όπως στο Ιράκ ή και λόγω ανταγωνισμού από την Τουρκία, την Ασία, την Ισπανία και άλλες περιοχές. Βλέπει τη μείωση της ανταγωνιστικότητας των ελληνικών προϊόντων από τον αγρότη μέχρι το βιομήχανο και τις υπηρεσίες μας, με σκληρούς ανταγωνιστές από την Κίνα, την Ινδία, τη Λατινική Αμερική, αλλά και τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία που εντάσσονται σύντομα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Γνωρίζει ο Έλληνας πολίτης ότι όλες αυτές οι εξελίξεις μπορούν να δημιουργήσουν νέες ευκαιρίες. Γνωρίζει όμως επίσης ότι αποτελούν και απειλές. Απειλές, όπως είναι η φτώχεια, η νέα φτώχεια, η οικονομική και ψηφιακή ανισότητα, η περιβαλλοντική υποβάθμιση, η ανεργία, η πολιτιστική απαξίωση. Απειλές, που θα θίξουν την Ελλάδα, τη ζωή μας, την ασφάλειά μας, την ευημερία μας.

Ζητά ο Έλληνας πολίτης -και δικαίως ζητά- να προετοιμαστούμε. Απαιτεί από τις πολιτικές δυνάμεις του τόπου να τολμήσουν σοβαρές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις. Να προετοιμάσουμε και να αποκτήσουμε τις κατάλληλες δομές, νοοτροπίες και ανθρώπινο δυναμικό. Να μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τις εξελίξεις και αποτελεσματικά και με επιτυχία για την πατρίδα. Και αυτό είναι ένα πατριωτικό καθήκον. Ζητά να εξασφαλίσουμε μία πορεία σιγουριάς κάνοντας τομές στο κράτος, στην πρόνοια, στην επιχείρηση, στο σχολείο, στην προστασία του περιβάλλοντος. Να εξασφαλίσουμε και να εμβαθύνουμε τις ελευθερίες μας, τα δικαιώματά μας, τη δημοκρατία μας, την ποιότητα ζωής μας, τη φωνή και το κύρος μας διεθνώς, την ανθρωπιά και την αλληλεγγύη στο συνάνθρωπό μας και στη γειτονιά μας.

Είναι ψευτοδίλημμα αυτό που θέτει η σημερινή Κυβέρνηση, δηλαδή αν θα πρέπει ή όχι να γίνουν μεταρρυθμίσεις. Για το ΠΑΣΟΚ δεν υπάρχει αυτό το δίλημμα. Χωρίς μεταρρυθμίσεις δεν επιβιώνουμε. Τα διλήμματα είναι άλλα. Το πρώτο δίλημμα: Ποιες είναι οι αδυναμίες και ποια τα πλεονεκτήματά μας σε μια παγκόσμια οικονομία; Ποιες είναι οι κατάλληλες και οι απαραίτητες για την Ελλάδα μεταρρυθμίσεις; Αυτό μεταφράζεται στο ερώτημα: έχει σχέδιο η Κυβέρνηση για τη χώρα; Είναι η Κυβέρνηση αποτελεσματική;

Το δεύτερο δίλημμα:

Ποιους αφορούν οι μεταρρυθμίσεις; Ποιος κερδίζει από τις αλλαγές; Αυτό μεταφράζεται στο ερώτημα: Είναι η Κυβέρνηση κοινωνικά δίκαιη; Υποστηρίζει τη συνοχή της ελληνικής κοινωνίας; Λαμβάνει υπόψη της τις ανάγκες των ασθενέστερων κοινωνικών στρωμάτων; Έχει κοινωνική ευαισθησία;

Το τρίτο δίλημμα:

Με ποιον τρόπο θα γίνουν; Ποιες κοινωνικές δυνάμεις θα στηρίξουν; Ποιες συμμαχίες θα υπάρξουν; Ποιες δημοκρατικές διαδικασίες θα ακολουθηθούν; Ο πολίτης της χώρας θα έχει λόγο και συμμετοχή στις αλλαγές αυτές;

Και αυτό τέλος, μεταφράζεται στο ερώτημα: Πιστεύει η Κυβέρνηση σε στοιχειώδεις κανόνες διαβούλευσης και δημοκρατικού διαλόγου;

Το νομοσχέδιο αυτό αποτελεί την πιο τρανή απόδειξη ότι αποτύχατε, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, σε όλα τα παραπάνω μέτωπα. Συνεχίζετε να παίρνετε κάτω από τη βάση! Όμως, δεν είστε πια Αντιπολίτευση. Μετά από δεκαέξι μήνες στην Κυβέρνηση οδηγείτε την τροχιά της χώρας συστηματικά προς τα πίσω. Η εφαρμογή του νόμου αυτού θα καταγραφεί ως μνημείο κυβερνητικής ανικανότητας, οικονομικής αποτυχίας, κοινωνικής αδικίας και αλαζονικού αυταρχισμού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Θα σταθώ σε αυτά τα τρία σημεία:

Είναι το κόστος εργασίας αυτό που δημιουργεί πρόβλημα ανταγωνιστικότητας στη χώρα μας; Πού είναι η μελέτη σας; Δείχνετε ακόμα μία φορά την προχειρότητά σας.

Είναι αυτό το πρότυπο της ανάπτυξης που θέλουμε, την επένδυση στη φθηνή εργασία για μεγαλύτερη κερδοφορία και ευρωστία των επιχειρήσεων; Αυτό θα φέρει απασχόληση: Αυτό θα φέρει νέες θέσεις εργασίας; Αυτό θα φέρει νέα τεχνολογία;

Μπορούμε εμείς να φθάσουμε τους μισθούς της Βουλγαρίας, της Ινδίας, της Κίνας; Να μειώσουμε τόσο πολύ το κόστος του συστήματος πρόνοιας, ώστε να είμαστε ανταγωνιστικοί με χώρες σαν την Κίνα και τη Βουλγαρία; Με την πολιτική σας αποδεικνύετε καθημερινά ότι δεν καταλαβαίνετε ή δεν θέλετε να καταλάβετε τι σας γίνεται.

Εμείς έχουμε ένα τελείως διαφορετικό μοντέλο ανάπτυξης για τη χώρα μας: Είναι η επένδυση στον άνθρωπο, η επένδυση στην ποιότητα, η επένδυση στην ποιότητα εργασίας, η επένδυση στον εργαζόμενο, η επένδυση στην έρευνα και την καινοτομία. Το χτύπημα της γραφειοκρατίας μέσα από την απλοποίηση των κανόνων, την ηλεκτρονική διακυβέρνηση, τη διαφάνεια και την αποκέντρωση των αποφάσεων. Το χτύπημα της διαφθοράς και της πελατειακής αντίληψης.

Ευελιξία δεν μπορεί να υπάρχει, χωρίς να υπάρχει και ασφάλεια για τον εργαζόμενο. Γι' αυτό χρειάζονται τομές στο σύστημα πρόνοιας και κατάρτισης, που αντί να «παρκάρει» τον εργαζόμενο όταν δεν βρίσκει δουλειά, θα του εξασφαλίζει την ενεργή του επιστροφή στην αγορά εργασίας, μέσα από μέτρα εκπαίδευσης και κοινωνικής εργασίας. Πολλά είναι τα παραδείγματα. Χθες άκουσα κι εγώ από πολλούς συναδέλφους και του Κινήματός μας, όπως η κ. Δαμανάκη και άλλων χώρων, όπως του Συνασπισμού, ότι πρόσφατα το μεγάλο γεγονός στις ΗΠΑ είναι η μεταφορά μιας πολύ μεγάλης εταιρείας, της ΤΟΥΟΤΑ, στον Καναδά με αιτιολογία όχι τη φθηνή εργασία στο Οντάριο του Καναδά αλλά διότι εκεί είναι εκπαιδευμένοι οι εργαζόμενοι και θα μπορέσουν να αφομοιώσουν τις απαραίτητες καινοτομίες και τις αλλαγές που χρειάζονται στο χώρο της παραγωγής.

Όσο για τον ΣΕΒ και την εργοδοσία: ξέρουν ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν θα λύσει το πρόβλημα της ανταγωνιστικότητας, όμως τους βολέψατε. Χαίρονται, διότι εσείς μεταφέρετε απλά χρήμα από τον εργαζόμενο στην τσέπη του εργοδότη. Και αυτή είναι βέβαια μία μόνιμη πολιτική της Δεξιάς, το κράτος να βολεύει το κεφάλαιο.

Αυτό το βόλεμα όμως, είναι κοντόφθαλμο, είναι μπάλωμα, υποσκάπτει αντί να υποκινεί μία νέα δυναμική εκσυγχρονισμού των ελληνικών επιχειρήσεων, για την οποία έχουν τεράστια ευθύνη και οι ίδιοι οι εργοδότες.

Η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας εντείνει την πελατειακή εξάρτηση των επιχειρήσεων από το κράτος. Αυτό, είναι ένα ακόμα δείγμα του ιδιότυπου κρατισμού της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, θα έλεγα της Δεξιάς όλα αυτά τα χρόνια. Οι

εργοδότες επαναπαύονται στις προσωρινές τους απολαβές από τη δική σας κοντόφθαλμη πολιτική. Αν πιστεύετε ότι είναι μεταρρύθμιση να εξευτελίζετε τον εργαζόμενο και να θεωρείτε από την άλλη μεριά αυτονόητο ότι ο εργοδότης δεν έχει καμία ευθύνη για τον εκσυγχρονισμό της επιχείρησής του, τότε ζείτε σε άλλο κόσμο.

Το δεύτερο σημείο, που αφορά στο νομοσχέδιό σας, είναι το θέμα της κοινωνικής ευαισθησίας. Με το νομοσχέδιο αυτό επιβεβαιώνετε την απροκάλυπτη ταξική σας προτίμηση.

Έχετε σκεφθεί τις κοινωνικές επιπτώσεις αυτού του νομοσχεδίου; Ένα παράδειγμα: σκεφθήκατε τις εργαζόμενες μητέρες; Ο συνδυασμός του νόμου για το ωράριο, με το διευθυντικό δικαίωμα και τη διευθέτηση του χρόνου, αποτελεί ωρολογιακή βόμβα για το θεσμό της οικογένειας που εργάζεται στον ιδιωτικό τομέα. Θα έχει χρόνο η μάνα ή ο πατέρας για τα παιδιά; Ποιος θα τα κρατά αν συμπέσουν οι ώρες εργασίας των δύο γονιών; Πώς θα προγραμματίζουν την οικογενειακή ζωή τους;

Εμείς κατανοούμε απόλυτα τους αγώνες των εργαζομένων και τους συμπαραστεκόμαστε. Με τους πιο μετριοπαθείς υπολογισμούς οι πραγματικές αποδοχές των εργαζομένων μειώνονται τουλάχιστον κατά 15%, με αρνητικές επιπτώσεις για τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα και τις συντάξεις.

Είναι γνωστό ότι η αγορά εργασίας στην Ελλάδα δεν είναι ομοιόμορφη. Δίπλα στις ασφαλείς συνθήκες εργασίας στο στενό και ευρύτερο δημόσιο τομέα, υπάρχει η ανασφάλεια και συχνά και η ασυδοσία σε μέρος του ιδιωτικού τομέα. Υπάρχουν μισθοί των 600 και 700 ευρώ, η υπερωριακή εργασία που δεν αμείβεται, οι συνθήκες εργασίας χωρίς υγιεινή και ασφάλεια, η ανασφάλιστη εργασία. Υπάρχει η εργαζόμενη που απολύεται μόλις μάθει ο εργοδότης ότι περιμένει παιδί. Έχετε σκεφθεί το νέο εργαζόμενο; Αισθάνεται ανήμπορος και αδύναμος στον ιδιωτικό τομέα. Έχω συζητήσει με πάρα πολλούς νέους γι' αυτό το θέμα. Τι κάνετε γι' αυτόν; Έχετε σκεφθεί τον άνεργο; Τι κάνετε γι' αυτό; Τους κάνετε όλους πιο ανασφαλείς και πιο εξαρτημένους. Αν με τα παραπάνω συνδυάσει κανείς τη μείωση ή την υποχρηματοδότηση των ολοήμερων σχολείων, την υποχρηματοδότηση και το κλείσιμο της ενισχυτικής διδασκαλίας, την υποχρηματοδότηση της υγείας, όπου προσλήψεις δεν γίνονται, ενώ θα γίνουν προσλήψεις για την Αγροφυλακή, την έλλειψη έργων στην Περιφέρεια και δημόσιων επενδύσεων, την ακρίβεια και την αύξηση του ΦΠΑ, αν λάβει υπ' όψιν του κανείς, από την άλλη μεριά, και τη χαριστική φορολογική ρύθμιση για μετόχους και εργοδότες από την Κυβέρνησή σας και τις χαριστικές ρυθμίσεις για το εργασιακό, τότε έχουμε πλήρη την εικόνα μιας αντιλαϊκής Δεξιάς, κοινωνικά ανάλγητης, πολιτικά υποκριτικής, οικονομικά αναποτελεσματικής, που οδηγεί τη χώρα στην αποσύνθεση με μεγάλες ανισότητες, περισσότερη φτώχεια για τους φτωχούς και νέα φτώχεια για τη μεσαία τάξη. Αυτή είναι η πολιτική της Δεξιάς. Αυτή είναι η πολιτική της δήθεν Νέας Δημοκρατίας, της νέας εποχής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Κύριε Υπουργέ, μόνο ο Όργουελ θα μπορούσε να ονομάσει το νομοσχέδιο αυτό «για την απασχόληση και την κοινωνική συνοχή». Έρχομαι στο τρίτο σημείο, σχετικά με τον αυταρχισμό σας, τον αυταρχισμό της Νέας Δημοκρατίας. Το είπα στο νομοσχέδιο για το ωράριο και το επαναλαμβάνω και σήμερα. Το ΠΑΣΟΚ θα καταργήσει αυτές τις ρυθμίσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Γιατί θα τις καταργήσει; Μήπως αυτό είναι απλώς ένα τέχνασμα; Καθόλου. Μας χωρίζει βαθύτατα η φιλοσοφία με την οποία εσείς και νομοθετείτε και διαμορφώνετε πολιτική, έστω και ερασιτεχνικά όπως τη διαμορφώνετε. Έχουμε τεράστιες διαφορές, διότι ο τρόπος με τον οποίο εσείς κάνετε πολιτική, είναι μια επίδειξη κρατισμού, πελατειακών λογικών, αυταρχισμού και αυθαιρεσίας. Εδώ, στο νομοσχέδιο, υποβαθμίζεται και παραγκωνίζεται ο ΟΜΕΔ, ένα θεσμός δικαιωμένος, ένα θεσμός διαμεσολάβησης, ένας θεσμός που τιμούσε και τιμά το διάλογο μεταξύ των κοινωνικών εταίρων, που ψηφίστηκε ομόφωνα από τη Βουλή και είναι συμφωνημένος από τους κοινωνικούς εταίρους.

Γυρίζετε, δεύτερον, τη χώρα στο καθεστώς της διοικητικής παρέμβασης και της υποχρεωτικής διαιτησίας του 1955. Σκληρή, κρατική παρέμβαση. Εσείς χρησιμοποιείτε τη βίαιη ανακατανομή εξουσίας σε βάρος του εργαζόμενου ως πρότυπο επίλυσης διαφορών.

Η δε άμεση, εσπευσμένη και μέσω θερινής ραστώνης κατάθεση νομοσχεδίου, αποδεικνύει και τον πανικό σας και την αδυναμία να πείσετε ευρύτερα στρώματα του ελληνικού λαού για το δίκαιο των απόψεών σας, διότι δεν είναι δίκαιες οι απόψεις σας. Και βεβαίως, πόσω μάλλον που ο διάλογος ήταν απολύτως εικονικός και προσχηματικός. «Παυσίπονο», ίσως μόνο, για να δεχθούν δήθεν τα μέτρα τα δικά σας.

Πρόθεση τελικά ήταν και η κατάργηση του κορυφαίου κοινωνικού θεσμού της συλλογικής διαπραγμάτευσης. Μιας δημοκρατικής κατάκτησης του Εργατικού Κινήματος, μιας κατάκτησης της δημοκρατικής πολιτείας.

Εμείς αντιτασσόμαστε σε αυτήν τη λογική και σε παρόμοιες λογικές για τον απλούστατο λόγο, όχι μόνο ότι είμαστε βαθιά δημοκράτες, αλλά διότι πιστεύουμε ότι η ανάπτυξη μιας σύγχρονης δημοκρατικής χώρας, μιας χώρας που μπορεί να αντιμετωπίσει αυτές τις παγκόσμιες εξελίξεις, που μπορεί να ανταποκριθεί σε πολύ δύσκολες συνθήκες ευρύτερες, δεν μπορεί παρά να βασιστεί σε μια ευρύτατη κοινωνική συμφωνία.

Πεποίθησή μας είναι ότι η ελληνική κοινωνία έχει την ωριμότητα, όπως και ο Έλληνας εργαζόμενος, μέσα από μια συλλογική διαπραγμάτευση, χωρίς τη μονομερή επέμβαση του κράτους, να καταλήξει σε μια συμφωνία. Συμφωνία, όμως, όχι για να πεισθεί ο εργαζόμενος για τα μέτρα τα δικά σας. Συμφωνία, όπου ο εργαζόμενος θα έχει διασφαλίσει κέρδη από αυτήν, κέρδη έστω και σε προοπτική ουσιαστικής βελτίωσης της ζωής του. Κέρδη και για την επιχείρηση, την ανταγωνιστικότητά της, κέρδη για τον εργαζόμενο. Να κερδίζει η οικονομία, να κερδίζει η χώρα, να κερδίζουν οι πολίτες. Και αυτό μπορεί να γίνει μόνο μέσα από συστηματική δημοκρατική διαβούλευση και όχι μέσα από τον δικό σας αυταρχισμό, τον αυταρχισμό της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Τρίτον: Είναι απαραίτητο, είναι πατριωτικό καθήκον, αν θέλετε, να μπορούμε να κινητοποιήσουμε τον κάθε πολίτη, όλες μας τις κοινωνικές και παραγωγικές δυνάμεις, όλες τις δυνάμεις της παραγωγής και όχι τις δυνάμεις του παρασιτισμού. Να κινητοποιήσουμε, να εμπνεύσουμε. Να εμπνεύσουμε όμως, δίνοντας τη σιγουριά για το αποτέλεσμα, τη σιγουριά ότι ξέρουμε το δρόμο τον οποίο θα ακολουθήσουμε, τη σιγουριά ότι ξέρουμε που είναι ο στόχος. Και αυτό είναι στη βάση μιας συμφωνίας. Μόνο στη βάση μιας συμφωνίας μπορεί να πάμε τη χώρα μπροστά, όλους μαζί, όλη την κοινωνία, αναπτυξιακά και ανταγωνιστικά, ώστε όλοι να είναι συμμέτοχοι, όλοι να είναι συνυπεύθυνοι, με θετικά αποτελέσματα για τον κάθε πολίτη.

Δεν είναι η φιλοσοφία σας αυτή. Η φιλοσοφία σας είναι τελείως διαφορετική. Και δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι μέσα από τις ρυθμίσεις αυτές έχετε βάλει και ως στόχο να χτυπήσετε αλύπητα το συνδικαλιστικό κίνημα. Αλλά αυτό είναι μέσα στη λογική σας, μέσα στη λογική δεκαετιών της Δεξιάς, τη λογική ενός κρατισμού, ενός πελατειακού συστήματος ελέγχου, μιας αντίληψης ελέγχου των πάντων.

Αυτήν την αντίληψη δεν την έχετε αλλάξει, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Είναι βαθιά χαραγμένη στη δική σας συνείδηση και πρακτική. Όλοι να είναι υποχείριοι, να είναι ελεγχόμενοι από τη Νέα Δημοκρατία και το κόμμα. Η Εκκλησία να ελέγχεται από το κόμμα. Η Δικαιοσύνη να επηρεάζεται από τη Νέα Δημοκρατία. Η Δημόσια Διοίκηση; Μόνο τα γαλάζια παιδιά είναι αξιοκρατικό να πάρουν θέσεις είτε υψηλόβαθμες είτε νέες προσλήψεις. Τα Μέσα Ενημέρωσης; Όσο γίνεται υπό την κηδεμονία σας! Όταν ήρθατε να χτυπήσετε τη μεγάλη διαπλοκή. Την αυτοδιοίκηση να την πνίξουμε και να την κάνουμε εξάρτημα του κράτους. Τον εργαζόμενο, έρμαιο της τύχης του. Αυτά είναι τα έργα και οι ημέρες της Νέας Δημοκρατίας των τελευταίων δεκαέξι μηνών.

Πριν από λίγο καιρό μας κατηγορούσατε ότι εμείς υποκινούμε τις απεργίες και τις κινητοποιήσεις των εργαζομένων. Τις απεργίες και τις κινητοποιήσεις τις υποκινείτε εσείς με την πολιτική σας.

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, εμείς δεν έχουμε καμία ενοχή να συμπαραστεκόμαστε στο δίκαιο αγώνα του εργαζομένου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Και να ξέρετε, ότι συμπαραστεκόμαστε και θα συμπαραστεκόμαστε, διότι μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορεί να πάει η χώρα μπροστά. Να ξέρετε, ότι εμείς θα χτυπάμε συντεχνιακές λογικές, όπως αυτές που εσείς στηρίξατε με τις ρυθμίσεις στον ΟΤΕ. Θα είμαστε κοντά στον αδύναμο, σε αυτόν ο οποίος δεν είναι συνδικαλισμένος, διότι εσείς ποντάρετε σε αυτόν τον αδύναμο, που δεν έχει τη δυνατότητα να οργανωθεί σε συνδικάτο. Να ξέρει ότι θα μας βρει κοντά του, θα είμαστε μαζί του και θα παλέψουμε, οι προοδευτικές δυνάμεις αυτής της χώρας να συγκλίνουν, να βοηθήσουν στην ανάπτυξη, την ενδυνάμωση ενός σύγχρονου συνδικαλιστικού κινήματος, που θα πάει τη χώρα μπροστά, θα εκσυγχρονίσει τη χώρα. Διότι η διαφορά μας με εσάς είναι, ότι εμείς πιστεύουμε στην ανάπτυξη μαζί με τον πολίτη, μαζί με τον εργαζόμενο, όχι ενάντια στον εργαζόμενο, όπως εσείς πιστεύετε με αυτό το νομοσχέδιο.

Ίσως εδώ ο Μαρξ να επιβεβαιώνεται με τον τρόπο του. Καθώς αναπτύσσεται ο καπιταλισμός, καθώς αλλάζουν τα μέσα παραγωγής, η συγκλονιστική εξέλιξη της τεχνολογίας, η δύναμη του εργαζόμενου δεν μειώνεται. Αυξάνεται. Απλώς η δύναμη του εργαζόμενου σήμερα μειώνεται, λόγω των πολλών διαφορετικών αγορών που υπάρχουν σε διάφορες περιοχές της γης. Αλλά στην ουσία με τα νέα τεχνολογικά μέσα, η δύναμη του εργαζόμενου μεγαλώνει. Γιατί μεγαλώνει; Διότι η κοινωνία της πληροφορίας, τα εξελιγμένα μέσα παραγωγής, είναι τελικά στο ίδιο το ανθρώπινο δυναμικό, στο ίδιο το μυαλό του ανθρώπου. Όσο αυτό δεν το καταλαβαίνει ο εργοδότης, όσο δεν καταλαβαίνει ότι πρέπει να επενδύσει στη συνεργασία με τον εργαζόμενο, τόσο ο ίδιος ο εργοδότης θα γίνεται σκλάβος και έρμαιο μιας παγκόσμιας αγοράς.

Φίλες και φίλοι, αγαπητοί συνάδελφοι, με την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας η Ελλάδα φτωχαίνει. Με την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας η Κυβέρνηση επενδύει στη φθηνή εργασία. Επενδύει σε φτωχούς στόχους. Μειώνει τις προοπτικές για τη χώρα μας. Δημιουργεί ανασφάλεια, δημιουργεί φόβο, δημιουργεί μιζέρια. Το ΠΑΣΟΚ, εμείς, έχουμε άλλη φιλοσοφία. Εμείς επενδύουμε στον άνθρωπο. Επενδύουμε στο όραμα για την πατρίδα. Επενδύουμε στο σήμερα και στο μέλλον με σύμμαχο τον πολίτη, όχι ενάντια στον πολίτη. Εσείς βάζετε τον πολίτη απέναντί σας και αύριο ο πολίτης θα βάλει απέναντί του τη Νέα Δημοκρατία.

Η Ελλάδα αξίζει πολλά περισσότερα από ό,τι προσφέρει σήμερα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Καταψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο και θα το αποσύρουμε, όταν γίνουμε κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κ. Παναγιωτόπουλος.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση με αίσθημα ευθύνης έχει καταθέσει ενώπιον του ελληνικού Κοινοβουλίου ένα πολύ σημαντικό σχέδιο νόμου, με το οποίο επιχειρούμε να εξυπηρετήσουμε ένα διττό εθνικό στόχο: από τη μία πλευρά την αποφασιστική ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της μικρομεσαίας επιχείρησης στην Ελλάδα, η οποία είναι ο κατ' εξοχήν δημιουργός απασχόλησης νέων θέσεων εργασίας, δηλαδή ο κατ' εξοχήν μοχλός μείωσης της ανεργίας. Και από την άλλη να ενισχύσουμε την κοινωνική συνοχή, αποκαθιστώντας κοινωνικές αδικίες ετών, που άφησαν συγκεκριμένες ομάδες του πληθυσμού εκτεθειμένες στον κίνδυνο του κοινωνικού αποκλεισμού.

Από τους δύο στόχους επιδιώκουμε και τους δύο, χωρίς να παρεκκλίνουμε προς τη μία ή την άλλη πλευρά: Δηλαδή και ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής.

Πριν μπω στο κύριο μέρος του νομοσχεδίου, θα μου επιτρέψετε, όμως, να κάνω ορισμένες επισημάνσεις σε σχέση με αυτά που ακούστηκαν από τον αξιότιμο Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ κ. Γιώργο Παπανδρέου. Κατ' αρχάς, το έκανα χθες και θα το επαναλάβω και σήμερα κατά τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα παρακαλέσω να μην αμφισβητείτε ότι η μεγάλη παράταξη της Νέας Δημοκρατίας με τις λαϊκές και κοινωνικές καταβολές έχει τουλάχιστον την ίδια κοινωνική ευαισθησία με όλες τις άλλες πτέρυγες του Εθνικού Κοινοβουλίου.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Φραστικά. Στην πράξη, ανάποδα!

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Γιατί; Διότι δεν είπε κανείς ότι δεν υπάρχει στην πορεία των ετών και ένα τμήμα των Ελλήνων επιχειρηματιών, το οποίο συνήθισε να ζει με δάνεια, δανειοβίωτο, κρατικοδίαιτο. Ασφαλώς υπάρχει και ένα μέρος της επιχειρηματικότητας στην Ελλάδα που διακρίνεται ως αρπακτικό, μεταπρατικό, καθυστερημένο και παρασιτικό. Η αλήθεια είναι ότι εμείς στη Νέα Δημοκρατία, η οποία πιστεύει στην ελεύθερη αγορά και όχι στην ασύδοτη αγορά, βρεθήκαμε πάντοτε και θα εξακολουθήσουμε να είμαστε απέναντι σε αυτό το μέρος της ελληνικής επιχειρηματικότητας. Και η αλήθεια πάλι είναι ότι οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και μάλιστα οι τελευταίες κυβερνήσεις μέχρι το Μάρτιο του 2004 υπό τον Κώστα Σημίτη συνήψαν μία επιλεκτική κοινωνική συμμαχία με το πιο αεριτζίδικο, το πιο αντιδραστικό, το πιο παρασιτικό, το πιο καθυστερημένο, το πιο αρπακτικό κομμάτι της ελληνικής επιχειρηματικότητας, για να του δημιουργήσουν το πολιτικό θερμοκήπιο που του επέτρεψε ατιμωρητί να διαπράξει τη μεγαλύτερη λεηλασία σε βάρος των πολλών και των αδυνάτων και υπέρ των ολίγων προνομιούχων, η οποία έγινε με την αρπαγή στο ελληνικό χρηματιστήριο. Αυτή είναι η αλήθεια! Υπάρχει συλλογική μνήμη!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν μπορείτε να προσβάλλετε τη συλλογική μνήμη και να κατηγορείτε με άσφαιρα πυρά και με ψευδέστατους ισχυρισμούς την παράταξη που στήριξε τον εργαζόμενο, το χαμηλόμισθο, τον άνεργο, την οικογένεια με χαμηλό εισόδημα, που στήριξε τον κοινωνικό ιστό της ελληνικής κοινωνίας!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Έχετε πρόβλημα συλλογικής μνήμης!

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Τώρα, για να δούμε ακριβώς ποιες είναι οι θέσεις, διότι ακούσαμε μία ατέρμονα πολιτική, μία ακραία ρητορική και αυτό το οποίο κανείς νομίζω ότι πρέπει να σημειώσει ως πρώτο συμπέρασμα είναι ότι το ΠΑΣΟΚ προσήλθε σε αυτήν τη συζήτηση με μία κρίση διχασμού πολιτικής προσωπικότητας. Δεν έχουμε καταλάβει τελικά ποιες είναι οι θέσεις σας. Και επειδή ακριβώς δεν έχετε θέσεις, επειδή δεν μπορείτε να συμβιβάσετε την εξαλλότητα και τη μηδενιστική αντιπολίτευση του σήμερα με τις σπονδές και τους ύμνους στην ευελιξία της αγοράς που αναπέμπατε στο κυβερνητικό σας παρελθόν, καταφεύγετε σε ένα προπέτασμα οξύτητας και έντασης, σε μία συστηματική και ενορχηστρωμένη επίθεση διαστρέβλωσης και παραπληροφόρησης, σε ένα ρεσιτάλ πολιτικής παραλλαγής και πολιτικής υποκριτικής.

Για να δούμε, λοιπόν: Ποιος είναι εκείνος που καθιέρωνε διευθυντικό δικαίωμα στην ελληνική νομοθεσία; Αυτός είναι ο ν. 2639. Νάτο το ΦΕΚ: 2 Σεπτεμβρίου 1998. Αυτός ο νόμος σε παράγραφο άρθρου, που αφορά τη μερική απασχόληση, απροκάλυπτα διατυπώνει την αναφορά στο διευθυντικό δικαίωμα. Και τι λέει; Άρθρο 2 «Μερική απασχόληση». Ιδού: «Σε περίπτωση περιορισμού της δραστηριότητάς του, ο εργοδότης» -ακούστε φρασεολογία ΠΑΣΟΚική, δήθεν προοδευτική- «μπορεί να επιβάλει σύστημα εκ περιτροπής απασχόλησης στην επιχείρησή του, μόνο εφόσον προβεί» -όχι να υπάρξει συμφωνία- «σε διαβούλευση με τους νομίμους εκπροσώπους των εργαζομένων».

Μπορεί να επιβάλει, επαναλαμβάνω, σύστημα εκ περιτροπής απασχόλησης μόνο εφόσον γίνει διαβούλευση!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Η οποία δεν υπάρχει.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Η μονομερής απόφαση του

εργοδότη ξέρετε πώς λέγεται; Λέγεται διευθυντικό δικαίωμα.

Και τώρα για να καταδείξω τις αντιφάσεις και το διχασμό πολιτικής προσωπικότητας, για να καταδείξω την τρικυμιώδη θάλασσα συνεπειών του ΠΑΣΟΚ και την κρίση αξιοπιστίας, θα στεναχωρήσω το φίλο μου τον κ. Πρωτόπαπα που τον τιμώ και τον σέβομαι ως πολιτική προσωπικότητα. Ο κ. Πρωτόπαπας δεν έκανε τίποτα άλλο στη συζήτηση για το ν. 2874 στη Βουλή παρά να εκφράζει τη θέση της κυβέρνησής του, τη θέση του κ. Σημίτη. Άρα η αναφορά στα όσα είπε δεν έχει καμία προσωπική αιχμή εναντίον του. Δείχνει ποιες ήταν οι θέσεις που εξέφραζε η κυβέρνηση Σημίτη τότε για να βγουν τα συμπεράσματα για την αναξιοπιστία, την ακρότητα, τη μηδενιστική αντιπολίτευση, τον ατεκμηρίωτο και αστήριχτο πολιτικό λόγο του σήμερα και του αύριο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Να το διαβάσετε όλο.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ακούστε, λοιπόν. «Χρήστος Πρωτόπαπας: Θα περιοριστώ σε δύο τρία θέματα. Ο στόχος της πολιτικής μας είναι σαφής. Χρειάζονται και οι ευελιξίες και οι άλλες παρεμβάσεις. Επιδίωξή μας είναι να δημιουργήσουμε τριακόσιες χιλιάδες θέσεις εργασίας. Αν το νομοσχέδιο...» -ποιο νομοσχέδιο; Ο ν. 2874- «... δεν συμβάλλει στη δημιουργία απασχόλησης τότε δεν έχει λόγο ύπαρξης. Όμως τα πράγματα δεν είναι έτσι. Η μείωση κατά πέντε ώρες της εβδομαδιαίας εργασίας και η αύξηση της αμοιβής των υπερωριών αναγκάζουν τον εργοδότη να κάνει προσλήψεις».

Αυτό πίστευαν. Αυτό είχαν στο μυαλό τους. Και την ανεργία την παραλάβαμε στο 11,3% το Μάρτη του 2004 και οι άνεργοι είχαν ξεπεράσει κατά πολύ το μισό εκατομμύριο στην Ελλάδα. Και η Ελλάδα έκανε ένα θλιβερό πρωταθλητισμό ιδιαίτερα στην ανεργία των γυναικών και στην ανεργία των νέων.

Και συνεχίζει ο κ. Πρωτόπαπας: «Οι επικριτές του νομοσχεδίου επικαλούνται πτώση της ανταγωνιστικότητας. Εμείς δεν θέλουμε να πέσει η ανταγωνιστικότητα και ως αντιστάθμισμα εισάγουμε 2% μείωση στις εργοδοτικές εισφορές». Να, λοιπόν, ποιος μείωσε το εργασιακό μη μισθολογικό κόστος, οι κυβερνήσεις του κ. Σημίτη. Αυτά έλεγαν τότε, άλλα λένε σήμερα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Τα ίδια ακριβώς.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κατ' αυτόν τον τρόπο τεκμηριώνουμε απόλυτα την κρίση πολιτικής προσωπικότητας, την κρίση διχασμού προσωπικότητας και αναξιοπιστίας, την κρίση έλλειψης ουσιαστικών θέσεων που παρακολουθεί το σημερινό ΠΑΣΟΚ.

Αλλά δεν έφθαναν αυτά. Έχω σωρεία να σας πω από τα Πρακτικά επειδή μας κατηγορούν για τον κοινωνικό διάλογο, το ακούσαμε και από τον αξιότιμο Αρχηγό του ΠΑΣΟΚ. Μα, ο κοινωνικός διάλογος όταν οδηγεί σε θέσεις, που εκ των προτέρων έχετε αποφασίσει, έχει αποφασίσει η ηγετική ομάδα του ΠΑΣΟΚ. είναι καλός. Όταν ο κοινωνικός διάλογος εξελίσσεται ομαλά σε δημοκρατικά πλαίσια και οδηγεί σε αποφάσεις που δεν συμφέρουν τις κομματικές σκοπιμότητες της ηγετικής ομάδας του ΠΑΣΟΚ όπως έγινε στον ΟΤΕ, τότε η ΠΑΣΟΚική πλειοψηφία της διοίκησης της ΟΜΕ-ΟΤΕ παραπέμπεται στο πειθαρχικό με το ερώτημα της διαγραφής.

Θέλετε να ακούσετε τι έλεγε ο κ. Γιαννίτσης για τον κοινωνικό διάλογο; Θα σας διαβάσω τα Πρακτικά της συζήτησης του ν.2874: «Τάσος Γιαννίτσης: Μέχρι τώρα οι κοινωνικοί εταίροι δεν συμφώνησαν. Έχουν περάσει κάποιοι μήνες. Πόσο μπορούμε να τους περιμένουμε για να συμφωνήσουν; Συμφωνούν βέβαια σε κάποια επιμέρους θέματα, ανάλογα με το τι συμφέρει τον καθένα. Δεν συμφωνούν, όμως, ως πακέτο. Εμείς...» -η κυβέρνηση Σημίτη- «... είμαστε αναγκασμένοι να προχωρήσουμε...» -να νομοθετήσει δηλαδή- «...και να μην περιμένουμε γιατί το πρόβλημα, επαναλαμβάνω, είναι μεγάλο, χρονίζει επί μακρόν και είναι γνωστό». Αυτά έλεγαν τότε για τον κοινωνικό διάλογο και σήμερα έρχονται να διαρρηγνύουν υποκριτικά τα ιμάτιά τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ζούγκλα στο χώρο της εργασίας, η ζούγκλα στο χώρο των εργασιακών σχέσεων που παραλάβαμε από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μας επέβαλαν να προχωρήσουμε εκτός των άλλων σε αυτήν τη νομοθετική ρύθμιση. Να ξεκαθαρίσουμε και το εξής: Δεν είναι δυνατόν να προσπαθεί να πείσει ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. την ελληνική κοινή γνώμη και το Κοινοβούλιο, ότι σήμερα -επιστρατεύοντας συνωμοτικές θεωρίες παλαιομαρξιστικής προέλευσης περί ταξικού εχθρού- μία λαοπρόβλητη Κυβέρνηση, που έχει νωπή τη λαϊκή εντολή, ένα κόμμα όπως αυτό της Νέας Δημοκρατίας, όπως η Κυβέρνηση Καραμανλή, που ψηφίστηκε και στηρίχθηκε και στηρίζεται από τον κόσμο της εργασίας, ότι προσφέρει δήθεν σπονδές στο ΣΕΒ και την ελληνική εργοδοσία.

Θέλετε να θυμηθούμε το πολιτικό πρότυπο που πρόβαλαν οι κυβερνήσεις του κ. Σημίτη και του κ. Γιώργου Παπανδρέου, καθ' όλα συνυπεύθυνου για όλα όσα έπραξαν ή δεν έπραξαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Το πρωί μας εμφανιζόσαστε σαν νεογιάπη, νεοκαπιταλιστές και ορισμένοι από σας οπαδοί της πλέον ακραίας και κυνικής εκδοχής του σύγχρονου καπιταλισμού. Το βράδυ προσπαθούσατε να μας πείσετε ότι είσαστε νεολαίοι της λενινιστικής κομσομόλ. Το πρωί ομοτράπεζοι και ταυτισμένοι ιδεολογικά με τους νέους εργατικούς του κ. Μπλερ με ό,τι σημαίνει αυτό και το βράδυ να ξεφυλλίζετε το αντιπίρικ και τη 18η primer του Λουδοβίκου του Βοναπάρτη για να θυμηθείτε παλαιομαρξιστικές λογικές των εφηβικών και παιδικών σας χρόνων. Και για να καταλήξουμε μια και έξω, να δούμε ποιος έκανε τακτικότερη την ελληνική κοινωνία. Είναι αλήθεια ή δεν είναι αλήθεια ότι οι ιδιωτικές δαπάνες στο χώρο της υγείας γιγαντώθηκαν και έφθασαν τις δημόσιες επί ημερών των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ. Είναι αλήθεια ή δεν είναι αλήθεια ότι επί κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ αποδυναμώθηκε ο βασικός κορμός της ελληνικής εκπαίδευσης για να οδηγηθεί ο Έλληνας μαθητής στη φροντιστηριακή υποστήριξη και να υποχρεώνεται η ελληνική οικογένεια για την οποία τόσο κόπτεσθε σήμερα να καταβάλλει βαρύ φόρο αίματος και ιδρώτα, τη φροντιστηριακή παραπαιδεία. Και έρχεστε σήμερα και μιλάτε για ταξικές επιλογές. Στο σπίτι του κρεμασμένου να μη μιλάτε για σκοινί. Φορτώσατε και επιβαρύνατε το χαμηλόμισθο και το χαμηλοσυνταξιούχο όσο καμία άλλη κυβέρνηση.

Τώρα να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα πράγματα μια για πάντα. Στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο όχι μόνο δεν παραβιάζεται και δεν καταργείται, αλλά ενισχύεται το οκτάωρο κατά τέτοιον τρόπο, ώστε με τη θωράκιση του νομικού οπλοστασίου και την αύξηση των ποινών, ποινών φυλάκισης, χρηματικών και διοικητικών, να ξεκαθαρίσουμε μια και έξω ότι από εδώ και πέρα με αυτήν την Κυβέρνηση και με αυτήν την πολιτική ηγεσία ο καλός εργοδότης δεν έχει να φοβηθεί τίποτα, ίσα-ίσα η Κυβέρνηση στηρίζει τη μικρομεσαία ιδιωτική πρωτοβουλία, αλλά με τον κακό εργοδότη θα έχουμε πόλεμο. Ο κακός εργοδότης, ο οποίος δεν σέβεται την εργατική νομοθεσία θα έχει απέναντί του την Κυβέρνηση, τα όργανα της πολιτείας και την έννομη τάξη.

Να πάψει, λοιπόν, όλη αυτή η παραφιλολογία και η προπαγάνδα περί κατάργησης του οκταώρου. Όπως επίσης να πάψει και η παραφιλολογία, η διαστρέβλωση και η παραπληροφόρηση για το δήθεν διευθυντικό δικαίωμα, που δεν υιοθετούμε, γιατί και αυτό ούτε το πιστέψαμε, ούτε το πιστεύουμε, ούτε θα το πιστέψουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει επιτέλους το ΠΑΣΟΚ να ξεκαθαρίσει ορισμένα πράγματα και να μας πει εάν το εννοεί ο Αρχηγός του ΠΑΣΟΚ, ο αξιότιμος κ. Γεώργιος Παπανδρέου, όταν μας παραπέμπει στο πρότυπο των εργασιακών σχέσεων που ισχύει, λέει, στη Δανία.

Εδώ είναι οι παραπομπές. Μάλιστα έστειλε και την κ. Βάσω Παπανδρέου να κάνει ένα εκπαιδευτικό ταξίδι και να ενημερωθεί περισσότερο για το τι ισχύει εκεί.

Ξέρετε τι ισχύει στην απόλυτα ευέλικτη και φιλελεύθερη εργασιακή αγορά της Δανίας για το καθεστώς των απολύσεων;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Στη Σουηδία. Όχι στη Δανία, κύριε Υπουργέ!

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Αρκεί ο εργοδότης να προειδοποιήσει τον εργαζόμενο δύο εβδομάδες πριν, για να μπορέσει να τον απολύσει. Τέτοιο καθεστώς οραματίζεστε, κυρίες και

κύριοι του ΠΑΣΟΚ, για την Ελλάδα; Οραματίζεστε καθεστώς ελευθέρων απολύσεων; Να έρθετε να το πείτε θαρραλέα και να μην παραλλάσσετε τις θέσεις σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Πού τα διαβάσατε αυτά;

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση με αυτό το νομοσχέδιο έρχεται να προχωρήσει σε μια ήπια προσαρμογή των εργασιακών σχέσεων, ουσιαστικά τροποποιώντας νόμους της ΠΑΣΟΚικής διακυβέρνησης, για να μπορέσουμε να βρούμε –και τα βρίσκουμε- τα νέα σημεία κοινωνικής ισορροπίας μεταξύ της ενίσχυσης των θέσεων εργασίας στην Ελλάδα, της αποτροπής της διαρροής της εξόδου των θέσεων εργασίας στα βόρεια κράτη των Βαλκανίων, με τα οποία συνορεύει η χώρα μας.

Κοινωνική ισορροπία μεταξύ της ανάγκης να δημιουργήσουμε νέες θέσεις εργασίας, γιατί δεν έχουμε μόνο υποχρέωση να υπερασπίζουμε τα δικαιώματα του εργάτη και του κάθε εργαζόμενου. Έχουμε και υποχρέωση να του βρούμε δουλειά, όταν ο εργάτης, ο κάθε εργαζόμενος χάσει τη δουλειά του. Να μην τον αφήνουμε να βυθίζεται στην απελπισία και τον κοινωνικό αποκλεισμό του τέλματος της ανεργίας, στην οποία τον βύθισε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μέχρι το Μάρτη του 2004.

Τι κάνουμε, λοιπόν; Επαναφέρουμε το καθεστώς των υπερωριών που ίσχυσε με βάση την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση του 1975. Ίσχυσε, κυρίες και κύριοι, επί μία ολόκληρη εικοσιπενταετία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το καθεστώς το άφησαν ανέπαφο οι κυβερνήσεις του αειμνήστου Κωνσταντίνου Καραμανλή και όλες οι κυβερνήσεις που κυβέρνησαν τη χώρα μέχρι το 2000. Δεν αρέσει στους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ να το ακούνε, αλλά αυτό αποτελεί την ιστορική πραγματικότητα. Αυτό το καθεστώς δεν το πείραξε. Το άφησε ανέπαφο και το εφήρμοσε μέχρι κεραίας και ο Ανδρέας Παπανδρέου και ο Κώστας Σημίτης μέχρι το 2000. Γιατί; Γιατί μέσω αυτού του καθεστώτος είχαμε πετύχει μια σταθερή κοινωνική ισορροπία, κατά την οποία δινόταν η ευκαιρία και στη μικρομεσαία επιχείρηση να κάνει πολλές υπερωρίες και άρα στον εργαζόμενο να εισπράττει εισόδημα, να αυξάνει το εισόδημά του, να εισπράττει τις πολλές υπερωρίες που γίνονταν και να μπορεί και αυτός να έχει μια ισχυρή βάση για τα συνταξιοδοτικά του δικαιώματα και τις παροχές στην τρίτη ηλικία.

Αυτή, λοιπόν, την κοινωνική ισορροπία των εικοσιπέντε ετών, ενός τετάρτου του αιώνα, την επαναφέρουμε και μάλιστα όπως τη σεβάστηκε και την εφήρμοσε και ο Ανδρέας Παπανδρέου και ο Κωνσταντίνος Σημίτης μέχρι το 2000.

Από εκεί και πέρα διευθέτηση του χρόνου εργασίας. Δεν υπάρχει κανένα διευθυντικό δικαίωμα. Διευθυντικό δικαίωμα σημαίνει μονομερής απόφαση του εργοδότη, χωρίς γνώμη του εργαζομένου. Όπως είπαμε, δεν το πιστεύουμε. Δεν θα το πιστέψουμε. Γι' αυτό και δεν το θεσμοθετούμε, παρ' όλο που θα μπορούσαμε να το κάνουμε. Έχουμε τη νομική δυνατότητα από τις κοινοτικές οδηγίες.

Για να ξεκαθαρίσουμε και ορισμένα πράγματα στη συνέχεια, πρέπει να πω ότι ακούστηκαν πολλά –θα τα πούμε επί των άρθρων- για την προσθήκη που κάναμε για τις μικρές επιχειρήσεις. Βεβαίως, η κινδυνολογία ξεπέρασε κάθε προηγούμενο όριο.

Ποιος είναι εκείνος, ο οποίος θα πετάξει στο καλάθι των αχρήστων το κοινό αίτημα της μικρής κοινότητας εργαζομένου και εργοδότη, που έχουν την ίδια αγωνία στη μικρή επιχείρηση, στην επιχείρηση κάτω των είκοσι εργαζόμενων; Και το επεσήμανε εδώ, προς τιμήν του, ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Θανάσης Μπούρας, επικαλούμενος και τη μακρά του εμπειρία στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Και είχε δίκιο.

Ακούσαμε, είδαμε μια έκρηξη κινδυνολογίας, που η ίδια η ζωή, μετά την ψήφιση και την εφαρμογή στην πράξη αυτού του νομοθετήματος, θα δείξει ότι αυτή η κινδυνολογία θα αποδειχθεί ένα «αδειανό πουκάμισο», θα πέσει στο κενό και θα εκθέσει βαρύτατα αυτούς που τη διατύπωσαν εντός και εκτός Βουλής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει επίσης να ξεκαθαρίσουμε ότι ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα να αρνηθεί την παροχή της επιπλέον αυτής εργασίας. Και σε καμία περίπτωση η άρνησή του αυτή δεν μπορεί να αποτελέσει λόγο απόλυσης, λόγο καταγγελίας της σύμβασης εργασίας.

Όπως επίσης –γιατί και εκεί επιχείρησαν να κάνουν σπέκουλα- δεν καταργούμε σε καμία περίπτωση τις κυρώσεις που προβλέπει ο νόμος –και είναι αυστηρές- κατά της μη νόμιμης υπερωρίας. Θεωρούμε, όμως, ακραίο σουρεαλισμό, ακραία προσβολή στη νοημοσύνη του Έλληνα νομοθέτη διαχρονικά, διϊστορικά, να έρχεται η έννομη τάξη τον 21ον αιώνα στο ελληνικό Εθνικό Κοινοβούλιο και να νομοθετεί και ετοιμάζει ένα νόμο που αναφέρει τον όρο «μη νόμιμη υπερωρία».

Αντίθετα, με το «κατ' εξαίρεση» δεν αλλάζουμε τίποτα. Ίσαίσα ενισχύουμε τον απαξιωτικό χαρακτήρα με τον οποίο ο νομοθέτης αντιμετωπίζει τη διενέργεια αυτής της συγκεκριμένης υπερωρίας, της οποίας οι κυρώσεις παραμένουν ως έχουν, δεν αλλάζουν σε τίποτα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Άρα, είναι παράνομη!

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Υπάρχει κάτι όμως, το οποίο μας κάνει όχι να απορούμε, αλλά να επιβεβαιώνουμε την επιλογή της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ να μην έρχεται να συζητήσει καλόπιστα ένα τόσο σημαντικό θέμα. Δεν παραδέχεται ότι για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας –και έχω σωρεία αποσπασμάτων από ρήσεις κορυφαίων στελεχών των κυβερνήσεων Σημίτη - Γεωργίου Παπανδρέου, που προσφέρουν σπονδές, αναπέμπουν ύμνους προς το εργαλείο διευθέτησης του χρόνου εργασίας- υπάρχει αυτό το εργαλείο.

Και δεν παραδέχεται ότι με δύο νόμους, το ν.2639 και το ν. 2874 όχι μόνο το διατήρησαν, αλλά το ενίσχυσαν και το διεύρυναν και ότι εμείς απλώς προσπαθούμε τα λάθη που προέκυψαν από την εφαρμογή του να τα διορθώσουμε, να το κάνουμε πιο πρακτικά εφαρμόσιμο, πιο χρήσιμο στη μικρομεσαία επιχείρηση και στον εργαζόμενο, πιο χρήσιμο για την προώθηση της απασχόλησης, πιο ουσιαστικό μοχλό για τη μείωση της ανεργίας.

Αντί αυτών, όμως, έρχονται και αναλώνονται σε μια προσπάθεια παραπληροφόρησης, διαστρέβλωσης και –λυπάμαι που το λέω- δημιουργίας οξύτητας και έντασης. Γιατί; Διότι εκτός των άλλων, δεν θέλουν μόνο να διαστρέψουν το περιεχόμενο της πρώτης ενότητας του νομοσχεδίου, αλλά θέλουν να κρύψουν καλά και το περιεχόμενο της δεύτερης ενότητάς του, που αφορά την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής.

Έχω εδώ –τις κατέθεσε και ο συνάδελφος κ. Καρασμάνης στα Πρακτικά, μπορείτε να τις προμηθευτείτε όλοι- σωρεία ερωτήσεων, που είχαν υποβάλει συνάδελφοι και της Νέας Δημοκρατίας και άλλων κομμάτων για το θέμα της χηρείας, το θέμα της άρσεως της αδικίας, που επέβαλαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ στις περιπτώσεις, για παράδειγμα, που μια γυναίκα, σε σχετικά νεαρά ηλικία, κάτω των σαράντα, έχανε τον άντρα της. Και οι θάνατοι είναι άγριοι αυτή την περίοδο της ηλικίας του ανθρώπου και αφήνουν ερείπια πίσω, αφήνουν καθημαγμένες οικογένειες.

Απ' αυτές τις γυναίκες, λοιπόν, αφαιρούσαν χωρίς ίχνος κοινωνικής ευαισθησίας τη σύνταξη, τρία χρόνια μετά. Και την επαναχορηγούσαν μετά τα εξήντα πέντε τους χρόνια, χωρίς να είναι σε θέση να απαντήσουν στο εύλογο ερώτημα πώς θα μεγάλωναν τα παιδιά τους, πώς θα ζούσαν αυτές οι γυναίκες, πώς θα ζούσαν αυτές οι οικογένειες σε αυτά τα είκοσι πέντε τουλάχιστον χρόνια της διακοπής της συνταξιοδοτικής παροχής.

Θέλουν επίσης να καλύψουν ότι με άλλες διατάξεις έρχεται η Κυβέρνηση Καραμανλή να δώσει τη δυνατότητα στους απόμαχους της ζωής, σε αυτούς που συμπλήρωσαν τα εξήντα πέντε οι άνδρες, και τα εξήντα, οι γυναίκες, και δεν μπορούν να βγουν στη σύνταξη, γιατί τους λείπουν λίγα ένσημα, από ένα έως εκατόν πενήντα, να πάνε και να εξαγοράσουν άμεσα τα ένσημα αυτά, για να μπορέσουν επιτέλους να πάρουν τη συνταξιοδοτική παροχή για την οποία δούλεψαν και προσπάθησαν μια ολόκληρη ζωή.

Με τον ίδιο τρόπο, με θόρυβο, με κραυγές, χωρίς επιχειρήματα, θέλουν να καλύψουν άλλες ρυθμίσεις, όπως τις ρυθμίσεις συμψηφισμού των χρεών προς τα ταμεία των αυτοαπασχολούμενων ΟΑΕ, ΤΕΒΕ, ΤΣΑ, ΤΑΕ, τα υπόλοιπα ταμεία, με τα οποία παρέχουμε τη δυνατότητα σε κάποιους συμπολίτες μας -και είναι δεκάδες χιλιάδες- οι οποίοι δεν μπόρεσαν να αποπληρώσουν τα χρέη -το μαγαζί δεν πήγε καλά, υπήρξε πρόβλημα- και δεν μπορούν να βγουν στη σύνταξη, τώρα να πάρουν τη σύνταξή τους και θα έχουμε παρακράτηση συμψηφισμού αυτών των χρεών, για να μπορέσουν και αυτοί να έχουν αυτή τη σταθερή στήριξη της συνταξιοδοτικής παροχής στην τρίτη τους ηλικία, αλλά και τα ταμεία να εισπράξουν αυτά τα οποία τους χρωστούνται και τους ανήκουν.

Είναι και άλλες διατάξεις:

Είναι τα χρέη των γεωργικών συνεταιρισμών. Δεν χαρίζουμε τίποτα, διευκολύνουμε τους γεωργικούς συνεταιρισμούς να τα αποπληρώσουν, για να μην κλείσουν, να μη ναυαγήσουν.

Είναι η αναγνώριση του χρόνου απασχόλησης στη ναυπηγική επισκευαστική ζώνη του Περάματος.

Είναι η τακτοποίηση των εισφορών των πλημμυροπαθών σε πολλούς δήμους του Λεκανοπεδίου από το 2002-2003 που τους ξέχασαν εκεί τους κατοίκους οι κυβερνήσεις του κ. Σημίτη, οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι τουλάχιστον -όσο μπορεί να συγκρατήσει η παρούσα και ενεργός μνήμη στον τόπο μας- σπανίως τέτοιο νομοθέτημα είχε γίνει τόσο κεντρικός στόχος μιας τέτοιας εκστρατείας παραπληροφόρησης, κατασυκοφάντησης, καταλασπολόγησης, στρέβλωσης και προπαγάνδας.

Λυπάμαι, γιατί γνωρίζω ότι μέσα στις τάξεις της Κοινοβουλευτικής Ομάδος του ΠΑΣΟΚ υπάρχουν πολλοί, όχι λίγοι, συνάδελφοι με συγκροτημένη άποψη και συγκροτημένη σκέψη που εγκλωβίζονται από την κομματική πειθαρχία, εγκλωβίζονται από μια γραμμή της καθοδήγησης και της ηγετικής ομάδας, που δεν μπορεί να εξηγήσει το διχασμό πολιτικής προσωπικότητας μεταξύ στοιχείων ενός ακραίου νεοφιλελεύθερου λόγου και μιας ακραίας νεοφιλελεύθερης κυβερνητικής πρακτικής, που απαντάται σε αποφάσεις και πρακτικές των κυβερνήσεων Σημίτη και της μηδενιστικής παλαιομαρξιστικής έμπνευσης και υφής, κριτικής που μας ασκούν σήμερα.

Σε αυτήν την Αίθουσα γνωρίζετε καλά ότι όλοι εκτιθέμεθα γι' αυτά τα οποία πράττουμε και γι' αυτά τα οποία λέμε. Και μέτρο για το ποιος έχει δίκιο είναι αυτά που θα δείξει η πράξη. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι η πράξη, η εφαρμογή αυτού του νομοθετήματος από τη στιγμή που το Τμήμα θα καταλήξει στην υπερψήφισή του και το κάνει νόμο του ελληνικού κράτους, θα δείξει ότι πραγματικά συμβάλλει στην προώθηση της απασχόλησης, στη μείωση της ανεργίας και στην ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής. Γι αυτό σας ζητώ να το ψηφίσετε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Βενιζέλος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με εντυπωσίασε και πάλι σήμερα το έκδηλο άγχος του κυρίου Υπουργού. Το ίδιο άγχος έχει και ο κ. Καραμανλής και όλη η Κυβέρνησή του.

Θέλουν σώνει και καλά να εμφανίζονται ιδεολογικά αριστερότερα του ΠΑΣΟΚ Γιατί άραγε η Νέα Δημοκρατία έχει τόσο έντονο σύμπλεγμα ιδεολογικής και πολιτικής κατωτερότητας; Το έχει γιατί έχει ένα βαθύτατο αίσθημα ενοχής για αυτό που κάνει.

Τι κάνει άραγε ο κ. Καραμανλής; Πού στοχεύει με τα μέτρα αυτά; Έχουν κάποια προοπτική; Υπάρχει κάποιος πολιτικός σχεδιασμός; Προσδοκούν σε κάποιο οικονομικό, κοινωνικό και τελικά πολιτικό αποτέλεσμα; Όχι. Δεν υπάρχει καμία κυβερνητική πολιτική, υπάρχουν κλεψίτυπες πολιτικές, που συγκροτούν έναν τραγέλαφο.

Ο κ. Καραμανλής ζήτησε την εντολή του ελληνικού λαού υποσχόμενος ότι θα είναι ο έντιμος και αποτελεσματικός συνεχιστής της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ, ως δεξιός δηλαδή ευρωπαίος σοσιαλδημοκράτης. Υπονόμευσε την πολιτική του επιλογή με τις τραγικές επιλογές που έκανε στη συνέχεια σε σχέση με την απογραφή και με τα τραγικά του λάθη σε σχέση με την διαπλοκολογία.

Ουσιαστικά ακύρωσε όλη του την προεκλογική στρατηγική. Βρέθηκε χωρίς άξονα και πήρε ένα άλλο δάνειο, που είναι η πολιτική του κ. Μητσοτάκη και έτσι έγινε ακραίος και ψυχρός εκφραστής του νεοφιλελευθερισμού και του νέου αυταρχισμού της περιόδου 1990-1993, εφαρμόζοντας μέτρα που η Κυβέρνηση Μητσοτάκη δεν τόλμησε να προωθήσει, γιατί δεν είχε βέβαια και την κοινοβουλευτική άνεση που έχει ο κ. Καραμανλής.

Και αν με τρομάζει κάτι στην υπόθεση αυτή δεν είναι το γεγονός ότι η Κυβέρνηση κάνει μια ωμή και κυνική ταξική επιλογή και ουσιαστικά προσφέρει τις υπηρεσίες της, αυτόκλητη πολλές φορές, στην εργοδοσία, στο κεφάλαιο, στο ΣΕΒ. Δεν με τρομάζει, δεν με φοβίζει και δεν με ενοχλεί η αντεργατική πολιτική, η αντιλαϊκή ρύθμιση που περιέχεται στο νομοσχέδιο αυτό, η προσπάθεια παραπλάνησης ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων, όπως οι γυναίκες σε κατάσταση χηρείας.

Με τρομάζει κυρίως η διαπίστωση πως η Κυβέρνηση αδυνατεί να αντιληφθεί ποιο είναι το οικονομικό και αναπτυξιακό πρόβλημα της χώρας. Αδυνατεί να αντιληφθεί πού εστιάζεται το πρόβλημα ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας. Αδυνατεί να καταλάβει ποιες είναι οι ανάγκες ενός σύγχρονου μεταβιομηχανικού μοντέλου ανάπτυξης.

Εγκλωβίζεται σε αυτήν την αδιέξοδη αντίληψή της και πειθαναγκάζει και την κοινοβουλευτική της πλειοψηφία, τα στελέχη της μέσα στη Βουλή να υπερασπίζονται, με έναν κενό λόγο και με μια ρητορεία, που δεν έχει αντικείμενο, αυτές τις εσφαλμένες επιλογές, οι οποίες δεν έχουν ούτε κοινωνική ούτε αναπτυξιακή λογική.

Η Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι, καταφέρει τρία καίρια και πρωτοφανή πλήγματα κατά των εργαζομένων. Και όταν αναφέρομαι σε εργαζόμενους, αναφέρομαι στο σύνολο της ελληνικής κοινωνίας. Γιατί ο εργαζόμενος έχει οικογένεια, γιατί ο εργαζόμενος έχει κοινή μοίρα με τον αυτοαπασχολούμενο, με το μικρό και μεσαίο επιχειρηματία και τον αγρότη, γιατί σήμερα έρχεται για ψήφιση αυτό το ακραίο ταξικό νομοσχέδιο, αλλά την προηγούμενη εβδομάδα έγινε η επίθεση κατά των μικρομεσαίων επιχειρήσεων με το ωράριο. Και οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις είναι αποκλεισμένες από την τραπεζική αγορά. Είναι αποκλεισμένες από τα προγράμματα του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και δέχονται την φορομπηχτική επίθεση της Νέας Δημοκρατίας συνεχώς.

Το πλήγμα, λοιπόν, κατά της ελληνικής κοινωνίας συνολικά αφορά, πρώτον, τα εισοδήματα και το έχουμε αναλύσει αυτό. Πρόκειται για κλοπή εισοδημάτων. Και επειδή ενοχλείται ο κ. Παναγιωτόπουλος από όρους που εμπεριέχουν το στοιχείο της παρανομίας, θα πω ότι δεν πρόκειται, λοιπόν, για μια παράνομη πράξη, για μια υπεξαίρεση εισοδήματος από τους εργαζομένους, αλλά για μια «κατ' εξαίρεσιν» αφαίρεση εισοδήματος από τους εργαζομένους, όπως η κατ' εξαίρεσιν υπερωρίες που είναι η μετονομασία των παράνομων υπερωριών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Το δεύτερο μεγάλο πλήγμα είναι η κατάργηση του οκτάωρου και όλων των βασικών όρων εργασίας και όλων των όρων κοινωνικής και οικογενειακής ζωής.

Εδώ, ουσιαστικά, πράγματι αλλάζουμε πλαίσιο αναφοράς, αλλάζουμε περίοδο πολιτιστική. Η οπισθοχώρηση δεν είναι εργασιακή. Είναι, ουσιαστικά, πολιτιστική. Πρόκειται για μέτρο εκβαρβαρισμού των κοινωνικών σχέσεων, το οποίο δυστυχώς δεν έχει γίνει ακόμη αντιληπτό, γιατί έχει ενσταλαχθεί μια ολόκληρη ιδεολογική αντίληψη. Η Κυβέρνηση θέλει να επιβάλει την αντίληψη ότι: ναι, τα μέτρα είναι άθλια, αντικοινωνικά, κακά, αλλά μήπως είναι αναπόφευκτα; Ε, όχι, δεν είναι αναπόφευκτα, γιατί δεν έχουν καμία αναπτυξιακή λογική, δεν έχουν αντίκρισμα στην ανταγωνιστικότητα.

Και το τρίτο πλήγμα είναι βεβαίως το πλήγμα κατά του Εργατικού Δικαίου, κατά των ατομικών και συλλογικών δικαιωμάτων των εργαζομένων. Καταργείται το δικαίωμα συνδικαλιστικής οργάνωσης, η συλλογική διαπραγμάτευση, η συλλογική σύμβα-

ση, ο διάλογος των κοινωνικών εταίρων. Και δεν είναι μόνον αυτό, ότι ο εργαζόμενος μένει ως καλαμιά στον κάμπο, έκθετος, μόνος να διαπραγματεύεται με την εργοδοσία και να αναγκάζεται να προσχωρήσει σε όρους δυσμενείς γι' αυτόν, σε ατομική βάση, χωρίς την αλληλεγγύη των συναδέλφων του. Είναι και το ότι αποθρασύνεται η πλευρά της εργοδοσίας. Ποτέ άλλοτε δεν είχαμε δει τόσο αποθρασυμένη την ηγεσία του ΣΕΒ. Γιατί; Διότι αντιλαμβάνεται ότι έχει υπερκεραστεί ως ηγεσία του ΣΕΒ. από τις ταξικές πρωτοβουλίες της ίδιας της Κυβέρνησης. Πώς θα γίνει η διαπραγμάτευση για τη νέα Εθνική, Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας φέτος, όταν η Κυβέρνηση «ξεσκίζει» την υφιστάμενη, την ισχύουσα εθνική, γενική συλλογική σύμβαση εργασίας που αναγνωρίζει το καθεστώς των «κατ' εξαίρεση» υπερωριών, της «ιδιόρρυθμης» υπερωρίας του νόμου του 2000 και έτσι προσβάλλει ευθέως το άρθρο 22 του Συντάγματος, που κατοχυρώνει τη συλλογική αυτονομία; Γιατί να πάει να διαπραγματευτεί η εργοδοσία με τους εκπροσώπους της ΓΣΕΕ, όταν βλέπει ότι έχει τέτοια πολιτική υποστήριξη, που υπερβαίνει και τα πιο ευτυχισμένα όνειρα της εργοδοτικής πλευράς;

Αλλά αυτό οδηγεί σε επανάπαυση. Οδηγεί σε ένα νέο είδος ταξικού προστατευτισμού των επιχειρήσεων, οι οποίες έτσι δεν αντιλαμβάνονται την πίεση της διεθνούς οικονομίας, δεν υφίστανται την πίεση της ανταγωνιστικότητας και δεν αντιδρούν έξυπνα, δεν αντιδρούν δηλαδή με την αναγκαία ευελιξία της επιχείρησης, που είναι τελείως διαφορετικό πράγμα από την αποδιάρθρωση της εργασίας, δηλαδή από την ευελιξία των εργασιακών σχέσεων, που δεν έχει νόημα και δεν παράγει αποτέλεσμα οικονομικό και αναπτυξιακό χωρίς την ευελιξία της επιχείρησης.

Το πρόβλημα της ανταγωνιστικότητας στην Ελλάδα δεν εστιάζεται ούτε στον πραγματικό χρόνο εργασίας, που είναι πάρα πολύ υψηλός, ούτε στο μισθολογικό κόστος εργασίας, που είναι πολύ συγκρατημένο, ούτε στη σχέση παραγωγικότητας και αποδοχών των εργαζομένων, γιατί η παραγωγικότητα της εργασίας είναι 8% υψηλότερη από τις αποδοχές των εργαζομένων και από τη συμμετοχή τους στα εισοδηματικά μερίδια.

Το πρόβλημα της ανταγωνιστικότητας εστιάζεται στην επιχειρηματικότητα, στο γεγονός ότι δεν καλλιεργούμε τη σύγχρονη επιχειρηματικότητα, μια επιχειρηματικότητα όχι ταξική, όχι συνδεδεμένη μόνο με το κεφάλαιο και το κέρδος της επιχείρησης, αλλά συνδεδεμένη με την αυτοαπασχόληση, με την αγροτιά, με το μικρομεσαίο, μια επιχειρηματικότητα σύγχρονη, κοινωνική, που αφορά όλη την κοινωνία, όλη την οικονομία, το μοντέλο ανάπτυξης.

Το πιο τραγικό, όμως, είναι ότι η Κυβέρνηση δεν μπορεί να δώσει απάντηση στο καίριο ερώτημα. Εντάξει, ζητάτε θυσίες και επιβάλλετε θυσίες στους εργαζομένους. Τους αφαιρείτε εισόδημα, τους αφαιρείτε ασφαλιστικά δικαιώματα και συνταξιοδοτική προσδοκία. Τι έχετε, όμως, ζητήσει και τι έχετε πάρει από την άλλη πλευρά; Τι έχετε ζητήσει και τι έχετε πάρει από την εργοδοσία; Έχετε ζητήσει, στο πλαίσιο μιας εθνικής, κοινωνικής, αναπτυξιακής συμφωνίας, επενδύσεις, αύξηση των επενδύσεων, εκσυγχρονισμό του κεφαλαιουχικού εξοπλισμού, συμμετοχή στα κέρδη των συνεπών εργαζομένων; Έχετε ζητήσει και έχετε πάρει συγκεκριμένες δεσμεύσεις για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας; Τίποτα δεν ζητήσατε και τίποτα δεν πήρατε, γιατί και δεν θέλετε και δεν ξέρετε να ζητήσετε τίποτα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριε Βενιζέλο, σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Θα ήθελα να πάρω το μισό χρόνο της δευτερολογίας μου, κυρία Πρόεδρε, εάν έχετε την καλοσύνη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το μισό χρόνο της δευτερολογίας σας;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ακούστε. Οι κυβερνήσεις στον 21ον αιώνα κρίνονται σ' όλη την Ευρώπη από ένα και μόνο πράγμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριε Βενιζέλο, με συγχωρείτε. Δεν έχετε δευτερολογία, διότι μίλησε ο κ. Παπανδρέου. Αλλά να σας δώσω μία άνεση δύο λεπτών ακόμα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Γιατί μίλησε και ο κύριος Υπουργός με μεγάλη άνεση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Δεν μπορεί παραπάνω. Τρία λεπτά πήρε. Συνεχίστε, αν θέλετε, για δύο λεπτά ακόμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΠΙΝΑΣ: Μόνο οι Βουλευτές δεν μιλούν με άνεση!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ακούστε, οι κυβερνήσεις στην Ευρώπη κρίνονται μόνο σε ένα σημείο: στην ικανότητά τους να οργανώσουν και να εγγυηθούν εθνικές κοινωνικές αναπτυξιακές συμφωνίες. Αλλά για να το πετύχουν αυτό, πρέπει να ξέρουν τι θέλουν. Πρέπει να έχουν μοντέλο ανάπτυξης στο μυαλό τους και πρέπει να έχουν και βαθύ αίσθημα κοινωνικής ισορροπίας και κοινωνικής δικαιοσύνης. Αλλιώς, διολισθαίνουν σε κοινωνικό και αναπτυξιακό αδιέξοδο.

Γι' αυτό η ρύθμισή σας είναι κοινωνικά άδικη και σκληρή και αναπτυξιακά τυφλή και γι' αυτό δεν θα αποδώσει αποτελέσματα ούτε σε μικροοικονομικό επίπεδο, γιατί μία επιχείρηση που έχει αντίληψη των δεδομένων δεν θα κάνει κανονικά χρήση αυτών των διατάξεων, ούτε φυσικά σε μακροοικονομικό επίπεδο, εκεί που παίζεται το παιχνίδι της ανάπτυξης και της οικονομίας.

Πού ζητάτε νομιμοποίηση και στήριγμα για όλα αυτά; Στον Ανδρέα Παπανδρέου. Έλεος! Ο κ. Παναγιωτόπουλος είναι Υπουργός του Κώστα Καραμανλή, οπαδός και επίγονος του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη και ζητά τη νομιμοποίησή του στον Ανδρέα Παπανδρέου! Αλήθεια, θα εφαρμόσετε όλη την εργατική νομοθεσία της δεκαετίας του 1980; Τότε γιατί καταλύετε το βασικό εργατικό νομοθέτημα του Ανδρέα Παπανδρέου που είναι ο ν. 1264 και τον καταργείτε με τη ρύθμιση, την ταπεινωτική για τους εργαζομένους, που βάλατε τελευταία στιγμή στην επιτροπή για την αναγκαστική προσχώρηση στη βούληση του εργοδότη;

Σεβαστείτε, λοιπόν, τις διατάξεις του ν. 1264 για τη συνδικαλιστική οργάνωση, για τη συλλογική διαπραγμάτευση, για την αλληλεγγύη των εργαζομένων. Γιατί δεν αρκεί να δηλώνεις λαϊκός κοινωνιστής εννοώντας ότι είσαι δεξιός λαϊκιστής. Πρέπει να αναλαμβάνεις και τις επιπτώσεις τις οικονομικές και τις θεσμικές της όποιας δήλωσης κάνεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριε Βενιζέλο, ολοκληρώστε και τελειώστε παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Σε ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Όχι σε ένα λεπτό, μία φράση να πείτε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Η αλήθεια είναι ότι αποτύχατε σε όλη την επικοινωνιακή σας τακτική και απεκαλύφθη και η έλλειψη σχεδίου, αλλά και η σκληρότητα και η ταξικότητα της πρόθεσής σας. Αυτό δεν έγινε μόνο με τις δύο διατάξεις για τις εργασιακές σχέσεις, αλλά και με τις διατάξεις για το ασφαλιστικό, όπου πήγατε συνειδητά να παραπλανήσετε και να εξαπατήσετε ευπαθείς κοινωνικές ομάδες και αναγκαστήκατε να οπισθοχωρήσετε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριε Βενιζέλο, παρακαλώ ολοκληρώστε αμέσως, γιατί καταστρατηγούμε και τον Κανονισμό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: ...και να κατασκευάσετε μία μοναδική νομοτεχνική πατέντα βάζοντας στο άρθρο 5 ένα τελευταίο εδάφιο με το οποίο καταργείτε όλες τις προηγούμενες ρυθμίσεις του άρθρου που ψηφίζετε, επειδή ήταν ένα παραπλανητικό και ψευδεπίγραφο άρθρο, που αφορούσε μία ευαίσθητη ομάδα από την οποία στερούσατε εισοδήματα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ. Ολοκληρώθηκε η ομιλία σας, τελειώσατε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης και της κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας, η ευθύνη σας είναι τεράστια γιατί είναι πλέον ευθύνη ηθική απέναντι στην ελληνική κοινωνία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Παρακαλώ τελειώσατε, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Έχετε παραβιάσει τις ηθικές υπο-

χρεώσεις σας απέναντι στον ελληνικό λαό! Έχετε χάσει την ηθική σας νομιμοποίηση!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ. Τα άκουσε πολύ καλά η Κυβέρνηση, κύριε Βενιζέλο.

Πριν δώσω το λόγο στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας κ. Πολύδωρα, θα ήθελα, κύριοι συνάδελφοι, να σας ενημερώσω –για να ξέρετε και τι θα γίνει- ότι με συμφωνία θα τελειώσουμε περί τις 15.30', δηλαδή θα μιλήσουν άλλοι τρεις συνάδελφοι από τον κατάλογο και οι υπόλοιποι θα μιλήσουν το απόγευμα από τις 18.30'.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Να συμφωνήσουμε τη διαδικασία, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Την έχουμε συμφωνήσει. Αυτή αναφέρω τώρα, κύριε Βενιζέλο.

Τώρα θα τελειώσουμε στις 15.30'με τον κ. Τσοχατζόπουλο και το απόγευμα αρχίζουμε στις 18.30'.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Θα μιλήσω μέχρι τις 15.30';

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριε Τσοχατζόπουλε, θέλετε ή δεν θέλετε να μιλήσετε;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Αν προλάβω μέχρι τις 15.30' ναι, ειδάλλως το απόγευμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Καλώς. Θα δούμε.

Το απόγευμα θα μιλήσουν όλοι οι υπόλοιποι εγγεγραμμένοι επί της αρχής και θα λήξει η συζήτηση επί της αρχής. Αύριο θα αρχίσει η συζήτηση επί όλων των άρθρων, αλλά η αυριανή συνεδρίαση θα τερματιστεί στις τρεις η ώρα το μεσημέρι που θα ψηφιστούν και τα άρθρα. Το λέω να το ξέρουμε. Δηλαδή, δεν θα τραβήξει επ' άπειρον η αυριανή συνεδρίαση.

Αυτή δεν είναι η συμφωνία, κύριε Βενιζέλο;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Πολύδωρας έχει το λόγο.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ήθελα να εκθέσω στην κρίση σας μία εκτίμησή μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ότι ο κ. Παπανδρέου, ο κ. Ευάγγελος Παπαχρήστος και σε κάποιο βαθμό και ο κ. Βενιζέλος συμφωνούν με το νομοσχέδιο. Και θα σας το αποδείξω. Τουλάχιστον θα σας εκθέσω λεπτομερέστερα το που στηρίζω την εκτίμησή μου.

Και οι τρεις συνομολογούν –και πολλοί από τους αγορητές του ΠΑΣΟΚ- την ανάγκη των μεταρρυθμίσεων και των αλλαγών και στον εργασιακό τομέα. Μάλιστα ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης έκανε σαφείς αναφορές στην παγκοσμιοποίηση –το ίδιο και ο κ. Παπαχρήστος- και στις νέες προκλήσεις των καιρών ...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Μεταρρυθμίσεις όχι απορυθμίσεις, όμως.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: .... οι οποίες μας καλούν και μας προκαλούν εμάς, ως Κυβέρνηση, στο να λάβουμε μέτρα. Με άλλα λόγια να απορρίψουμε την κατάσταση της ακινησίας.

Βεβαίως είδα ένα σχήμα σαν μοντέλο περιγραφόμενο και από τον κ. Παπανδρέου και από τον κ. Βενιζέλο και από πολλούς αγορητές, που έχει να κάνει με την αναζήτηση του σκανδιναβικού μοντέλου, το οποίο αδρά αναφέρεται ή ορίζεται στο ότι πρέπει να υπάρξουν διαρθρωτικές αλλαγές να παρακολουθήσουν την τεχνολογία και η παιδεία και κατόπιν να έρθουμε και στις εργασιακές σχέσεις.

Νομίζω ότι με αυτόν το συλλογισμό ορίζεται και οριοθετείται η συμφωνία του ΠΑΣΟΚ –αφήνω κατά μέρος το ΚΚΕ και την άλλη Αριστερά- στον πυρήνα του σκεπτικού. Έρχεται ένας έλεγχος στη συνέχεια ότι αυτό το νομοθέτημα είναι παρωνυχίς, δεν είναι σημαντικό, δεν είναι ρηξικέλευθο. Εμφατικά το είπε ο κ. Ανδριανόπουλος και ξέρω αυτήν την αιτίαση, την οποία θα μπορούσα και να σεβαστώ.

Σας λέμε, λοιπόν, ότι είναι κάτι πολύ σημαντικό. Δεν είναι η πανάκεια. Και η απελευθέρωση, δηλαδή η επιμήκυνση του ωραρίου για τα καταστήματα και η εργασιακή ρύθμιση που κάνει το νομοσχέδιο, για τις υπερωρίες και τη διευθέτηση της εργασίας δεν είναι η πανάκεια. Το συνομολογούμε. Είναι, όμως, μία από αυτές τις κινήσεις τις συνδυαστικές, οι οποίες θα οδηγήσουν τη μηχανή σε μία νέα τροχιοδρόμηση και σ' ένα καινούργιο ταξίδι, το οποίο υπογραμμίζεται με όλους τους τρόπους και σε όλους τους τόνους ότι είναι το ταξίδι της ανταγωνιστικότητας και της ανάπτυξης.

Δεν είπαμε ότι θα γίνουμε Βουλγαρία και Ρουμανία. Είπε, όμως, ο εισηγητής μας, ο κ. Μπούρας με έμφαση για την υπαρκτή πρόκληση: την κατάσταση της μεταναστεύσεως των επιχειρήσεων εκεί.

Σ' αυτό πρέπει να οργανώσουμε τις δυνάμεις μας και να ανασυνταχθούμε τάχιστα με τη μεταρρύθμιση που κάνουμε, σε πολύ στοιχειώδη. Όπως έλεγε ο Σέρλοκ Χολμς, elementary Mr. Watson. Τα στοιχειώδη, κύριε Watson. Τα στοιχειώδη φέρνουμε.

Και είναι πολύ προβληματικό για το ΠΑΣΟΚ να λέει άλλα λόγια να αγαπιόμαστε και να κυκλοφορεί εδώ –όχι ο Γιώργος Παπανδρέου, ούτε ο κ. Παπαχρήστος- απόκρουση και της παγκοσμιοποίησης. Είναι υπαρκτή συνθήκη.

Εγώ που παρακολουθώ τα μακροοικονομικά, σας λέω ότι η Ευρώπη η ίδια γονατίζει και δεν έχει βρει το δρόμο της, πόσω μάλλον η Ελλάδα. Και σας λέμε πολύ σεμνά Παναγιωτόπουλος, Καραμανλής, όλοι μας ότι δεν είναι το κλειδί. Μακάρι να είχαμε το κλειδί.

Όμως, μη με παραπέμπετε στο ότι πρώτα πρέπει να τους μάθω γράμματα, κατάρτιση και ύστερα να πάω στο υψηλό ποιοτικό κόστος εργασίας που θα μου φέρει οφέλη στην οικονομία, διότι έχω μια απλή ερώτηση: Πόσους εκπαιδεύσατε είκοσι χρόνια; Πόσους και ποιους καταρτίσατε; Πού είναι η ΝΟΚΙΑ της Ελλάδος, όπως είναι στη Φιλανδία;

Τόσο απλά!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έρχομαι και σε κάτι άλλο, στους φορολογικούς παραδείσους. Μην απλουστεύετε τίποτα. Είμαστε όλοι στο ίδιο σκάφος. Ο πολιτικός μας πολιτισμός εμπεριέχει συνδικάτα, Εργατικό Δίκαιο, κατασφάλιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων, υπερωρίες, υπερεργασίες, διευθέτηση εργασίας. Εμπλουτίστηκε τελευταία από εσάς και το οριοθετούμε τώρα πιο σύγχρονα, πιο επίκαιρα, το επικαιροποιούμε θα έλεγα.

Αυτός είναι ο πολιτισμός μας, αλλά τα πράγματα είναι πολύ σύνθετα, διότι θέλω να σας πω σ' αυτήν την παράγραφο της σκέψης μου ότι όλοι μας είμαστε στο ίδιο σκάφος. Θέλουμε να μην υπεραπλουστεύετε.

Είπε η κ. Δαμανάκη –το ενίσχυσε και ο κ. Παπανδρέου- για το παράδειγμα της μετακόμισης μιας πολύ μεγάλης μονάδας της Αμερικής στο Οντάριο με το επιχείρημα της παιδείας. Δεν είναι μόνο το επιχείρημα της παιδείας, είναι και πολλά άλλα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Και η φθηνή εργασία.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Είναι και η φθηνή εργασία.

Αντιδρά η Αμερική και πηγαίνει δίπλα στο Οντάριο.

Κύριε Τσοχατζόπουλε και εσείς κύριοι συνάδελφοι, ακούστε τι διάβασα στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» προχθές. Ξέρετε τη «ΝΤΕΛ», τη μεγάλη αμερικάνικη εταιρεία στην ψηφιακή τεχνολογία. Όταν απείλησε ή σκέφθηκε να μετακομίσει και να πάει –όπως λέει το δημοσίευμα- στη Μαλαισία, στην Ταϊβάν, στις χώρες της Νοτιοανατολικής Ασίας, έγινε μία ολόκληρη εκστρατεία από τη Βόρεια Καρολίνα που επεστράτευσε κάθε μέσο προκειμένου να πείσει τον ιδρυτή της εταιρείας Μάϊκλ Ντελ.

Μέχρι και επιστολές από παιδιά του δημοτικού σχολείου στην περιοχή Γουίνστον Σάλεμ, η οποία πλήττεται από την ανεργία, έλαβε ο Ντέλ, ένας από τους πλουσιότερους ανθρώπους στον κόσμο. Λέει μια μαθήτρια «εδώ οι άνθρωποι είναι πολύ φιλικοί, πάντα δουλεύουν μαζί, δεν τσακώνονται».

Τελικώς, η πολιτεία παραχώρησε φορολογικές ελαφρύνσεις ύψους 243.000.000 δολαρίων, ενώ η ΝΤΕΛ δεν πλήρωσε ούτε δολάριο για την έκταση επί της οποίας ανεγείρεται το εργοστάσιο. Και όλα αυτά, προκειμένου να δημιουργηθεί μονάδα επιφανείας τετρακοσίων χιλιάδων τετραγωνικών μέτρων, στην οποία θα εργαστούν αρχικώς μόνο εξακόσιοι άνθρωποι, με προοπτική το 2010 να εργαστούν χίλιοι πεντακόσιοι.

Αυτά τα διαβάζω και ριγώ. Και δεν μου μένουν περιθώρια, αγαπητοί φίλοι, για προσχήματα, υπεκφυγές και εφευρήματα του τύπου «κάνε πρώτα εκπαίδευση, κατάρτιση, τεχνολογία και ύστερα βλέπουμε». Δεν μου δώσατε την εντύπωση ότι συναισθάνεστε το πρόβλημα. Εμείς συναισθανόμαστε το πρόβλημα και φέρνουμε μία τακτοποίηση για την επέκταση κατά μία, δύο ώρες. Ασήμαντα πράγματα.

Σήμερα, διάβαζα ξανά σε μία οικονομική εφημερίδα ότι η Αθήνα είναι τουριστικώς αναξιοποίητη, εξαιτίας του ότι δεν εργάζονται την Κυριακή, εξαιτίας του ότι δεν έχουν ευρύτερο ωράριο. Και εμείς κάναμε ήπια προσαρμογή και στο ένα –δηλαδή για το ωράριο- και στην περίπτωση της υπερωρίας και της υπερεργασίας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Και της διευθέτησης, θα έλεγα εγώ, για να σας διευκολύνω.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Υπερωρίας και διευθέτησης.

Και βλέπω τώρα τη χθεσινή απεργία. Υπάρχει ένα mystic, μια μαγεία στη δύναμη των κοινωνικών φαινομένων και προπαντός στην αποδεικτική τους ισχύ –το φιάσκο- όταν λέει ότι κήρυξαν απεργία μεταξύ των άλλων οι εργαζόμενοι των συνδικάτων της Ολυμπιακής, το οποίο τώρα τον Ιούλιο θα μας φέρει τα καινούργια προικιά του.

Δηλαδή, από το Δεκέμβριο του 2003, διάβαζα, μέχρι τώρα τον Ιούλιο, ένα πρόσθετο έλλειμμα 200 εκατομμυρίων ευρώ. Και απήργησαν. Ε, δεν συναισθάνονται την κατάσταση ούτε αυτοί.

Θυμόσαστε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, το περιβραχιόνιο, κόκκινο ή μαύρο, του απεργούντος γιαπωνέζου εργάτη, όταν η Ιαπωνία έκανε τον καταπληκτικό βηματισμό στην παγκόσμια οικονομική ανάπτυξη με 8%, 9% και 10% κατ' έτος;

Θέλω να σας παρακαλέσω να σκεφθείτε ένα δεκάλογο που είχα σημειώσει εδώ. Έχετε ακούσει για το κόμμα των ανέργων; Και πώς το βλέπετε αυτό το κόμμα των ανέργων; Γιατί ξέρετε, περιορίζετε τις γνώσεις σας μόνο στο κόμμα του Χρηματιστηρίου ή στο κόμμα μιας τραπεζικής δραστηριότητας, η οποία από το 2000 έως σήμερα κατάφερε να μαζέψει από επενδυτές από όλη την Ελλάδα, ποσό άνω των 6,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, το κολοσσιαίο αυτό στα αμοιβαία κεφάλαια με εγγύηση. Εξίμισι δισεκατομμύρια ευρώ. Έτσι βγαίνει η ανάπτυξη, με το να ενθαρρύνετε –σας τα είπαμε αναλυτικά χίλιες φορές- τους νεόπλουτους τους πέντε, τους δέκα και να έχετε λησμονήσει παντελώς τη μικρομεσαία επιχείρηση; Ξέρετε τον αριθμό των εκατόν είκοσι μικρομεσαίων μονάδων, οι περισσότερες ιδιωτικής αυταπασχόλησης, που έκλεισαν τα τελευταία έξι χρόνια έναντι των οποίων συνεστήθησαν μόνο είκοσι χιλιάδες μονάδες, μικρομεσαίες επιχειρήσεις;

Έχετε κάποια ευαισθησία για το πώς θα αντιδράσει αυτή η πολιτεία στη διαιώνιση της ακινησίας; Αντιδράει η Νέα Δημοκρατία, η Κυβέρνηση, με το να κινήσει τη μηχανή προς τη σωστή κατεύθυνση της ανταγωνιστικότητας και της ανάπτυξης. Και θέλω να σας πω ότι δεν μιλάμε αποκλειστικά για το μειωμένο εργατικό κόστος. Μιλάμε ότι ο παλαιός δογματισμός με το κριτήριο ποιος κατέχει τα μέσα παραγωγής, μιας και κάναμε πολλές τέτοιες ασκήσεις στη διάρκεια της συζήτησης αυτής, αυτό πέθανε, ποιος κατέχει τα μέσα παραγωγής. Στα συντρίμμια αυτού που πέθανε, που γκρεμίστηκε, βρίσκει κανείς το trafficking των γυναικών των χωρών του υπαρκτού σοσιαλισμού. Και ξέρετε ποιος είναι στην πρωτοπορεία για το χαμηλό κόστος εργασίας κλπ; Είναι οι χώρες του υπαρκτού σοσιαλισμού. Αυτό είναι το ιδεολογικό αποτέλεσμα πάνω στα ιστορικά δεδομένα. Δεν έχουμε καμία προκατάληψη να μη δεχθούμε το νόμο του Παπανδρέου εν σχέσει προς το νόμο του Γιαννίτση, τον οποίο νόμο του Γιαννίτση λέμε συγκεκριμένα ότι είχε καλές προθέσεις για την επιδίωξη της απασχόλησης, άμα βάλω ακριβή υπερωρία θα έχω προσδοκία να προσλάβουν ή μερικώς απασχολουμένους ή πλήρως απασχολουμένους. Αλλά θέλω να σας πω συγκεκριμένα, πολύ συγκεκριμένα πράγματα.

Σωρεία στελεχών –γράφει ένας συγγραφέας εδώ από το συνδικαλιστικό κόμμα, το σκληρό, το παραδοσιακό, το εκσυγχρονιστικό ΠΑΣΟΚ κατακεραύνωνε το 2000 τις ρυθμίσεις του ν. 2874. Αμνήμονες! Το «αμνήμονες» το λέω εγώ σε σας.

Μιλούσε για αναντιστοιχία με τη λαϊκή βούληση και τις αρχές του ΠΑΣΟΚ, για διχαστικό νομοσχέδιο, για κοινωνική οπισθοδρόμηση. Γύρω στα εξακόσια συνδικαλιστικά και πολιτικά στελέχη κατάγγελναν συνέχεια το νομοσχέδιο. Τα αριστερά κόμματα μιλούσαν για εργασιακό Μεσαίωνα. Σήμερα όλος αυτός ο κόσμος σιωπά ή προσπαθεί να πείσει την κοινωνία ότι ο ν.2874, αντίθετα με τα όσα έλεγαν τότε, πρέπει να παραμένει.

Αφιερωμένο εξαιρετικά σε εσάς του ΠΑΣΟΚ από τον κ. Γιαννίτση καθώς ξέρετε. Πρέπει να σταθεροποιηθείτε. Πού είσαστε; Να ξέρουμε και να σας αντιμετωπίσουμε. Τα αερικά ή ο πύργος των κατόπτρων, κύριε Βενιζέλο, όπου πολλαπλασιάζουν και παραμορφώνουν τον ήρωα, δεν είναι για την παρούσα Αίθουσα και προπαντός δεν είναι για την πολιτική ζωή.

Γιατί η πολιτική ζωή έχει αίμα και δάκρυα και πόνο και εργαζόμενους, τους οποίους είχατε λησμονήσει, όπως αποδεικνύεται και από τα νομοθετήματά σας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν είναι, λοιπόν, κανένα πνεύμα κατωτερότητος ότι επικαλούμαστε το συχωρεμένο τον Παπανδρέου κλπ. Τι είναι; Αξιολόγηση των ιστορικών δεδομένων. Και τα ιστορικά δεδομένα, όπως θα έλεγα και για τα συνταγματικά και κάτι άλλα, κύριε Βενιζέλο, που επιδεικνύετε ιδιαίτερο ενδιαφέρον, δεν είναι ιδιοκτησιακά ζητήματα. Είναι κοινό κτήμα. Έχω το νόμο, είδα τα αποτελέσματά του και συνεπώς τον επικαλούμαι. Και τον επικαλούμαι, για να σας εξουδετερώσω σε όλες τις σκιαμαχίες τις οποίες επιχειρείτε.

Εμένα μου κάνει μεγάλη εντύπωση και μου προκαλεί αρνητικά συναισθήματα το γεγονός ότι δεν παίρνετε μυρωδιά από το τι γίνεται και πού πάει ο κόσμος. Διάβασα στην «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» –και τελειώνω μ' αυτό, κυρία Πρόεδρε- μια ωραία ανάλυση του Κώστα Βεργόπουλου. Θα τη διαβάσατε και εσείς. Μπορεί να διαφωνώ στην αξιολογική εκτίμηση των δεδομένων, αλλά ακούστε τι μας μεταφέρει: «Ο Νικολά Σαρκοζί λέει: Εδώ και είκοσι χρόνια εκ των άνω καλλιεργείται το δόγμα της ακινησίας». Το «εκ των άνω» κάτι σας θυμίζει εσάς που είστε οι θεωρητικοί των παγκόσμιων ιδεολογικών ρευμάτων και έχετε απόψεις και ύστερα κατηγορείτε εμάς, οι οποίοι πράγματι καταργήσαμε τον όρο «παράνομη»...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Δεξιός δεν είναι ο Σαρκοζί; Τι σχέση έχει μ' εμάς;

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Θα σας το πω τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Διαβάστε για το Σαρκοζί, κύριε Πολύδωρα, για να τελειώσουμε.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Καλά, μια μικρή ανοχή να το διαβάσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Αυτό σας είπα, να διαβάσετε το κείμενο.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Λέω, λοιπόν, πριν καταλήξουμε σ' αυτό του Σαρκοζί, ότι φέραμε εμείς νόμο με τον οποίο διαγράψαμε το σολοικισμό και το σουρεαλισμό: «ρύθμιση με το νόμο των παράνομων υπερωριών». Είναι σοβαρά πράγματα για εκείνους τους συντάκτες, για να τα αφήσουμε εμείς, έστω από γλωσσική ευαισθησία, για διαχείριση των εννοιών πριν από την ουσία; Και λέμε ότι δεν είναι ώρα για ευφυολογήματα. Ούτε πιάνει το ευφυολόγημα «κατ' εξαίρεση παρανομία», όπως είπε ο κ. Βενιζέλος ή κάτι παρόμοιο.

Το δόγμα της ακινησίας, η ξύλινη γλώσσα, η απόκρυψη της πραγματικότητας και η αγνόηση των προκλήσεων της εποχής. Γι' αυτό και σήμερα η Γαλλία βρυχάται κατά την αξιολόγηση του Βεργόπουλου. Ωραίος λόγος για έναν υποψήφιο πρόεδρο, αλλά παραπλανητικός. Γιατί; Γιατί, λέει, με το νόμο Φιγιόν της προηγούμενης κυβέρνησης νομιμοποιήθηκε η ανατροπή της ιεραρχίας των εργασιακών προδιαγραφών και εκατόν δέκα χρόνων εργασιακής νομοθεσίας. Ήρθη η υποχρεωτικότητα της εργασιακής νομοθεσίας και των συλλογικών συμβάσεων και επετράπη στα μέλη να αποφασίζεται κατά βούληση, διαφορετικά κατά κλάδο και κατά επιχείρηση και κατά εργαζόμενο να ρυθμίζεται η εργασιακή του συνθήκη. Αυτά από την κυβέρνηση Φιγιόν, που σημαίνει μετρήσιμα χρόνια υστέρησης πέντε. Και πάλι δεν έχουν βρει το δρόμο τους αυτοί.

Τώρα είμαστε εμείς σ' αυτό που έκανε και μάλιστα ελάχιστα, πολύ λιγότερο, πολύ ατονότερα ο Φιγιόν και η κυβέρνησή του. Θέλουμε να υπηρετήσουμε και τους εργαζόμενους και να δώσουμε ελπίδα σ' εκείνους που είναι στην ανεργία. Η κίνηση της ανάπτυξης συντελείται και μ' αυτό το νομοσχέδιο. Χαίρω, γιατί βρισκόμαστε εμείς, οι Βουλευτές της κυβερνητικής Πλειοψηφίας στη θέση του θερμαστή να ρίξουμε καύσιμα στη μηχανή, για να προχωρήσει η λοκομοτίβα, το τρένο της ανάπτυξης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Δημαράς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι η επί της αρχής συζήτηση κάθε νομοσχεδίου που έρχεται στη Βουλή λυτρωτικά επιτρέπει εκτενέστερη ανταλλαγή απόψεων. Ουσιαστικά επικυρώνει την ανάγκη του διαλόγου και αναδεικνύει ως ύψιστο αγαθό τη χρησιμότητα της διατύπωσης ακόμα και διαφορετικών απόψεων.

Οι πολιτικές, λοιπόν, απόψεις με σαφήνεια προσδιορίζουν τις ιδεολογικές επιλογές των κομμάτων μας, φανερώνουν τις σχέσεις μας με την κοινωνία, καταλυτικά αποκαλύπτουν πού βρίσκεται το ψέμα, η υποκρισία και η αλήθεια του καθενός μας.

Όσο και αν είμαστε ή ακόμα και αν πιστεύουμε ότι είμαστε καλοί ρήτορες, η πραγματικότητα είναι ότι είμαστε ευάλωτοι απέναντι σε μία αδυσώπητη αλήθεια, ότι δηλαδή και ο πιο εύγλωττος πολιτικός λόγος αδυνατεί να καλύψει, να κρύψει ή να προστατεύσει την παραποίηση των πραγματικών περιστατικών, την παραπλάνηση του λαού και των πολιτικών του και περισσότερο απ' όλα την ενσυνείδητη παραπληροφόρηση αυτού ή αυτών που την επιστρατεύουν και βρίσκουν έτσι καταφύγιο σ' αυτήν για να διασκεδάσουν την υποκρισία τους.

Άλλωστε, το γνωρίζουμε όλοι. Ο όποιος περίτεχνος πολιτικός λόγος, έστω και αν έτσι λογίζεται, νομοτελειακά δεν μπορεί να αλλάξει την πραγματικότητα. Αντίθετα, για να υποστηρίξει ένα ψέμα όποιος ασκεί εξουσία, καταφεύγει σε άλλα είκοσι και δεν μπορεί ν' αντιληφθεί ότι όποιος βρίσκεται στην εξουσία δεν πρέπει ποτέ να ξεχνά ότι δεν θα κυβερνά αιώνια.

Νιώθω, λοιπόν, την ανάγκη εξ υπαρχής να σας πω ότι ο μικρός πρόλογος σκιαγραφεί, φωτογραφίζει και απεικονίζει την τακτική που ακολούθησε ο κύριος Υπουργός Απασχόλησης. Είναι αφιερωμένος σ' αυτόν που με περισσή αλαζονεία, με προκλητικό αυταρχισμό, ενίοτε και με υβριστικές αναφορές ή περιφρονητικά υπονοούμενα κατηγόρησε ως παραπληροφορούντες όλους όσοι διατύπωσαν την αντίθεσή τους για το νομοσχέδιο που έφερε στη Βουλή.

Αφού λεπτομερώς και διεξοδικά όλοι αναφέρθηκαν στα του νομοσχεδίου, θα μου επιτρέψετε μία εκτενή αναφορά στον κατ' εξοχήν παραπληροφορούντα, στον κατ' εξοχήν και κατά σύστημα παραποιούντα την αλήθεια και υβρίζοντα Υπουργό, αφού προηγουμένως, για να μην κατηγορηθώ ότι αποφεύγω να αναφερθώ στο νομοσχέδιο, θα σας πω με δύο λόγια την εκτίμησή μου γι' αυτό καταφεύγοντας σε μία πολύ παλιά ρήση: «Όλες οι επινοήσεις που μηχανεύονται οι ισχυροί για να κάνουν μικρότερο το κόστος παραγωγής καταλήγουν στο να γίνει το βάρος της εργασίας μεγαλύτερο». Αυτό και μόνο λέει πολλά.

Ας δούμε τώρα ποιος παραπληροφορεί και τι επικοινωνιακά μέσα μετέρχεται, ώστε, ως ικανός στρεψοδίκης, την αδυναμία του να καλύπτει με αστήρικτες κατηγορίες σε βάρος ουσιαστικά του συνόλου του ελληνικού λαού.

Παραπληροφόρησης το ανάγνωσμα κεφάλαιο πρώτο: Για να δούμε, λοιπόν, τι συνέβη από την πρώτη στιγμή οπότε δημοσιοποιήθηκε το περιεχόμενο του νομοσχεδίου. Οι πάντες –και θα απαριθμήσω έναν-έναν τους φορείς- διατύπωσαν σ' όλους τους τόνους και με όλους τους τρόπους την αντίθεσή τους, ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, σύλλογοι εφόρων και βιοτεχνών, συνδικαλιστές και συνδικαλιστικές παρατάξεις που πρόσκεινται σ' όλο το φάσμα του συνόλου της Αντιπολίτευσης, τα εντός Βουλής κόμματα, ΠΑΣΟΚ, ΚΚΕ, Συνασπισμός, καθηγητές του Εργατικού Δικαίου, επιστήμονες, εξειδικευμένοι μελετητές του θέματος, κι όμως όλοι αυτοί τίποτα δεν έλεγαν στον κύριο Υπουργό. Ανάμεσα σ' όλους αυτούς θα πρέπει να προστεθεί και η συνδικαλιστική παράταξη της ΔΑΚΕ που πρόσκειται στη Νέα Δημοκρατία. Όλοι αυτοί είναι, λοιπόν, οι παραπληροφορούντες εκτός του Προέδρου του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών, όχι όμως ο κύριος Υπουργός. Αυτός κανέναν δεν παραπληροφόρησε, ισχυριζόμενος τα ακριβώς αντίθετα.

Παραπληροφορίας το ανάγνωσμα κεφάλαιο δεύτερο: «Όχι», έλεγε ο κύριος Υπουργός, «δεν πρόκειται να υιοθετήσουμε το διευθυντικό δικαίωμα». Κι όμως, με τροπολογία υιοθέτησε κάτι άλλο, χειρότερο και επονείδιστο. Αντί του πιστοποιητικού κοινωνικών φρονημάτων, κατάφερε ο κύριος Υπουργός να καθιερώσει το πιστοποιητικό εργατικών φρονημάτων.

Άλλο θέμα: Απόσυρση της ρύθμισης των χρεών των ιδιοκτητών των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Παραπληροφορεί, λοιπόν, η «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», αλλά και ο ραδιοφωνικός σταθμός «ΣΚΑΙ», στον οποίον έχει εργαστεί ο κύριος Υπουργός, όταν μάλιστα σ' ένα σποτ για να καταγγείλει τη ρύθμιση που είχε ετοιμάσει ανέφερε φράσεις που θα έφερναν -όπως εκτιμώ και είμαι βέβαιος- σε αρκετά δύσκολη θέση τον κύριο Υπουργό απέναντι στον ελληνικό λαό και στην κοινωνία. Έλεγε, λοιπόν: «Σούπερ μάρκετ ο κόκκινος Πάνος, ποσοστό έκπτωσης τόσο τοις εκατό, ρύθμιση χωρίς να πληρώσουν οι άλλοι τόσο τοις εκατό».

Ένα άλλο σημείο, έτσι όπως τουλάχιστον καταγράφηκε στην επιτροπή, όταν ασχολήθηκε και συζήτησε το θέμα, ήταν όταν ήλθε και είπε: «Διευκρινίζουμε ότι δεχόμεθα να προστεθεί στο άρθρο 5, παράγραφος 16 αυτό το θέμα που αφορά τις συντάξεις των ανθρώπων, που έχουν περιέλθει σε χηρεία».

Είπε «δεν αλλάζουμε τίποτα». Του είπαμε ότι προσθέτει και τροποποιεί το άρθρο, ότι ήδη οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ έχουν καταθέσει τροπολογία και εκείνος αυτό που βρήκε να πει ήταν «να σταματήσει, λοιπόν, η σύγχυση, ηθελημένη ή αθέλητη, να σταματήσει η προσπάθεια παραπληροφόρησης». Ποιος παραπληροφορούσε άραγε ποιον;

Όλες αυτές τις μέρες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειπώθηκαν πολλά. Ο ελληνικός λαός όσο μπορούσε παρακολούθησε και τα επιχειρήματα της Πλειοψηφίας και τα επιχειρήματα της Μειοψηφίας. Ακόμα μια φορά εκτιμώ ότι κατάλαβε τι ακριβώς συμβαίνει.

Και για να τελειώσω, επειδή το Προεδρείο με καλεί σ' αυτό και ο χρόνος έχει τελειώσει, θέλω να σας πω το εξής. Καταντά να αναδεικνύεται ως δόγμα το συμπέρασμα ότι η παραπληροφόρηση εκπορεύεται από πολιτικούς που πιστεύουν στη βία. Και η παραπληροφόρηση συνεπικουρούμενη από την παραπλάνηση και την παραποίηση εκτρέπουν απολυταρχικές συμπεριφορές. Αυτό ας μην το ξεχνά ο κύριος Υπουργός. Και επειδή πολύς λόγος έγινε για εκλογές τον τελευταίο καιρό θέλω να πω το εξής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη- Ψαρούδα): Ολοκληρώστε μ' αυτή τη φράση, κύριε Δημαρά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Ολοκληρώνω.

Ένας πολιτικάντης σκέφτεται τις επόμενες εκλογές. Ένας πολιτικός τις επόμενες γενιές. Μ' όλα αυτά νομιμοποιούμαι να σας αποκαλέσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και κυρίως τον Υπουργό, πολιτικάντηδες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη- Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Βρεττός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι μεγάλες αλλαγές στο παγκόσμιο σκηνικό, η μείωση του κόστους των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών, η είσοδος της Κίνας στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου έχουν ασφαλώς μεταβάλει τους συσχετισμούς της εργασίας και της παραγωγής. Και είναι γεγονός ότι απαιτούνται μεταρρυθμίσεις και σε ευρωπαϊκό, αλλά και σε εθνικό επίπεδο, ώστε να προσαρμοσθούμε στα νέα δεδομένα..

Οι μεταρρυθμίσεις πρέπει να γίνουν, πρέπει να γίνουν με συγκεκριμένους στόχους, μεταρρυθμίσεις στην τεχνολογία, στην εκπαίδευση, στην υγεία στα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα, όπως το περιβάλλον. Να ξέρουμε πού πηγαίνουμε. Η Νέα Δημοκρατία –και αυτό είναι το δυσάρεστο- φαίνεται ότι δεν έχει

συγκεκριμένους στόχους. Δεν ξέρει σε ποιο λιμάνι θα πάει. Και όταν δεν ξέρεις σε ποιο λιμάνι θα πας κανένας άνεμος δεν είναι ευνοϊκός, όπως έλεγε ο ρωμαίος φιλόσοφος Σενέκας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση υπό το καθεστώς άγνοιας αλλά και πανικού, που η άγνοια αυτή προκαλεί, αλλά και επιθυμώντας να εξυπηρετήσει συγκεκριμένα συμφέροντα, προχωρεί σε μεταρρυθμίσεις «δεξιάς κοπής». Έτσι λοιπόν, έκανε τη «μεταρρύθμιση» στο φορολογικό, στον ΟΤΕ και στις τράπεζες, στο αναπτυξιακό νομοσχέδιο, στο ωράριο. Τις ίδιες μεταρρυθμίσεις κάνει τώρα και στο εργασιακό νομοσχέδιο που φέρνει για ψήφιση. Στόχος πάντα η ενίσχυση των ισχυρών και η αποδυνάμωση των αδυνάτων.

Είμαι εισηγητής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μια έκθεση στο Συμβούλιο της Ευρώπης που αναφέρεται στην παγκόσμια οικονομία. Εκεί καταγράφεται η πρόοδος της παγκόσμιας οικονομίας που αυξάνει τους ρυθμούς ανάπτυξής της από χρόνο σε χρόνο. Βέβαια, ορισμένες χώρες έχουν το μεγάλο μερίδιο όπως είναι η Κίνα, όπως είναι χώρες της Νότιας Αμερικής, όπως είναι η Ινδία, οι Ηνωμένες Πολιτείες. Η Ευρώπη έχει μικρό μερίδιο σε αυτήν την ανάπτυξη. Και γι' αυτό αντιμετωπίζει πρόβλημα. Οι προτάσεις που έχουν γίνει είναι γνωστές και λένε ότι πρέπει η Ευρώπη να ακολουθήσει το δρόμο της Λισαβόνας, ένα δρόμο που η Νέα Δημοκρατία έχει ξεχάσει.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ**)

Οι προτάσεις λένε επίσης ότι δεν μπορεί η οποιαδήποτε προοπτική να έχει επιπτώσεις στις πλάτες των ευρωπαίων εργαζομένων. Με το νομοσχέδιο που έφερε η Νέα Δημοκρατία κάνει ακριβώς αυτό. Μειώνει τα εισοδήματα των εργαζομένων και τη διαφορά τη μεταφέρει στους εργοδότες.

Αυτό κάνει. Μειώνει το εισόδημα και περιθωριοποιεί σε ένα πολύ μεγάλο βαθμό τους εργαζόμενους, που τους αφαιρεί το δικαίωμα του διαλόγου με τους άλλους φορείς της παραγωγικής διαδικασίας.

Έτσι, ο φίλος μου ο Υπουργός Εργασίας, ο οποίος μέχρι σήμερα απεκαλείτο ο «κόκκινος Πάνος», τελικά έχει γίνει το κόκκινο πανί των εργαζομένων, διότι όσο κι αν προσπαθεί να ωραιοποιήσει αυτά που μας φέρνει εδώ για ψήφιση, δεν μπορεί να το καταφέρει.

Είναι η ανάπτυξη και η ανταγωνιστικότητα τάχα το διακύβευμα αυτής της πρότασης, ότι δηλαδή εάν δεν κάνουμε αυτά που προτείνει η Κυβέρνηση, η ανάπτυξη και η ανταγωνιστικότητα της πατρίδας μας βρίσκεται σε κίνδυνο. Όχι βέβαια. Δεν είναι δυνατόν να στηρίζουμε την ανάπτυξη και την ανταγωνιστικότητα σε κινεζοποίηση και βαλκανιοποίηση των εργαζομένων. Δεν είναι δυνατόν να μιλάμε για ανάπτυξη όταν αποκλίνουμε από την ΟΝΕ. Κάποτε λέγαμε και λέγατε ότι κάναμε ονομαστική σύγκλιση και ότι πρέπει να κάνουμε την πραγματική σύγκλιση. Αυτό που κάνετε με τις «μεταρρυθμίσεις» σας δεν είναι πραγματική σύγκλιση. Είναι πραγματική απόκλιση από την ΟΝΕ.

Δεν είναι δυνατόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να έχουμε ανάπτυξη με τραυματισμένη οικονομία, έτσι όπως την καταντήσατε με τις αδιέξοδες επιλογές σας. Δεν μπορεί να έχουμε ανάπτυξη με πάγωμα των έργων και με ουσιαστικό φρενάρισμα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, ούτε να πετύχουμε ανάπτυξη και ανταγωνιστικότητα με έναν ανενεργό αναπτυξιακό νόμο, τον οποίο εσείς φέρατε και ο οποίος τελικά δεν έχει φέρει κανένα αποτέλεσμα. Και είναι ένας χρόνος που τον έχουμε ψηφίσει.

Βέβαια, είναι αδιανόητο να μιλάμε για ανάπτυξη και ανταγωνιστικότητα με περιθωριοποιημένο το Εργατικό Κίνημα, το οποίο είναι το πρώτο που πρέπει να συμμετέχει ενεργά σε όλη αυτή την υπόθεση. Επίσης με εφησυχασμένους και αραχτούς επιχειρηματίες, οι οποίοι τα θεωρούν όλα δεδομένα δεν γίνεται σοβαρή ανάπτυξη και αύξηση της ανταγωνιστικότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές είναι οι πολιτικές της Νέας Δημοκρατίας, που όπως είπα είναι πολιτικές δεξιάς κοπής. Ασφαλώς είναι αναμενόμενες. Τις περίμενε ο λαός. Τις βλέπει, τις αξιολογεί και ετοιμάζεται να δώσει την απάντηση.

Πολλά είπε η Νέα Δημοκρατία. Πολλά έταξε. Πολλά περίμενε ο κόσμος. Το προσωπείο, όμως, έπεσε και αποκαλύφθηκε πλέον η πολιτική της. Ο βασιλιάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ασφαλώς είναι γυμνός. Δεν είναι, όμως, μόνο γυμνός. Είναι και κακός και επικίνδυνος και πρέπει να φύγει. Διαφορετικά ο λαός του θα υποφέρει πολύ.

Ο λαός θα τον αποβάλει, αγαπητέ φίλε και συνάδελφε Υπουργέ Εργασίας. Και μαζί με αυτόν θα αποβάλει και την πολιτική σας, μια πολιτική επικίνδυνη, ξεπερασμένη, αναχρονιστική, μια πολιτική καταδικασμένη στη συνείδηση του λαού μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας ευχαριστώ, κύριε Βρεττέ.

Ο κ. Τσοχατζόπουλος έχει το λόγο.

Κύριοι συνάδελφοι, με τον κ. Τσοχατζόπουλο θα κλείσουμε την πρωινή μας συνεδρίαση και θα αρχίσουμε στις εξίμισι το απόγευμα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, ο Πρωθυπουργός σάς «μεταρρύθμισε» από Υπουργό Εργασίας σε Υπουργό Απασχόλησης για να σας απαλλάξει από την υποχρέωση να υπερασπιστείτε την εργασία και να μπορέσει να ανοίξει διάπλατα ο δρόμος συνεργασίας με το κεφάλαιο, τις αγορές, την οικονομία, τον παγκοσμιοποιημένο νεοφιλελεύθερο καπιταλισμό, τον οποίο πρόσφατα πλέον, δια στρατηγικής σχέσεως μετά του κ. Μπους, επιβεβαίωσε ο κ. Καραμανλής ότι υπηρετεί και θα υπηρετήσει ακόμη δεινότερα εδώ στην Ελλάδα, στην εθνική οικονομία, στον εσωτερικό χώρο της πατρίδας μας.

Επομένως, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαμαρτύρομαι, καταγγέλλω, καταψηφίζω το συγκεκριμένο νομοσχέδιο που εισηγηθήκατε, διότι αποτελεί μία βίαιη επίθεση του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού ενάντια στην κοινωνία της εργασίας, στους εργαζόμενους και τους πολίτες αυτής της χώρας.

Τους ξεπατώνετε, κύριε Υπουργέ, συνειδητά. Αφαιρείτε εισοδήματα ύψους 550.000.000 ευρώ περίπου από τη μεριά των εργαζομένων και τα δίνετε στη μεριά της εργοδοσίας.

Περίπου 150.000.000 ευρώ λείπουν από το ΙΚΑ. Συνολικά έχει υπολογιστεί ότι περίπου το 15% με 16% αφαιρείται από το χώρο της εργασίας για να πάει στη μεριά των εργοδοτών, της εργοδοσίας, των επιχειρήσεων. Μάλιστα, ψευδώς υποστηρίζετε ότι όλα αυτά τα κάνετε, γιατί θα γίνει ανταγωνιστικότερη η ελληνική οικονομία, θα δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας και δεν θα φύγουν οι επιχειρήσεις να πάνε στο εξωτερικό.

Μα, είναι σοβαρά πράγματα αυτά; Όλα αυτά που μας λέγατε, ότι η γραφειοκρατία, οι σπατάλες του ΠΑΣΟΚ ήταν αιτία που δεν υπήρχε ανάπτυξη και εργασία, τώρα θα καλυφθούν με τις υπερωρίες των εργαζομένων, οι οποίες θα γίνουν φθηνότερες και έτσι θα μπορέσετε να πετύχετε μεγαλύτερες θέσεις εργασίας και ανάπτυξη οικονομική και κοινωνική στην Ελλάδα;

Αυτά είναι αστεία πράγματα να τα υποστηρίζει κάποιος, γι' αυτό πρέπει να τα συνειδητοποιήσετε ότι αναλαμβάνετε ευθύνες. Είστε συνυπεύθυνοι σ' αυτή τη μεγάλη επιχείρηση, την οποία εμείς ουσιαστικά ονομάζουμε «κατεδάφιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων».

«Εκστρατεύσατε» στο όραμα δημιουργίας του νεοφιλελεύθερου καραμανλικού εκσυγχρονισμού, τον οποίο θέλετε να μας πείσετε ότι θα τον δημιουργήσετε τώρα στην Ελλάδα. Ακούσαμε και είδαμε τις μεταρρυθμίσεις σας, μεταρρυθμίσεις υπέρ του κεφαλαίου. Συνειδητά επί δύο μήνες απελευθερώσατε τη δημιουργία σε όλη την Ελλάδα μεγάλων αλυσίδων πολυκαταστημάτων, γιατί θέλατε, δήθεν, να βοηθήσετε τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Την ίδια στιγμή, όμως, εκστρατεύσατε ενάντια στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Κάνετε τη ζωή τους ακριβότερη, τις οδηγείτε σε κλείσιμο, τις διαλύετε, με συνέπεια να επιβεβαιώνεται ο ταξικός χαρακτήρας της πολιτικής την οποία κάνετε.

Συγχρόνως, βέβαια, δίνετε προνόμια, όπως φορολογικές απαλλαγές και ευνοϊκές χρηματοδοτήσεις στις τράπεζες. Στον προηγούμενο ασφαλιστικό νόμο, δήθεν στο όνομα εξυγίανση του ασφαλιστικού, επιλεκτικά ο κ. Αλογοσκούφης χρηματοδότησε συγκεκριμένες τράπεζες. Για να πληρώσουν τι; Όσο

θέλουν, όποτε θέλουν και όπως θέλουν αυτά τα οποία αφαίρεσαν. Είχαν υποχρέωση να πληρώσουν έναντι της ασφάλισης των εργαζομένων και τα χρησιμοποίησαν όλα τα χρόνια στην αγορά, για να μπορέσουν να υποστηριχτούν οι επιχειρήσεις.

Σ' αυτήν την πορεία στην οποία προχωρούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία έχει πάρει ξεκάθαρη θέση. Θέλει να μας οδηγήσει ουσιαστικά σε μία σύγκρουση με το χώρο της εργασίας, με την κοινωνία της εργασίας, με τους εργαζόμενους γενικότερα.

Σ' αυτήν τη σύγκρουση, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς δηλώνουμε ότι θα βρεθούμε στο πλευρό των εργαζομένων. Θα είμαστε οι σταθεροί σύμμαχοί τους, διότι διαπιστώνουμε ότι ανοίγει μία νέα εποχή. Μια κοινωνική σύγκρουση πλέον ανοίγεται συνειδητά, διότι θέλετε να επιβάλετε την πολιτική σας και όχι γιατί υπάρχει προοπτική ανάπτυξης. Όπως σας υπέδειξα προηγουμένως, καμία προοπτική ανάπτυξης μ' αυτές τις μεθόδους δεν υπάρχει. Καμία αύξηση των θέσεων εργασίας δεν πρόκειται να υπάρξει. Το μόνο που θα υπάρξει, θα είναι ταξική σύγκρουση ενάντια στους εργαζομένους, με αφαίρεση εισοδήματος των εργαζομένων προς όφελος του κεφαλαίου, των επιχειρήσεων, της οικονομίας των αγορών.

Αυτή, λοιπόν, την ταξικού χαρακτήρα επίθεση, εμείς έχουμε υποχρέωση να την αντιμετωπίσουμε με πολιτικό τρόπο, στηρίζοντας στους εργαζόμενους. Λυπούμαι που δεν είναι εδώ οι συνάδελφοι, αλλά πρέπει να συνειδητοποιήσουν και οι πτέρυγες της Αριστεράς, οι άλλες πτέρυγες της Αντιπολίτευσης στο Κοινοβούλιο, ότι σ' αυτόν τον αγώνα δεν μπορεί να είναι μόνο το ΠΑΣΟΚ μαζί με τους εργαζόμενους. Πρέπει όλοι να είμαστε μαζί, διότι πρέπει να συγκροτήσουμε, ανεξάρτητα των όποιων κομματικών διαφορών υπάρχουν, των ιδεολογικών ή των πολιτικών, ένα δυναμικό μέτωπο στήριξης των εργαζομένων στη μάχη ενάντια σ' αυτή την ταξική κοινωνική σύγκρουση, η οποία πιστεύω ότι πολύ γρήγορα, το φθινόπωρο, θα οδηγήσει σε κοινωνική ρήξη, διότι αυτό θα είναι το αποτέλεσμα της πολιτικής σας, όπως ακριβώς και οι πολιτικές Μητσοτάκη, που όταν επιχείρησαν να περάσουν εκείνη τη βίαια νεοφιλελεύθερη παρέμβαση και το ξεπούλημα του ευρύτερου δημόσιου τομέα, βρέθηκαν αντιμέτωπες με την κοινωνική αντίδραση και οδηγήθηκαν στο πολιτικό «γκρέμισμα» της Νέας Δημοκρατίας.

Επομένως καλά θα κάνει η Κυβέρνηση να αναλογισθεί, κύριε Υπουργέ, σε ποιο δρόμο ανοίγεται, πού πηγαίνει. Όχι αυτά τα εύκολα τα οποία λέτε εσείς και οι συνάδελφοί σας, ότι δήθεν θα μας πείσετε ότι έχετε τη δύναμη και τη βούληση να υποστηρίξετε τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας. Ποσώς σας ενδιαφέρει η ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας! Εκείνο που σας ενδιαφέρει, είναι πώς θα στηριχθεί το μεγάλο κεφάλαιο, πώς θα γίνουν οι πλούσιοι πλουσιότεροι και πώς θα υποστηριχθεί η πλουτοκρατία.

Αυτός είναι ο βασικός σας πολιτικός στόχος που ταυτίζεται και με την ταυτότητα και με την ποιότητα της παράταξής σας και επομένως γι' αυτό εμείς το καταψηφίζουμε. Όπως πάτε, θα γίνουμε όχι μόνο πολιτικοί, αλλά και κοινωνικοί αντίπαλοι, ταξικοί αντίπαλοι σε τελευταία ανάλυση, διότι αυτό που οδηγείτε είναι και άδικο και αντιδημοκρατικό και δεν μπορεί κανείς να το στηρίξει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Τσοχατζόπουλε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 15.50' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τετάρτη 27 Ιουλίου 2005 και ώρα 18.30' με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Ρυθμίσεις για την προώθηση της απασχόλησης, την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με τη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ **ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ**